

DZIENNIK URZĘDOWY WOJEWÓDZTWA ŚWIĘTOKRZYSKIEGO

Kielce, dnia 5 marca 2009r.

Nr 51

TREŚĆ:

Poz.:

U C H W A Ł Y:

- 728** — Nr XXIV/130/2008 Rady Powiatu w Pińczowie z dnia 29 grudnia 2008r. w sprawie zmian w budżecie powiatu na 2008 rok..... 2890
- 729** — Nr XXIV/131/2008 Rady Powiatu w Pińczowie z dnia 29 grudnia 2008r. w sprawie zmiany uchwały Nr XIV/76/2007 Rady Powiatu w Pińczowie z dnia 27 grudnia 2007 roku w sprawie uchwalenia budżetu Powiatu na 2008 rok..... 2894
- 730** — Nr XXIV/132/2008 Rady Powiatu w Pińczowie z dnia 29 grudnia 2008r. w sprawie likwidacji Pracowni Diagnostyki Laboratoryjnej, Pracowni Bakteriologicznej i Pracowni Cytologicznej w Zespole Opieki Zdrowotnej w Pińczowie..... 2895
- 731** — Nr XXII/123/08 Rady Powiatu Włoszczowskiego z dnia 29 grudnia 2008r. w sprawie zmian w budżecie Powiatu na 2008r..... 2895
- 732** — Nr 226/XXXVIII/08 Rady Miejskiej w Chęcinach z dnia 19 grudnia 2008r. w sprawie przyjęcia Gminnego programu opieki nad zabytkami dla Gminy Chęciny na lata 2008-2011..... 2896
- 733** — Nr XXXI/139/2008 Rady Miasta Skarżyska-Kamiennej z dnia 23 grudnia 2008r. w sprawie ustalenia górnych stawek opłat ponoszonych przez właścicieli nieruchomości za wywóz i unieszkodliwianie odpadów komunalnych oraz wywóz nieczystości ciekłych..... 2944
- 734** — Nr XXXI/140/2008 Rady Miasta Skarżysko-Kamienna z dnia 23 grudnia 2008r. w sprawie przeprowadzenia referendum gminnego dotyczącego przejęcia przez Gminę Skarżysko-Kamienna od właścicieli nieruchomości obowiązku w zakresie pozbywania się zebranych na terenie nieruchomości odpadów komunalnych za odpłatnością w wysokości ustalonej przez Radę Miasta Skarżyska-Kamiennej..... 2945
- 735** — Nr XXXI/141/2008 Rady Miasta Skarżyska-Kamiennej z dnia 23 grudnia 2008r. w sprawie zmiany uchwały Nr XXIII/32/2005 Rady Miasta Skarżyska-Kamiennej z dnia 31 marca 2005r. dotyczącej sposobu gospodarowania komunalnymi lokalami użytkowymi oraz reguł ustalania stawek czynszu za ich wynajęcie oraz załącznika nr 1 do niniejszej uchwały..... 2947
- 736** — Nr XXXI/150/2008 Rady Miasta Skarżysko-Kamiennej z dnia 23 grudnia 2008r. w sprawie przekształcenia Samodzielnego Publicznego Zakładu Opieki Zdrowotnej „Przychodnie Miejskie” w Skarżysku-Kamiennej..... 2949
- 737** — Nr 130/XXIV/08 Rady Gminy w Oleśnicy z dnia 1 grudnia 2008r. w sprawie uchwalenia „Wieloletniego programu gospodarowania mieszkaniowym zasobem Gminy Oleśnica na lata 2008-2013” oraz zasad wynajmowania lokali wchodzących w skład mieszkaniowego zasobu Gminy..... 2950
- 738** — Nr XXXIX/174/08 Rady Gminy Pacanów z dnia 29 grudnia 2008r. w sprawie ustalenia regulaminu wynagradzania nauczycieli zatrudnionych w szkołach prowadzonych przez Gminę Pacanów..... 2953

728

UCHWAŁA Nr XXIV/130/2008 RADY POWIATU W PIŃCZOWIE

z dnia 29 grudnia 2008r.

w sprawie zmian w budżecie powiatu na 2008 rok

Na podstawie art. 12 pkt 5 ustawy z dnia 5 czerwca 1998 roku o samorządzie powiatowym (Dz. U. z 2001r. Nr 142, poz. 1592 ze zm.) oraz art. 184 ust. 1 pkt 1, 2, 7, 13, 14, ustawy z dnia 30 czerwca 2005 roku o finansach publicznych (Dz. U. Nr 249, poz. 2104 z późn. zm.) Rada Powiatu w Pińczowie po uzyskaniu pozytywnej opinii komisji do spraw budżetu i finansów uchwała:

§ 1. Wprowadza się zmiany do uchwały Nr XIV/76/2007 Rady Powiatu w Pińczowie z dnia 27 grudnia 2007 roku w sprawie uchwalenia budżetu Powiatu na 2008 rok w następujący sposób:

1. Zmniejsza się plan dochodów i wydatków budżetu Powiatu na 2008 rok zgodnie z załącznikiem nr 1.
2. Wprowadza się zmiany w planie wydatków budżetowych na 2008 rok zgodnie z załącznikiem nr 2.
3. Załącznik Nr 3 - Zadania inwestycyjne w 2008r. otrzymuje nowe brzmienie zgodnie z załącznikiem nr 3.

4. Załącznik Nr 5 - Dochody i wydatki związane z realizacją zadań z zakresu administracji rządowej i innych zadań zleconych odrębnymi ustawami w 2008r. otrzymuje nowe brzmienie zgodnie z załącznikiem nr 4.
5. Załącznik Nr 8 - Plan przychodów i wydatków gospodarstw pomocniczych oraz dochodów i wydatków dochodów własnych otrzymuje nowe brzmienie zgodnie z załącznikiem nr 5.
6. Załącznik Nr 10 - Dotacje celowe w 2008r. otrzymuje nowe brzmienie zgodnie z załącznikiem nr 6 do niniejszej uchwały.

§ 2. Wykonanie uchwały zleca się Zarządowi Powiatu.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia z mocą obowiązującą od 1 grudnia 2008 roku i podlega ogłoszeniu w Dzienniku Urzędowym Województwa Świętokrzyskiego.

Przewodniczący Rady Powiatu: Z. Kierkowski

Załączniki do uchwały Nr XXIV/130/2008
Rady Powiatu w Pińczowie
z dnia 29 grudnia 2008r.

Załącznik Nr 1

Zmiany w planie dochodów i wydatków budżetu powiatu na 2008r.

Lp.	Klasyfikacja budżetowa			Nazwa	Dochody budżetowe				Wydatki budżetowe		Uzasadnienie zmian
	Dział	Rozdział	§		bieżące		majątkowe		zwiększenia	zmniejszenia	
					zwiększenia	zmniejszenia	zwiększenia	zmniejszenia			
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
1.	600	60014		Transport i łączność	500,00	0,00	0,00	0,00	0,00	552 886,00	Urealnienie planu finansowego.
				Drogi publiczne powiatowe	500,00	0,00	0,00	0,00	0,00	552 886,00	
		0690		Wpływy z różnych opłat	500,00						
		4270		Zakup usług remontowych						494 332,00	
		6060		Wydatki na zakupy inwestycyjne jednostek budżetowych						58 554,00	
2.	700	70005		Gospodarka mieszkaniowa	0,00	0,00	1 308 000,00	0,00	0,00	0,00	Sprzedaż nieruchomości zabudowanej stanowiącej własność Powiatu Pińczowskiego położonej w Pińczowie przy ul. 1-go Maja nr 10 jako działka nr 208 na kwotę 1.308.000 zł.
				Gospodarka gruntami i nieruchomościami	0,00	0,00	1 308 000,00	0,00	0,00	0,00	
		0770		Wpłaty z tytułu odpłatnego nabycia prawa własności oraz prawa użytkowania wieczystego nieruchomości			1 308 000,00				
3.	757	75704		Obsługa długu publicznego	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	625 000,00	Korekta planu finansowego.
				Rozliczenia z tytułu poręczeń ...	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	625 000,00	
		8020		Wypłaty z tytułu gwarancji i poręczeń						625 000,00	
4.	758	75801		Różne rozliczenia	5 839,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	Pismo Min. Finansów z 21.XI.2008r. Nr ST5/4822/30p/BKU/08 zwiększ. o 5.839 zł. na dofin. wyd. związanych z wypłatą odpraw dla nauczycieli.
				Część oświatowa subwencji ogólnej dla j.s.t.	5 839,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	
		2920		Subwencje ogólne z budżetu państwa	5 839,00						
5.	801	80130		Oświata i wychowanie	1 979,32	0,00	0,00	0,00	7 818,32	0,00	Zwiększenie dochodów o kwotę 1.979,32 zł. w ZSZ w Pińczowie - refundacja części wynagrodzeń przez PUP.
				Szkoły zawodowe	1 979,32	0,00	0,00	0,00	7 818,32	0,00	
		0970		Wpływy z różnych dochodów	1 979,32						
		4010		Wynagrodzenia osobowe pracowników					7 818,32		
6.	851	85111		Ochrona zdrowia	0,00	0,00	0,00	0,00	250 000,00	0,00	Urealnienie planu finansowego.
				Szpitala ogólne	0,00	0,00	0,00	0,00	250 000,00	0,00	
		6220		Dotacje celowe z budżetu na finansowanie lub dofinansowanie kosztów realizacji inwestycji i zakupów inwestycyjnych ...					250 000,00		

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
7.	852			Pomoc społeczna	37 432,00	0,00	0,00	0,00	37 432,00	225 112,00	
		85201		Placówki opiekuńczo-wychowawcze	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	25 112,00	
			2320	Dotacje celowe przekazane do powiatu ...						25 112,00	
		85202		Domy pomocy społecznej	37 432,00	0,00	0,00	0,00	37 432,00	200 000,00	
			0830	Wpływy z usług	27 300,00						
			0970	Wpływy z różnych dochodów	10 132,00						
			4010	Wynagrodzenia osobowe pracowników						100 000,00	
			4110	Składki na ubezpieczenia społeczne					728,44		
			4210	Zakup materiałów i wyposażenia					30 703,56		
			4220	Zakup środków żywności					6 000,00		
			4260	Zakup energii						17 084,00	
			4400	Oplaty za administrowanie i czynsze za budynki, lokale ...						82 916,00	
		85218		Powiatowe centra pomocy rodzinie	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	
			4010	Wynagrodzenia osobowe pracowników							
8.	853			Pozostałe zadania w zakresie polityki społecznej	0,00	0,00	0,00	0,00	6 498,00	0,00	
		85333		Powiatowe urzędy pracy	0,00	0,00	0,00	0,00	6 498,00	0,00	
			4110	Składki na ubezpieczenia społeczne					3 900,00		
			4120	Składki na Fundusz Pracy					500,00		
			4260	Zakup energii					1 300,00		
			4300	Zakup usług pozostałych					350,00		
			4370	Oplaty z tytułu zakupu usług telekomunikacyjnych ...					150,00		
			4430	Różne opłaty i składki					298,00		
9.	854			Edukacyjna opieka wychowawcza	1 894,4	0,00	2 630,00	2 455 000,00	4 524,47	0,00	
		85403		Specjalne ośrodki szkolno-wychowawcze	0,00	0,00	2 630,00	0,00	2 630,00	0,00	
			0870	Wpływy ze sprzedaży składników majątkowych			2 630,00				
			4210	Zakup materiałów i wyposażenia					1 066,00		
			4410	Podróże służbowe krajowe					392,00		
			6060	Wydatki na zakupy inwestycyjne jednostek budżetowych					1 172,00		
		85410		Internaty i bursy szkolne	1 894,47	0,00	0,00	2 455 000,00	1 894,47	0,00	
			0870	Wpływy ze sprzedaży składników majątkowych				2 455 000,00			
			0970	Wpływy z różnych dochodów	1 894,47						
			4010	Wynagrodzenia osobowe pracowników					1 894,47		
				Razem:	47 644,79	0,00	1 310 630,00	2 455 000,00	306 272,79	1 402 998,00	
				Ogółem:			- 1 096 725,21			- 1 096 725,21	x

Załącznik Nr 2

Zmiany w planie wydatków budżetu powiatu na 2008r.

Lp.	Klasyfikacja budżetowa			Nazwa klasyfikacji	Wydatki budżetowe	
	Dział	Rozdział	§		zmniejszenia	zwiększenia
1	2	3	4	5	6	7
1.	600			Transport i łączność	249 035,01	3 367,01
		60014		Drogi publiczne powiatowe	249 035,01	3 367,01
			4210	Zakup materiałów i wyposażenia		3 367,01
			4270	Zakup usług remontowych		
			4440	Odpisy na zakładowy fundusz świadczeń socjalnych	245 668,00	
2.	700			Gospodarka mieszkaniowa	15 220,50	15 220,50
		70005		Gospodarka gruntami i nieruchomościami	15 220,50	15 220,50
			4210	Zakup materiałów i wyposażenia	459,00	
			4300	Zakup usług pozostałych		15 220,50
			4590	Kary i odszkodowania wypłacane na rzecz osób fizycznych	9 836,00	
			4610	Koszty postępowania sądowego i prokuratorskiego	4 125,50	
			4700	Szkolenia pracowników niebędących członkami korpusu służby cywilnej	800,00	
3.	801			Oświata i wychowanie	5 839,00	251 507,00
		80130		Szkoły zawodowe	5 839,00	251 507,00
			4010	Wynagrodzenia osobowe pracowników		251 507,00
			4270	Zakup usług remontowych		
4.	851			Ochrona zdrowia	0,00	6 588,00
		85111		Szpitałe ogólne	0,00	6 588,00
			6050	Wydatki inwestycyjne jednostek budżetowych		6 588,00
5.	852			Pomoc społeczna	34 638,14	28 050,14
		85202		Domy pomocy społecznej	9 004,88	9 004,88
			3020	Wydatki osobowe niezaliczone do wynagrodzeń		315,19
			4040	Dodatkowe wynagrodzenie roczne	3 765,27	
			4110	Składki na ubezpieczenia społeczne		1 042,86
			4120	Składki na Fundusz Pracy		82,05
			4170	Wynagrodzenia bezosobowe	1 250,01	
			4230	Zakup leków, wyrobów medycznych i produktów biobójczych		2 788,51
			4270	Zakup usług remontowych		2 471,42
			4280	Zakup usług zdrowotnych	528,80	
			4300	Zakup usług pozostałych		2 372,62
			4360	Oplaty z tytułu zakupu usług telekomunikacyjnych telefonii komórkowej		20,40
			4370	Oplaty z tytułu zakupu usług telekomunikacyjnych telefonii stacjonarnej		640,39
			4390	Zakup usług obejmujących wykonanie ekspertyz, analiz i opinii		650,75
			4410	Podróże służbowe krajowe		14,28
			4430	Różne opłaty i składki	1 172,00	
			4700	Szkolenia pracowników niebędących członkami korpusu służby cywilnej		356,00
			4740	Zakup materiałów papierniczych do sprzętu drukarskiego i urządzeń kserograficznych		500,00
			4750	Zakup akcesoriów komputerowych, w tym programów i licencji		39,21
		85203		Ośrodki wsparcia	13 255,26	13 255,26
			4010	Wynagrodzenia osobowe pracowników		2 327,69
			4040	Dodatkowe wynagrodzenie roczne		4 704,82
			4110	Składki na ubezpieczenia społeczne		943,64
			4120	Składki na Fundusz Pracy		237,51
			4170	Wynagrodzenia bezosobowe		100,00
			4210	Zakup materiałów i wyposażenia	6 810,03	
			4260	Zakup energii		289,06
			4270	Zakup usług remontowych		800,00
			4280	Zakup usług zdrowotnych		160,00
			4300	Zakup usług pozostałych		1 462,71

1	2	3	4	5	6	7
			4350	Zakup usług dostępu do sieci Internet	298,98	
			4360	Opłaty z tytułu zakupu usług telekomunikacyjnych telefonii komórkowej	315,00	
			4370	Opłaty z tytułu zakupu usług telekomunikacyjnych telefonii stacjonarnej	151,83	
			4410	Podróże służbowe krajowe	204,09	
			4430	Różne opłaty i składki	217,70	
			4440	Odpisy na zakładowy fundusz świadczeń socjalnych	1 373,77	
			4700	Szkolenia pracowników niebędących członkami korpusu służby cywilnej	180,00	
			4740	Zakup materiałów papierniczych do sprzętu drukarskiego i urządzeń kserograficznych		338,69
			4750	Zakup akcesoriów komputerowych, w tym programów i licencji		5 595,00
		85218		Powiatowe centra pomocy rodzinie	72 378,00	0,00
			4010	Wynagrodzenia osobowe pracowników	11 488,00	
			4110	Składki na ubezpieczenia społeczne	770,00	
			4120	Składki na Fundusz Pracy	120,00	
		85220		Jednostki specjalistycznego poradnictwa, mieszkania chronione i ośrodki interwencji kryzysowej	0,00	5 790,00
			4010	Wynagrodzenia osobowe pracowników		4 900,00
			4110	Składki na ubezpieczenia społeczne		770,00
			4120	Składki na Fundusz Pracy		120,00
6.	853			Pozostałe zadania w zakresie polityki społecznej	80,00	80,00
		85321		Zespoły do spraw orzekania o niepełnosprawności	80,00	80,00
			4210	Zakup materiałów i wyposażenia		80,00
			4300	Zakup usług pozostałych	80,00	
7.	854			Edukacyjna opieka wychowawcza	3 600,00	3 600,00
		85406		Poradnie psychologiczno-pedagogiczne, w tym poradnie specjalistyczne	3 600,00	3 600,00
			4010	Wynagrodzenia osobowe pracowników		3 600,00
			4110	Składki na ubezpieczenia społeczne	3 600,00	
Ogółem:					308 412,65	308 412,65

Załącznik Nr 3

Zadania inwestycyjne w 2008r.

Lp.	Dział	Rozdz.	§ wydatku	Nazwa zadania Inwestycyjnego	Zwiększenie o kwotę (+)	Zmniejszenie o kwotę (-)	Łączne nakłady finansowe po zmianie	Planowane wydatki w tym źródła finansowania				Jednostka organizacyjna realizująca program lub koordynująca wykonanie programu			
								rok budżetowy 2008 (10+11+12+13)	dochody własne jst	kredyty i pożyczki	dotacje i środki pochodzące z innych źródeł*		środki wymienione w art. 5 ust 1 pkt 2 i 3 u.f.p.		
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14		
1.	600	60014	6060	Samochód ciężarowy samowylad. (używany)		50 510,00	0,00	0,00	0,00					Powiatowy Zarząd Dróg w Pińczowie	
			6060	Przyczepka do sam. dostawczego		1 544,00	3 956,00	3 956,00	3 956,00						
			6060	Opryskiwacz ciągnikowy			0,00	0,00	0,00						
			6060	Zestaw komputerowy			0,00	0,00	0,00						
			6050	Opracowanie audytu energetycznego			5 002,00	5 002,00	5 002,00						
Razem dział 600					0,00	58 554,00	8 958,00	8 958,00	8 958,00	0,00	0,00	0,00	Starostwo Powiatowe w Pińczowie		
2.	750	75020	6060	Zakup komputerów, skanera i serwera			24 337,00	24 337,00	24 337,00					Starostwo Powiatowe w Pińczowie	
			6060	Oprogramowanie dla AB, RLIO, obieg dok.			14 640,00	14 640,00	14 640,00						
			6050	Opracowanie audytu energetycznego			6 222,00	6 222,00	6 222,00						
Razem dział 750					0,00	0,00	45 199,00	45 199,00	0,00	0,00	0,00				
3.	754	75411	6050	Budowa strażnicy			1 126 755,00	1 126 755,00	1 381,00		A 1 125 374,00			KPPSP w Pińczowie	
			6060	Zakup kompletu hydraulicznych narzędzi ratowniczych			18 554,00				A 18 554,00				
			6060	Zakup i wymiana sprzętu oraz systemów teleinformatycznych			4 000,00	4 000,00			A 4 000,00				
			6050	Modernizacja kotłowni do zasilania paliwem gazowym			37 500,00	37 500,00			A 37 500,00				
			75421	Zestaw komputerowy			10 700,00	10 700,00			A 10 700,00				
Razem dział 754					0,00	0,00	1 197 509,00	1 197 509,00	1 381,00	0,00	1 196 128,00	0,00	Starostwo Powiatowe w Pińczowie		
4.	854	85403	6060	Dopłata do samochodu			13 900,00	13 900,00	13 900,00					Specjalny Ośrodek Szkolno-Wychow. w Pińczowie	
			6060	Zakup pieca do c.o.	1 172,00		40 172,00	40 172,00	40 172,00						
			85410	6060	Zakup pieca do c.o.			50 000,00	50 000,00	50 000,00					
Razem dział 854					1 172,00	0,00	104 072,00	104 072,00	104 072,00	0,00	0,00	0,00	ZSZ w Pińczowie		
5.	926	92601	6050	Dokumentacja dla POKSiR			200 000,00	200 000,00	200 000,00					Starostwo Powiatowe w Pińczowie	
Razem dział 926					0,00	0,00	200 000,00	200 000,00	200 000,00	0,00	0,00	0,00			
6.	700	70005	6060	Zakup lokalu mieszkalnego			68 725,90	68 725,90	68 725,90					Starostwo Powiatowe w Pińczowie	
Razem dział 700					0,00	0,00	68 725,90	68 725,90	68 725,90	0,00	0,00	0,00			
7.	801	80120	6050	Opracowanie audytu energetycznego - LO Pińczów			5 490,00	5 490,00	5 490,00					Starostwo Powiatowe w Pińczowie	
			6050	Opracowanie audytu energetycznego - ZSZ Pińczów			10 370,00	10 370,00	10 370,00						
			6060	Zakup pieca do c.o.			0,00	0,00	0,00						
Razem dział 801					0,00	0,00	15 860,00	15 860,00	15 860,00	0,00	0,00	0,00			
8.	851	85111	6050	Audyt energetyczny - Szpital			10 492,00	10 492,00	10 492,00					Starostwo Powiatowe w Pińczowie	
			6050	Audyt energetyczny - ZOL	6 588,00		6 588,00	6 588,00	6 588,00						
Razem dział 851					6 588,00	0,00	17 080,00	17 080,00	17 080,00	0,00	0,00	0,00			
9.	852	85202	6050	Uregulowanie własności nieruchomości. Domu Pomocy Społecznej			805 326,40	805 326,40	5 326,40		A 800 000,00			Starostwo w Pińczowie	
			6060	Opracowanie audytu energetycznego			8 296,00	8 296,00	8 296,00						
			6060	Zakup zmywarki			10 653,78	10 653,78	10 653,78						
			6060	Zakup pralnicowiorówki			27 450,00	27 450,00	27 450,00						
			6060	Zakup obieraczki			5 446,08	5 446,08	5 446,08						
Razem dział 852					0,00	0,00	863 902,29	863 902,29	63 902,29	0,00	800 000,00	0,00			
Ogółem					7 760,00	58 554,00	2 521 306,19	2 521 306,19	625 178,19	0,00	1 996 128,00	0,00	x		

Załącznik Nr 4

Dochody i wydatki związane z realizacją zadań z zakresu administracji rządowej i innych zadań zleconych odrębnymi ustawami w 2008r.

Dział	Rozdział	§	(-) Zmniejszenie	(+) Zwiększenia	Dotacje ogółem po zmianie	Wydatki ogółem (8+12)	w tym:				
							Wydatki bieżące	wynagrodzenia	z tego: pochodne od wynagrodzeń	dotacje	Wydatki majątkowe
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
010	01005	2110			0,00	0,00	0,00				
Razem dział 010			0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00
020	02001	2110			2 000,00	2 000,00	2 000,00				
Razem dział 020			0,00	0,00	2 000,00	2 000,00	2 000,00	0,00	0,00	0,00	0,00
700	70005	2110	15 220,50	15 220,50	96 000,00	96 000,00	96 000,00				
Razem dział 700			15 220,50	15 220,50	96 000,00	96 000,00	96 000,00	0,00	0,00	0,00	0,00
710	71013	2110			65 000,00	65 000,00	65 000,00				
710	71014	2110			15 000,00	15 000,00	15 000,00				
710	71015	2110			205 318,00	205 318,00	205 318,00	158 386,54	26 993,05		
Razem dział 710			0,00	0,00	285 318,00	285 318,00	285 318,00	158 386,54	26 993,05	0,00	0,00
750	75011	2110			117 140,00	117 140,00	117 140,00	99 540,00	17 600,00		
Razem dział 750			0,00	0,00	117 140,00	117 140,00	117 140,00	99 540,00	17 600,00	0,00	0,00
754	75411	2110			2 567 529,00	2 567 529,00	2 567 529,00	2 065 833,75	11 915,99		
754	75411	6410			1 185 428,00	1 185 428,00					1 185 428,00
Razem dział 754			0,00	0,00	3 752 957,00	3 752 957,00	2 567 529,00	2 065 833,75	11 915,99	0,00	1 185 428,00
851	85156	2110			530 677,00	530 677,00	530 677,00		530 677,00		
Razem dział 851			0,00	0,00	530 677,00	530 677,00	530 677,00	0,00	530 677,00	0,00	0,00
852	85203	2110	13 255,26	13 255,26	369 750,00	369 750,00	369 750,00	232 582,51	45 018,85		
Razem dział 852			13 255,26	13 255,26	369 750,00	369 750,00	369 750,00	232 582,51	45 018,85	0,00	0,00
853	85321	2110	80,00	80,00	125 000,00	125 000,00	125 000,00	98 345,48	10 721,24		
Razem dział 853			80,00	80,00	125 000,00	125 000,00	125 000,00	98 345,48	10 721,24	0,00	0,00
Ogółem			28 555,76	28 555,76	5 278 842,00	5 278 842,00	4 093 414,00	2 654 688,28	642 926,13	0,00	1 185 428,00

Załącznik Nr 5

Plan przychodów i wydatków gospodarstw pomocniczych oraz dochodów i wydatków dochodów własnych na 2008r.

w złotych

Lp.	Wyszczególnienie	Dział	Rozdział	Stan środków obrotowych na początek roku	Zwiększenie lub zmniejszenie (+) lub (-)	Stan środków obrotowych na początek roku po zmianie	Zwiększenie lub zmniejszenie (+) lub (-)	Przychody*		Zwiększenie lub zmniejszenie (+) lub (-)	Wydatki		Zwiększenie lub zmniejszenie (+) lub (-)	Stan środków obrotowych na koniec roku po zmianie
								ogółem po zmianie	w tym: dotacja z budżetu		Ogółem po zmianie	w tym: wpłata do budżetu		
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15
I.	Gospodarstwa pomocnicze			52 046	0	52 046	0	54 000	0	0	54 000	0	0	52 046
	z tego:													
	1. Starostwo Powiatowe w Pińczowie	750	75097	0		0		0	0		0	0		0
	2. Warsztaty Szkolne ZSZ w Pińczowie	801	80197	52 046		52 046		54 000	0		54 000	0		52 046
II.	Dochody własne jednostek budżetowych			16 248	0	16 248	16 300	349 800	0	16 300	350 338	x	0	15 710
	z tego:													
	1. Powiatowy Zarząd Dróg w Pińczowie	600	60014	0		0		0			0	x		0
	2. Starostwo Powiatowe w Pińczowie	750	75020	4		4	0	10 000		0	10 000	x		4
	3. Komenda Powiatowa PSP w Pińczowie	754	75411	5		5		0			0			5
	4. Zespół Szkół Zawodowych w Pińczowie	801	80130	0	0	0	1 300	3 300		1 300	3 300	x		0
	5. Dom Pomocy Społecznej w Pińczowie	852	85202	2 650		2 650	15 000	85 000		15 000	85 000	x		2 650
	6. Powiatowe Centrum Pomocy Rodzinie w Pińczowie	852	85218	1		1		5 000			5 000	x		1
	7. Specjalny Ośrodek Szkolno -Wychowawczy w Pińczowie	854	85403	638		638		90 000			90 538	x		100
	8. Poradnia Psychologiczno - Pedagogiczna w Pińczowie	854	85406	0	0	0		2 500			2 500	x		0
	9. Internat Zespołu Szkół Zawodowych w Pińczowie	854	85410	12 950		12 950		154 000			154 000	x		12 950
Ogółem				68 294	0	68 294	16 300	403 800		16 300	404 338	0	0	67 756

* w rachunku dochodów własnych - Dochody

Załącznik Nr 6

Dotacje celowe w 2008r.

w złotych

Lp.	Dział	Rozdział	§	Nazwa zadania	Jednostka otrzymująca dotację	Kwota dotacji przed zmianą	Zmniejszenie (-)	Zwiększenie (+)	Kwota dotacji po zmianie
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
1.	852	85201	2320	Utrzymanie dzieci w placówkach opiekuńczo-wychowawczych	Dom Dziecka w Kielcach - ul. Sandomierska	38 000		4 328	42 328
2.	852	85201	2320	Utrzymanie dzieci w placówkach opiekuńczo-wychowawczych	Dom Dziecka w Kazimierzy Wielkiej	106 800	30 500		76 300
3.	852	85201	2320	Utrzymanie dzieci w placówkach opiekuńczo-wychowawczych	Dom Dziecka w Pacanowie	50 700		1 060	51 760

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
4.	854	85495	2820	Zakup strojów sportowych	Parafialny Klub Sportowy „PONIDZIE-NIDA” w Pińczowie	1 500			1 500
5.	852	85204	2320	Częściowe pokrycie kosztów utrzymania dzieci w rodzinach zastępczych	Powiat Otwocki	7 400			7 400
6.	851	85111	6220	Pokrycie kosztów poniesionych na bieżące remonty i zakup sprzętu medycznego	Zespół Opieki Zdrowotnej w Pińczowie	0		250 000	250 000
				Ogółem		204 400	30 500	255 388	429 288

729

UCHWAŁA Nr XXIV/131/2008 RADY POWIATU W PIŃCZOWIE

z dnia 29 grudnia 2008r.

w sprawie zmiany uchwały Nr XIV/76/2007 Rady Powiatu w Pińczowie z dnia 27 grudnia 2007 roku w sprawie uchwalenia budżetu Powiatu na 2008 rok

Na podstawie art. 12 pkt 5 ustawy z dnia 5 czerwca 1998 roku o samorządzie powiatowym (Dz. U. z 2001r. Nr 142, poz. 1592 ze zm.) Rada Powiatu w Pińczowie po uzyskaniu pozytywnej opinii komisji do spraw budżetu i finansów uchwała:

§ 1. W uchwale Nr XIV/76/2007 Rady Powiatu w Pińczowie z dnia 27 grudnia 2007 roku dokonuje się zmian w sposób następujący:

1. Paragraf § 11 otrzymuje nowe brzmienie „Ustala się dochody budżetu państwa związane realizacją zadań zleconych powiatowi w łącznej wysokości 180.000 zł.”

2. W związku ze zmianami wynikającymi z § 1 ust. 1 dokonuje się zmiany załącznika nr 13 zgodnie z załącznikiem nr 1 do niniejszej uchwały.

§ 2. Wykonanie uchwały zleca się Zarządowi Powiatu.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia z mocą obowiązującą od 1 stycznia 2008 roku i podlega ogłoszeniu w Dzienniku Urzędowym Województwa Świętokrzyskiego.

Przewodniczący Rady Powiatu: Z. Kierkowski

Załącznik Nr 1
do uchwały Nr XXIV/131/2008
Rady Powiatu w Pińczowie
z dnia 29 grudnia 2008r.

Plan dochodów budżetu państwa na 2008 rok

Lp.	Dział	Rozdział	§	Treść	Dochody budżetu państwa	Dochody budżetu powiatu (do załącznika nr 1)	
						% udział	kwota
1	2	3	4	5	6	7	g
1.	700			Gospodarka mieszkaniowa	170.000		42.500
		70005		Gospodarka gruntami i nieruchomościami	170.000		42.500
			2350	Dochody budżetu państwa związane z realizacją zadań zleconych j.s.t.	170.000		-
			2360	Dochody j.s.t. związane z realizacją zadań z zakresu administracji rządowej oraz innych zadań zleconych ustawami	-	25 %	42.500
2.	710			Działalność usługowa	10.000		500
		71015		Nadzór budowlany	10.000		500
			2350	Dochody budżetu państwa związane z realizacją zadań zleconych j.s.t.	10.000		-
			2360	Dochody j.s.t. związane z realizacją zadań z zakresu administracji rządowej oraz innych zadań zleconych ustawami	-	5 %	500
Ogółem:					180.000	x	43.000

730

UCHWAŁA Nr XXIV/132/2008 RADY POWIATU W PIŃCZOWIE

z dnia 29 grudnia 2008r.

w sprawie likwidacji Pracowni Diagnostyki Laboratoryjnej, Pracowni Bakteriologicznej i Pracowni Cytologicznej w Zespole Opieki Zdrowotnej w Pińczowie

Na podstawie art. 4 ust. 1 pkt 2 i art. 12 pkt 11 ustawy z dnia 5 czerwca 1998 roku o samorządzie powiatowym (tekst jednolity: Dz. U. z 2001r. Nr 142, poz. 1592 oraz art. 36, 43, 46 pkt 1 lit. c i art. 53 a ust. 2 oraz art. 60 ust. 4b ustawy z dnia 30 sierpnia 1991 roku o zakładach opieki zdrowotnej (tekst jednolity: Dz. U. z 2007r. Nr 14 poz. 89) Rada Powiatu w Pińczowie uchwala co następuje:

§ 1. Po zasięgnięciu opinii Wojewody Świętokrzyskiego, opinii Rady Miasta i Gminy w Pińczowie i Działoszycach oraz Rady Gmin w Kijach, Złotej i Michałowie likwiduje się Pracownie: Diagnostyki Laboratoryjnej, Bakteriologicznej i Cytologicznej w Zespole Opieki Zdrowotnej w Pińczowie.

§ 2. Świadczenia wykonywane przez pracownie wymienione w § 1 po ich likwidacji, nieprzerwanie i bez istotnego ograniczenia ich dostępności, warunków udzielania i jakości, zapewni podmiot niepubliczny wyłoniony w drodze przetargu.

§ 3. Ustala się otwarcie likwidacji przedmiotowych pracowni na dzień 31 grudnia 2008 roku i zakończenie czynności likwidacyjnych z dniem 31 marca 2009 roku.

§ 4.1. Na likwidatora pracowni: diagnostyki laboratoryjnej, bakteriologicznej i cytologicznej wyznacza się Dyrektora Zespołu Opieki Zdrowotnej w Pińczowie - Roman Szczygieł.

2. Do zadań likwidatora należy w szczególności:

- a/ przeprowadzenie inwentaryzacji majątku będącego w posiadaniu pracowni
- b/ sporządzenie rozliczenia finansowego na dzień otwarcia i dzień zakończenia likwidacji pracowni
- c/ uregulowanie stosunku pracy z pracownikami pracowni
- d/ zaspokojenie wierzycieli pracowni
- e/ zawieranie umów w zakresie niezbędnym dla likwidacji
- f/ spowodowanie wykreślenia przedmiotowych pracowni ze struktury Zespołu Opieki Zdrowotnej w Pińczowie oraz zgłoszenie zmian stanu faktycznego i prawnego organowi prowadzącemu rejestr zakładów opieki zdrowotnej.

§ 5. Zobowiązania i należności zlikwidowanych pracowni staną się zobowiązaniami i należnościami Zespołu Opieki Zdrowotnej w Pińczowie.

§ 6. Wykonanie uchwały powierza się Zarządowi Powiatu w Pińczowie.

§ 7. Uchwała wchodzi w życie po upływie 14 dni od daty ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Świętokrzyskiego.

Przewodniczący Rady Powiatu: Z. Kierkowski

731

UCHWAŁA Nr XXII/123/08 RADY POWIATU WŁOSZCZOWSKIEGO

z dnia 29 grudnia 2008r.

w sprawie zmian w budżecie Powiatu na 2008r.

Na podstawie art. 12 pkt 5 , pkt 8 lit. c, d art. 55 ust 1 ustawy z dnia 5 czerwca 1998r. o samorządzie powiatowym (Dz. U. z 2001r. Nr 142

poz. 1592; z 2002r. Nr. 23 poz. 220 Nr 62 poz. 558, Nr 113 poz. 984, Nr 153 poz. 271, Nr 200 poz. 1688, Nr 214 poz. 1806; z 2003 Nr 162 poz.

1568; z 2004 Nr 102 poz. 1055; z 2007r. Nr 173 poz. 1218; z 2008r. Nr 180. poz. 1111), art. 165, art. 179 ustawy z dnia 30 czerwca 2005r. o finansach publicznych (Dz. U. Nr 249 poz. 2104, Nr 169 poz. 1420, Nr 249 poz. 1832, i z 2006r. Dz. U. Nr 45 poz. 319, Nr 104 poz. 708, Nr 187 poz. 1381, Nr 170 poz. 1217, 1218 i z 2007r. Dz. U. Nr 88 poz. 587, Nr 115 poz. 791, Nr 140 poz. 984, Nr 82 poz. 560; z 2008r. Nr 180 poz. 1112) Rada Powiatu uchwala co następuje:

§ 1. Dokonuje się zmiany w planie finansowym wydzielonych rachunków dochodów własnych podległych jednostek budżetowych zgodnie z załącznikiem nr 1 do niniejszej uchwały.

§ 2. Dokonujecie zmiany w planie finansowym gospodarstwa pomocniczego zgodnie z załącznikiem nr 2 do niniejszej uchwały.

§ 3. Wykonanie uchwały powierza się Zarządowi Powiatu.

§ 4. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia i podlega ogłoszeniu w Dzienniku Urzędowym Województwa Świętokrzyskiego.

Przewodniczący Rady Powiatu: J. Bała

Załączniki do uchwały Nr XXII/123/08
Rady Powiatu Włoszczowskiego
z dnia 29 grudnia 2008r.

Załącznik Nr 1

Zmiany w planach finansowym wydzielonych rachunków dochodów własnych Zespól Szkół Ponadgimnazjalnych Nr 3 we Włoszczowe

a/ Dział 854, rozdz. 85410

Poz.	Treść	Zwiększenia
I	Przychody w tym: § 0830 - wpływy z usług	1 000 1 000
II	Wydatki: w tym: § 4220 - zakup artykułów żywnościowych	1 000 1 000

Załącznik Nr 2

Zmiany w planie finansowym Gospodarstwa Pomocniczego przy Zespole Szkół Ponadgimnazjalnych Nr 2

a/ Dział 801, rozdz. 80197

Poz.	Treść	Zwiększenia
I	Przychody w tym: § 0840 - wpływy ze sprzedaży wyrobów	14 000 14 000
II	Wydatki: w tym: § 4220 - zakup materiałów i wyposażenia	14 000 14 000

732

UCHWAŁA Nr 226/XXXVIII/08 RADY MIEJSKIEJ W CHĘCINACH

z dnia 19 grudnia 2008r.

w sprawie przyjęcia Gminnego programu opieki nad zabytkami dla Gminy Chęciny na lata 2008-2011

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy z dnia 08 marca 1990 roku o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2001r. Nr 142, poz. 1591 z późn.

zm.), art. 87 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 23 lipca 2003r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami (Dz. U. Nr 162, poz. 1568 z późn. zm.), po

uzyskaniu pozytywnej opinii Świętokrzyskiego Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków Kielcach Rada Miejska w Chęcinach uchwała, co następuje:

§ 1. Przyjmuje się Gminny Program Opieki nad Zabytkami dla Gminy Chęciny na lata 2008-2011, stanowiący załącznik do niniejszej uchwały.

§ 2. Wykonanie uchwały powierza się Burmistrzowi Gminy i Miasta Chęciny.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

§ 4. Uchwała podlega ogłoszeniu w Dzienniku Urzędowym Województwa Świętokrzyskiego.

Przewodniczący Rady Miejskiej: K. Foksa

Załącznik do uchwały Nr 226/XXXVIII/08
Rady Miejskiej w Chęcinach
z dnia 19 grudnia 2008r.

Gminny Program Opieki nad Zabytkami na lata 2008-2011 dla Gminy Chęciny

Program opieki nad zabytkami na terenie gminy Chęciny na lata 2008-2011 przygotował Dariusz Kalina z regionalnego ośrodka badań i dokumentacji zabytków w Kielcach oraz przy współpracy z Wojewódzkim Urzędem Ochrony Zabytków w Kielcach. Jest efektem realizacji programu „Przeszłość dla Przyszłości 2007 rok Chęciny” przygotowanym i zrealizowanym w 2007 roku.

Wstęp

Powstały w 2007r. Program opieki nad zabytkami w województwie świętokrzyskim na lata 2007-2011 stanowi, „...materiał wyjściowy do szczegółowych opracowań na poziomie samorządów lokalnych”. Jest on odpowiedzią na konstytucyjny obowiązek opieki nad materialnym i niematerialnym dziedzictwem dóbr kultury. Kwestia ta nabrała wielkiej wagi po wejściu Rzeczypospolitej Polskiej w przestrzeń kulturową Unii Europejskiej, która mocno akcentuje konieczność opieki nad różnorodnym dziedzictwem państw członkowskich. W ten sposób władze samorządowe stanęły wobec konieczności wyznaczenia kierunków działań w dziedzinie opieki i ochrony dziedzictwa kulturowego. Przystępując do nakręcenia programu Program opieki nad zabytkami w województwie świętokrzyskim na lata 2007-2011 zakładano, iż będzie on syntezą powiatowych i gminnych programów opieki. Jednakże, na podstawie zebranych informacji skontatowano, iż większość gmin z województwa świętokrzyskiego nie przystąpiło do sformowania dotąd do nawet ogólnych założeń opieki nad zabytkami. I tu pojawia się zasadnicze pytanie o brak tego tak bardzo ważnego instrumentu realizacji polityki rozwoju własnego regionu przez samorządowy i społeczności lokalne. Bowiem, jak czytamy w Program opieki nad zabytkami w województwie świętokrzyskim na lata 2007-2011 „u źródeł jego powstania leży przekonanie, że kultura jest jednym z podstawowych czynników decydujących o szansach rozwoju społeczno-ekonomicznego, wartością niezbędną w kreowaniu nowoczesnego, wykształconego i aktywnego społeczeństwa obywatelskiego”.

W województwie świętokrzyskim opracowane i uchwalone gminne programy opieki nad zabytkami w liczbie 7 są mało precyzyjne i zawierają szereg uogólnień. Skupiają się głównie na:

- prezentacji wykazów obiektów wpisanych już do Rejestru Zabytków, jak również objętych ochroną konserwatorską, stanowisk archeologicznych i innych, niestety bez aktualizacji, co dowodzi braku również innego ważnej dokumentacji - Gminnej Ewidencji Zabytków
- streszczeniem zasad ochrony obiektów wpisanych do Rejestru Zabytków i podlegających ochronie konserwatorskiej
- nieostrych deklaracji w zakresie dofinansowania z budżetu gminy prac konserwatorskich, restauratorskich lub budowlanych przy zabytkach wpisanych do Rejestru Zabytków.
- zapewnieniu współpracy z urzędem wojewódzkiego konserwatora zabytków
- planowaniem monitoringu stanu zabytków na terenie gminy
- planowaniu eksponowania i promowania w różnych formach przekazu atrakcyjności poszczególnych zabytków oraz walorów krajobrazu kulturowego
- wykorzystaniu zabytków dla potrzeb społecznych, turystycznych i edukacyjnych, w tym działań ekologicznych i historyczno-patriotycznych

Wśród działań jakie samorządy planują ująć w swoich programach przeważają - oprócz niezbędnych remontów, zadania o charakterze nieinwestycyjnym takie jak:

- współpraca administracyjna z urzędem wojewódzkiego konserwatora zabytków,
- współpraca z samorządami lokalnymi, polegająca głównie na zbieraniu okresowych informacji o stanie zabytków na ich terenie,
- przygotowanie ewidencji zabytków na danym obszarze na podstawie informacji od wojewódzkiego konserwatora i samorządów,
- eksponowanie i promowanie w różnych opracowaniach i formach przekazu atrakcyjności poszczególnych zabytków oraz walorów krajobrazu kulturowego z terenu Gminy,
- promowanie wykorzystania zabytków dla potrzeb społecznych, turystycznych i edukacyjnych, w tym działań ekologicznych i historyczno-patriotycznych,
- ustanawianie społecznych opiekunów zabytków i prowadzenie listy opiekunów (realizacja wniosku wojewódzkiego konserwatora zabytków).

Niektóre samorządy natomiast, zamiast informacji o stanie przygotowań do sporządzenia programów przedłożyły wypisy ze strategicznych dokumentów odnoszące się do zagadnień z zakresu ochrony i opieki nad zabytkami (strategie rozwoju, plany rozwoju lokalnego, plany rewitalizacji obszarów, plany i studia zagospodarowania przestrzennego itp.) lub wykaz przeprowadzonych prac remontowych w obiektach zabytkowych.

Warto wspomnieć, że samorządy na terenie, których znajdują się znaczne skupiska zabytków, od lat realizują szereg zadań w ramach sprawowania opieki nad zabytkami, przeznaczając na ten cel własne środki finansowe, jak i korzystając z funduszy zewnętrznych, w tym strukturalnych. Posiadają też szereg opracowań i projektów, które z powodzeniem stanowią mogą podstawę przyszłych programów.

Celem Programu opieki nad zabytkami w gminie Chęciny jest wypełnienie obowiązków, jakie spoczywają na samorządzie lokalnym w zakresie ochrony zasobów dziedzictwa kulturowego wynikająca z Ustawy O Ochronie Zabytków i Opiece nad zabytkami z dnia 23 VII 2003r.¹ Jest to podstawa prawna Programu Opieki nad Zabytkami Gminy Chęciny.

Opracowaniu Programu przyświecała idea stworzenia spójnego systemu opieki nad zabytkami w regionie świętokrzyskim obejmującego ochronę i poprawę stanu zasobów środowiska kulturowego, promocję i turystyczne udostępnienie zabytkowych atrakcji regionu, uwzględnienie otoczenia obiektów zabytkowych, parków kulturowych i krajobrazowych w działaniach samorządów zmierzających do kształtowania i utrzymania ładu przestrzennego, a także edukację, budowanie tożsamości kulturowej i obywatelskiej oraz rozwój gospodarczy.

Zainicjowanie zintegrowanych działań służb konserwatorskich, właścicieli obiektów zabytkowych, jednostek samorządu terytorialnego oraz środowisk naukowych i badawczych na rzecz opieki nad zabytkami i upowszechnienia dziedzictwa kulturowego - to główne zamierzenia prezentowanego Programu. Podjęte w oparciu o niniejsze opracowanie działania winny sprzyjać również pobudzaniu aktywności lokalnej społeczności na rzecz zachowania wielowiekowego dziedzictwa kulturowego ziemi świętokrzyskiej.

Ustawa z dnia 23 lipca 2003r. (DZ. U. nr 162, poz. 1568). Pouczenia poniższe wynikają z treści tej ustawy:

Art. 3. Użyte w ustawie określenia oznaczają:

- 1) zabytek - nieruchomość lub rzecz ruchomą, ich części lub zespoły, będące dziełem człowieka lub związane z jego działalnością i stanowiące świadectwo minionej epoki bądź zdarzenia, których zachowanie leży w interesie społecznym ze względu na posiadaną wartość historyczną, artystyczną lub naukową.

Art. 5. Opieka nad zabytkiem sprawowana przez jego właściciela lub posiadacza polega, w szczególności, na zapewnieniu warunków:

- 1) naukowego badania i dokumentowania zabytku;
- 2) prowadzenia prac konserwatorskich, restauratorskich i robót budowlanych przy zabytku;
- 3) zabezpieczenia i utrzymania zabytku oraz jego otoczenia w jak najlepszym stanie;
- 4) korzystania z zabytku w sposób zapewniający trwałe zachowanie jego wartości;
- 5) popularyzowania i upowszechniania wiedzy o zabytku oraz jego znaczeniu dla historii i kultury.

¹ Zobacz: A. Soldami, D. Jankowski, Zabytki. Ochrona i opieka. Praktyczny komentarz do nowej ustawy. Tekst ustawy z dnia 23 lipca 2003r., Zielona Góra 2004.

Art. 12.1. Starosta, w uzgodnieniu z wojewódzkim konserwatorem zabytków, może umieszczać na zabytku nieruchomym wpisanym do rejestru znak informujący o tym, że zabytek ten podlega ochronie.

Art. 25.1. Zagospodarowanie na cele użytkowe zabytku nieruchomego wpisanego do rejestru wymaga posiadania przez jego właściciela lub posiadacza:

- 1) dokumentacji konserwatorskiej określającej stan zachowania zabytku nieruchomego i możliwości jego adaptacji, z uwzględnieniem historycznej funkcji i wartości tego zabytku;
- 2) uzgodnionego z wojewódzkim konserwatorem zabytków programu prac konserwatorskich przy zabytku nieruchomym, określającego zakres i sposób ich prowadzenia oraz wskazującego niezbędne do zastosowania materiały i technologie;
- 3) uzgodnionego z wojewódzkim konserwatorem zabytków programu zagospodarowania zabytku nieruchomego wraz z otoczeniem oraz dalszego korzystania z tego zabytku, z uwzględnieniem wyeksponowania jego wartości.

Art. 26.1. W umowie sprzedaży, zamiany, darowizny lub dzierżawy zabytku nieruchomego wpisanego do rejestru, stanowiącego własność Skarbu Państwa lub jednostki samorządu terytorialnego, przy określaniu sposobu korzystania z tego zabytku należy nałożyć, jeśli stan zachowania zabytku tego wymaga, na nabywcę lub dzierżawcę obowiązek przeprowadzenia w określonym terminie niezbędnych prac konserwatorskich przy zabytku.

2. Przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio do decyzji o oddaniu w trwały zarząd zabytku nieruchomego wpisanego do rejestru.

Art. 28. Niezależnie od obowiązków wynikających z opieki nad zabytkami, określonych w art. 5, właściciel lub posiadacz zabytku wpisanego do rejestru ... zawiadamia wojewódzkiego konserwatora zabytków o:

- 1) uszkodzeniu, zniszczeniu, ... zabytku, niezwłocznie po powzięciu wiadomości o wystąpieniu zdarzenia;
- 2) zagrożeniu dla zabytku, niezwłocznie po powzięciu wiadomości o wystąpieniu zagrożenia;
- 4) zmianach dotyczących stanu prawnego zabytku, nie później niż w terminie miesiąca od dnia ich wystąpienia lub powzięcia o nich wiadomości.

Art. 30.1. Właściciel lub posiadacz zabytku nieruchomego bądź nieruchomości o cechach zabytku jest obowiązany udostępnić ten zabytek bądź nieruchomość wykonawcy badań w celu ich przeprowadzenia.

2. W przypadku odmowy udostępnienia zabytku nieruchomego bądź nieruchomości, o których mowa w ust. 1 wojewódzki konserwator zabytków może wydać decyzję nakazującą właścicielowi lub posiadaczowi udostępnienie tego zabytku bądź nieruchomości, na czas niezbędny do przeprowadzenia badań, jednak nie dłuższy niż 3 miesiące od dnia, w którym decyzja stała się ostateczna.

Art. 32.1. Kto, w trakcie prowadzenia robót budowlanych lub ziemnych, odkrył przedmiot, co do którego istnieje przypuszczenie, iż jest on zabytkiem, jest obowiązany:

- 1) wstrzymać wszelkie roboty mogące uszkodzić lub zniszczyć odkryty przedmiot;
 - 2) zabezpieczyć, przy użyciu dostępnych środków, ten przedmiot i miejsce jego odkrycia;
 - 3) niezwłocznie zawiadomić o tym właściwego wojewódzkiego konserwatora zabytków, a jeśli nie jest to możliwe, właściwego wójta, (burmistrza, prezydenta miasta).
2. Wójt (burmistrz, prezydent miasta) jest obowiązany niezwłocznie, nie dłużej niż w terminie 3 dni, przekazać wojewódzkiemu konserwatorowi zabytków przyjęte zawiadomienie (ust. 1 pkt 3).

Art. 36.1. Pozwolenia wojewódzkiego konserwatora zabytków wymaga:

- 1) prowadzenie prac konserwatorskich, restauratorskich lub robót budowlanych przy zabytku wpisanym do rejestru;
 - 2) wykonywanie robót budowlanych w otoczeniu zabytku;
 - 3) prowadzenie badań konserwatorskich zabytku wpisanego do rejestru;
 - 4) prowadzenie badań architektonicznych zabytku wpisanego do rejestru;
 - 5) prowadzenie badań archeologicznych;
 - 6) przemieszczanie zabytku nieruchomego wpisanego do rejestru;
 - 8) dokonywanie podziału zabytku nieruchomego wpisanego do rejestru;
 - 9) zmiana przeznaczenia zabytku wpisanego do rejestru lub sposobu korzystania z tego zabytku;
 - 10) umieszczanie na zabytku wpisanym do rejestru urządzeń technicznych, tablic, reklam oraz napisów, z zastrzeżeniem art. 12 ust. 1;
 - 11) podejmowania innych działań, które mogłyby prowadzić do naruszenia substancji lub zmiany wyglądu zabytku wpisanego do rejestru;
4. Wojewódzki konserwator zabytków może uzależnić wydanie pozwolenia na podejmowanie działań, o których mowa w ust. 1 pkt 6, 9 i 11, od przeprowadzenia, na koszt wnioskodawcy, niezbędnych badań konserwatorskich, architektonicznych lub archeologicznych. Egzemplarz dokumentacji badań jest przekazywany nieodpłatnie wojewódzkiemu konserwatorowi zabytków.
5. Pozwolenia, o których mowa w ust. 1, wydaje się na wniosek osoby fizycznej lub jednostki organizacyjnej posiadającej tytuł prawny do korzystania z zabytku wpisanego do rejestru, wynikający z prawa

własności, użytkowania wieczystego, trwałego zarządu albo ograniczonego prawa rzeczowego lub stosunku zobowiązaniowego.

Art. 38.1. konserwator zabytków lub działający z jego upoważnienia pracownicy wojewódzkiego urzędu ochrony zabytków prowadzą kontrolę przestrzegania i stosowania przepisów dotyczących ochrony zabytków i opieki nad zabytkami.

Art. 40.1. Na podstawie ustaleń wynikających z kontroli wojewódzki konserwator zabytków może wydać zalecenia pokontrolne kontrolowanej osobie fizycznej lub kierownikowi kontrolowanej jednostki organizacyjnej.

Art. 43. Wojewódzki konserwator zabytków wydaje decyzję o wstrzymaniu wykonywanych bez jego pozwolenia lub w sposób odbiegający od zakresu i warunków określonych w pozwoleniu:

- 1) prac konserwatorskich, restauratorskich, badań konserwatorskich lub architektonicznych przy zabytku wpisanym do rejestru;
- 2) robót budowlanych przy zabytku wpisanym do rejestru lub w jego otoczeniu;
- 3) badań archeologicznych;
- 4) innych działań, o których mowa w art. 36 ust. 1 pkt 6-8 i 10-12.

Art. 45.1. W przypadku gdy bez wymaganego pozwolenia wojewódzkiego konserwatora zabytków lub w sposób odbiegający od zakresu i warunków określonych w pozwoleniu, wykonano przy zabytku wpisanym do rejestru prace konserwatorskie, restauratorskie, roboty budowlane, badania konserwatorskie, architektoniczne lub podjęto inne działania, o których mowa w art. 36 ust. 1 pkt 6-8 i 10-12, wojewódzki konserwator zabytków wydaje decyzję:

- 1) nakazującą przywrócenie zabytku do poprzedniego stanu lub uporządkowania terenu, określając termin wykonania tych czynności albo
- 2) zobowiązującą do doprowadzenia zabytku do jak najlepszego stanu we wskazany sposób i w określonym terminie.

Art. 49.1. Wojewódzki konserwator zabytków może wydać decyzję nakazującą osobie fizycznej lub jednostce organizacyjnej posiadającej tytuł prawny do korzystania z zabytku wpisanego do rejestru, wynikający z prawa własności, użytkowania wieczystego, trwałego zarządu albo ograniczonego prawa rzeczowego lub stosunku zobowiązaniowego, przeprowadzenie prac konserwatorskich lub robót budowlanych przy tym zabytku, jeżeli ich wykonanie jest niezbędne ze względu na zagrożenie zniszczeniem lub istotnym uszkodzeniem tego zabytku.

2. Wykonanie decyzji nakazującej przeprowadzenie prac konserwatorskich lub robót budowlanych przy zabytku nieruchomym nie zwalnia z obowiązku uzyskania pozwolenia na budowę albo zgłoszenia, w przypadkach określonych przepisami Prawa Budowlanego.

Art. 50.3. W przypadku wystąpienia zagrożenia dla zabytku nieruchomego wpisanego do rejestru, polegającego na możliwości jego zniszczenia lub uszkodzenia, starosta, na wniosek wojewódzkiego konserwatora zabytków, może wydać decyzję o zabezpieczeniu tego zabytku w formie ustanowienia czasowego zajęcia do czasu usunięcia zagrożenia. Przepisy o gospodarce nieruchomościami stosuje się odpowiednio.

4. Jeśli nie jest możliwe usunięcie zagrożenia, o którym mowa w ust.3:
- 2) zabytek nieruchomy może być na wniosek wojewódzkiego konserwatora zabytków wywłaszczony przez starostę na rzecz Skarbu Państwa lub gminy właściwej ze względu na miejsce położenia tego zabytku, w trybie i na zasadach przewidzianych w przepisach o gospodarce nieruchomościami.

Art. 108.1. Kto niszczy lub uszkadza zabytek, podlega karze pozbawienia wolności od 3 miesięcy do lat 5

2. Jeżeli sprawca czynu określonego w ust. 1 działa nieumyślnie, podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do lat 2.

Art. 110.1. Kto będąc właścicielem lub posiadaczem zabytku nie zabezpieczył go w należyty sposób przed uszkodzeniem, zniszczeniem, ... , podlega karze aresztu, ograniczenia wolności albo grzywny.

Art. 113.1. Kto będąc właścicielem lub posiadaczem zabytku wpisanego do rejestru lub innego zabytku znajdującego się w wojewódzkiej ewidencji zabytków nie powiadomi wojewódzkiego konserwatora zabytków o:

- 1) uszkodzeniu, zniszczeniu, ... , zabytku niezwłocznie po powzięciu wiadomości o wystąpieniu zdarzenia;
- 2) zagrożeniu dla zabytku niezwłocznie po powzięciu wiadomości o wystąpieniu zagrożenia;
- 3) zmianach dotyczących stanu prawnego zabytku, nie później niż w terminie miesiąca od dnia ich wystąpienia lub powzięcia o nich wiadomości - podlega karze grzywny.

Art. 114. Kto uniemożliwia lub utrudnia dostęp do zabytku organowi ochrony zabytków, wykonującemu uprawnienia wynikające z ustawy, podlega karze grzywny.

Art. 117. Kto bez pozwolenia albo wbrew warunkom pozwolenia prowadzi prace konserwatorskie, restauratorskie, roboty budowlane, badania konserwatorskie lub architektoniczne przy zabytku wpisanym do rejestru lub roboty budowlane w jego otoczeniu albo badania archeologiczne, podlega karze grzywny.

Art. 118. Kto bez pozwolenia umieszcza na zabytku wpisanym do rejestru urządzenia techniczne, tablice, reklamy oraz napisy, podlega karze grzywny.

Art. 119. Kto nie wykonuje zaleceń pokontrolnych, o których mowa w art. 40 ust. 1, podlega karze grzywny.

Natomiast przepisy dotyczące zasad finansowania opieki nad zabytkami są zawarte w rozdziale 7 (art. 71-83) ustawy o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami.

I. Postanowienia ogólne:

- ilekroć w Gminny Programie Opieki nad Zabytkami jest o:
- ustawie - rozumie się przez to: Ustawę z dnia 23 lipca 2003 roku
- programie - rozumie się przez to: Gminny Program Opieki nad Zabytkami na lata 2008-2011
- Gminie - rozumie się przez to: Gminę Chęciny

Program na celu:

- uwzględnienie uwarunkowań prawnych opieki nad zabytkami,
- rozpoznanie potrzeb dotyczących podejmowania działań zmierzających do zahamowania procesów degradacji obiektów zabytkowych i doprowadzenia do poprawy ich zachowania
- wyeksponowanie obiektów zabytkowych oraz walorów krajobrazu zabytkowego
- podejmowanie działań zmierzających do rewitalizacji obiektów zabytkowych
- tworzenie warunków współpracy władz Gminy z właścicielami i użytkownikami obiektów zabytkowych w zakresie zapewnienia opieki.

II. Dokumentacja dotycząca zagadnień urbanistycznych:

- A. Bartczakowa, M. Kozińska, Chęciny. Studium historyczno-urbanistyczne. PKZ Warszawa 1957, mps
- M. Barbasiewicz, J. Kubiak, Chęciny. Studium historyczno-urbanistyczne, Warszawa 1981. mps
- K. Dumala, Zagadnienie przywrócenia i wyzyskania wartości zabytkowych Chęcin, w; VII wieków Chęcin. Materiały sesji naukowej 24 V 1975, Kielce 1976
- tenże, M. Trochym, Studium rewolaryzacji Chęcin, mps Wydział Architektury Politechniki Warszawskiej oraz Instytut Historii Kultury Materialnej PAN, 1975
- J. Kubiak, E. Pustoła-Kozłowska, Chęciny. Blok zach. Zabudowy rynkowej, mps PKZ. Warszawa 1983
- E, Pustoła-Kozłowska, Chęciny. Blok północny zabudowy rynkowej, mps PKZ, Warszawa 1984
- E Pustoła-Kozłowska, Chęciny, Blok południowy zabudowy rynkowej, mps PKZ, Warszawa 1984
- E Pustoła-Kozłowska, Chęciny, Blok zachodni zabudowy rynkowej, mps PKZ Warszawa 1983
- E Pustoła-Kozłowska, Chęciny, Blok wschodni zabudowy rynkowej, mps PKZ Warszawa 1983
- M. Rozbicka, Koncepcja rekonstrukcji architektoniczno-konserwatorskiej zabytkowego domu w Chęcinach zw. Kamienicą Fotydziańską, mps PKZ, Warszawa 1983
- J. Jamróz, Chęciny. Dom Niemcówka, mps
- Cz. Hadamik, R. Mirowski, Studium historyczno-urbanistyczne rozwoju przestrzennego zamku dolnego w Chęcinach z propozycjami wytycznych konserwatorskich rewitalizacji obiektu, Kielce 2005 mps.
- J. Różalski, Krajobraz kulturowy Polski. Województwo świętokrzyskie. Studium zabytkowego krajobrazu zabytkowego województwa świętokrzyskiego, mps, Kielce 2003.
- Karty Ewidencyjne Zabytków Architektury i Budownictwa, tzw. Białe Karty, w archiwum WKZ w Kielcach
- Chęciny, Plac 2 Czerwca, Analiza historyczno-urbanistyczna lokacyjnego placu miasta, oprac. Dariusz Piotrowicz-
- Chęciny, zespół urbanistyczny, oprac. Dr hab., inż. Arch., prof. Nadzwyczajny, G. Balińska, Warszawa 1996, tzw. Karta Urbanistyczna

III. Obiekty zabytkowe podlegające opiece nad zabytkami w wpisane do Rejestru Zabytków (symbol R.)², uznany jako obiekt zabytkowy według spisu przygotowanego przez Ośrodek Dokumentacji Zabytków w Warszawie w 1995r.³, oraz niegdyś istniejących (symbol *) lub o zatartej ekspozycji, ale warte zainteresowania:

² Zob. Aneks 1

³ Zabytki Architektury i Budownictwa w Polsce. Województwo kieleckie, t. 15, Warszawa 1995.

Zabytki na terenie Gminy Chęciny podlegające opiece prawnej w ramach Programu Opieki nad Zabytkami Gminy Chęciny

Chęciny

Zespół urbanistyczny (R. 264)

Układ urbanistyczny miasta pochodzi z XIV-XIX w. wraz z terenem południowego przedpola historycznego układu urbanistyczno-krajobrazowego Chęcin z ruinami średniowiecznego zamku (decyzja WUOK z dnia 08 05 2006 o wpisaniu do Rejestru Zabytków woj. świętokrzyskiego)

Zespół Kościoła Parafialny p.w. św. Bartłomieja (i św. Jadwigi) (R. 273) Kościół parafialny p.w. św. Bartłomieja.

Kościół położony poza zabudową południowego bloku przyrynkowego, murowany. Wybudowany został przed 1325 rokiem i przebudowany z inicjatywy króla Kazimierza Wielkiego po 1368r. Ma układ halowy trójnawowy, jest orientowany. W latach 1568-1603 był zamieniony na kościół kalwiński, po czym został przywrócony katolikom przez Stanisława Branickiego z poparciem królewskim i wyremontowany po 1597r/ w l. 1830-1840, wybudowano na nim nową wieżę i obniżono dach. Przed 1614r. miejscowy wójt Kacper Fodyga, ufundował i wybudował przy nim kaplicę grobowa p.w. Trzech Króli z manierystycznym marmurowym ołtarzem. W prezbiterium kościoła ołtarz główny renesansowy, z przed 1618r.

Kaplica p.w. Trzech Króli (R. 273)

Przy stronie południowej świątyni, przy połączeniu murów prezbiterium i nawy, dostawiona została późnorenesansowa kaplica grobowa p.w. Trzech Króli, lokalnie przezwana Kaplicą Fodygów. Ma ona proste, tynkowane ściany z prostym gzymsem. Zwieńczono ją smukłą latarnią, ozdobioną kamiennymi pilasterkami, o prostych głowicach i bazach. Fundament i ściany wzniesiono z miejscowego kamienia na planie kwadratu o wymiarach zewnętrznych 6.5 x 6.5 m, używając cegły do wykończenia otworów i wykonania kopuły

Wnętrze kaplicy otwarte jest do nawy ostrołukową arkadą ujętą profilowaną archiwoltą na konsolkach. Poziom posadzki kaplicy podniesiono o 1 metr ponad poziom podłogi nawy, co spowodowane zostało umieszczeniem pod kaplicą krypty grobowej. Dlatego też aby dostać się do jej wnętrza musimy pokonać 6 drewnianych stopni". W inwentarzu kościoła z 1861 roku zapisano, że wnętrze kaplicy oddzielała drewniana balustrada z tralek oraz „krata we floresy”.

Jej wewnętrzne wymiary wynoszą 5.8 x 5,8 m. Wnętrze oświetlają dwa okrągłe rozglifinone okna, o średnicy ok. jednego metra, niegdyś zaopatrzone w ukośne, drewniane kraty. Ściany boczne są proste, gładkie. Poniżej okien obiega je fryz, niegdyś o wiele bogatszy niż obecny, podobny do fryzu z kaplicy św. Leonarda w Chęcinach, który po remoncie przeprowadzony w połowie XX w. został zamurowany. Wnętrze jest nakryte lekko rozplaszczoną kopułą, której czaszę podzielono na 12 części profilowanymi żebrami. Obecnie pola te pomalowano na kolor niebieski, zaś w inwentarzu kościoła z 1861 roku zapisano, że zarówno ściany boczne jak i czasza kopuły były malowane. Z malatury pozostał fresk przedstawiający Pokłon Trzech Króli umieszczony ponad wejściem. W 1731r. Franciszek Domański przystąpił do odmalowania wnętrza kaplicy, przeznaczając na ten cel znaczny fundusz. A. Król informuje, iż w 1894r. został on przemalowany w ten sposób, iż zatarto jego pierwotny charakter i koloryt. Największą ozdobą kaplicy Trzech Króli jest ołtarz Ukrzyżowanego Chrystusa, umieszczony na ścianie wschodniej, na wprost wejścia do kaplicy. Wzniesiony został z inicjatywy Kacpra Fodygi i Zuzanny z Grodzonowic. Wykonany jest on z różnokolorowych marmurów Chęcińskich, kamienia pińczowskiego. Mensa spoczywa na dwóch marmurowych stopniach, na predelli umieszczono płaskorzeźbę przedstawiającą Pokłon Trzech Króli, którego promotorem budowy był brat Sebastian. Być może ten sam, znany mu temat, zainspirował Kacpra Fodygę przy budowie i dekoracji własnej kaplicy. Retabulum oddzielono od predelli gzymsem. W części środkowej, wykonanej z ciemnego, bolechowickiego marmuru, między korynckimi kolumnkami, umieszczono alabastrowy krucyfiks. Według opisu kościoła z 1861r. po bokach krzyża umieszczone były jeszcze dwie figurki, również z alabastru, św. Jana i Matki Bożej. Po bokach kolumnek, na pilastrach, umieszczono emblematy Męki Pańskiej - z prawej strony trzy gwoździe, drabina, młot i cęgi, przepaska na biodra, szaty i dwie kości do gry; z drugiej strony umieszczono dzban, figurkę koguta, poniżej kolumnę i narzędzia służące do biczowania. Z boków zamykają ołtarz skrzydełka z główkami puttów na wolutach i kiście winogron. Powyżej, we dwóch wnękach, umieszczone zostały dwie figurki, w lewej umieszczono przedstawienie Chrystusa jako ogrodnika w kapeluszu i rydlem, w drugiej postaci św. Anny z małym Jezusem i Janem. Ołtarz wieńczy figura Matki Bożej Brzemiennej, a po jej bokach dwie figury leżących kobiet. Z lewej strony ołtarza, wysoko ponad gzymsem, na ścianie prezbiterium, umieszczone zostało epitafium fundatorów.

***Szkoła parafialna**

Istnienie szkoły potwierdzone w 1477r., wydaje się, że nieistniejący budynek scholasterii wzniesiony został zapewne z końcem XVI w., rozbudowany w 1 poł. XVII w., rozebrany po pożarze w 1994r.

Piwnica

Murowana w XIX w. (?)

Ogrodzenia z bramkami i schodami

Murowane, kamienne, z XVII-XIX w.

***Stara plebania**

Murowana w XIX w., w miejscu murowanej w l. 50. XX w., nieużywanej.

Spichlerz

Murowany z kamienia łamanego, usytuowany na wschód od plebanii.

Cmentarz przykościelny (R. 69)

Na cmentarzu znajduje się, w południowo-wschodni narożu, samotna figura w postaci krzyża żeliwnego na kamiennym postumencie kryjąca ciała trzech franciszkanów zabitych 1 IV 1657r. przez wojska Rakoczego, pochowane w podziemiach kaplicy św. Leonarda, a w 1818r. przeniesione w obecne miejsce przez ks. M. Tarczyńskiego, który likwidował majątek ruchomy oo. Franciszkanów z polecenia władz cywilnych.

Zespół Klasztorny Franciszkanów (R 97 z 24.02.1962 oraz R. 275 z 15.02.1967)

Klasztor został ufundowany przez króla Kazimierza Wielkiego w 1368r., przekształcony w XV w. W latach 1581-1603r. użytkowany przez innowierców. Odnowiony z rozbudową budynków klasztornych po 1605 kosztem starosty Chęcińskiego Stanisława Branickiego, kościół nowo konsekrowany p.w. Wniebowzięcia Matki Bożej w 1628r. Zniszczone w 1657r., odbudowany ok. 1668r. po kasacie klasztoru w 1817r. przekształcony na więzienie, restaurowany częściowo w l. 1946-1948.

Układ. Teren klasztorny zajmuje duży czworobok położony pomiędzy ulicami miasta. W jego części południowo-wschodniej znajduje się kościół i przylegający do niego czworobok zabudowań klasztornych, od północy i zachodu teren ograniczają budynki administracyjne i gospodarcze. Brama wjazdowa usytuowana została od strony zachodniej, od strony południowej i wschodniej wysoki mur.

Kościół p.w. Wniebowzięcia Najświętszej Maryi Panny

Z okresu kazimierzowskiego można wiązać gotycki budynek kościoła z dwuprzęsłowa nawa i trójprzęsłowym zamkniętym wielobocznie prezbiterium zachowanym do dnia dzisiejszego zarysie rzutu, lecz znacznie obniżony, o czym świadczą odkryte w strefie strychów fragmenty polichromii datowanej na 2 poł. XIV w. z tego okresu pochodzą laskowany portal a fasadzie i ostrołukowe okna. W 1465r. miał miejsce wielki pożar w Chęcinach, który również zniszczył zabudowania franciszkańskie. W trakcie odbudowy w XV w. kościół otrzymał we wnętrzu nową polichromie, odsłoniętą w czasie prac konserwatorskich, zachowaną we fragmentach na południowej części ściany tęczowej - Frater Angelus de Sandec. W 1591-1603 zespół był użytkowany jako zbór. Odnowienie i rozbudowa podjęta przez franciszkanów po roku 1605r. kosztem Stanisława Branickiego starosty. Zakres prac był znaczny - kościół otrzymał nowe sklepienia i dachy, wraz z zachodnim szczytem ożywionym blendami, klasztor został całkowicie przekształcony i uzyskał wówczas obecny wygląd; wzniesiono budynki gospodarcze wraz z bramą wjazdową wyposażoną w kluczowe strzelnice na piętrze, Kościół konsekrowany p.w. Wniebowzięcia Matki Boskiej 1628r.

Prezbiterium kościoła o trzech nierównej szerokości przęsłach, zamknięte wielobocznie, nawa szersza i wyższa od, krótka, dwuprzęsłowa. Obecnie wnętrza przedzielone stropem na dwie kondygnacje. Sklepienia kolebkowo-krzyżowe z XVII w. z nakładanymi dekoracyjnymi żebrami, wsparte w nawie na filarach przyściennych; w prezbiterium zebra wsparte w nawie na filarach przyściennych; w prezbiterium zebra o układzie sieciowym, ze spływami wspartymi na konsolach, w nawie o układzie krzyżowym. Dachy dwuspadowe.

Kaplica św. Leonarda

Widniejąca nad łukiem tęczy data 1641 określa czas powstania kaplicy, a dwa ozdobne kartusze z herbami Gryf i Nieczuja Klemensa Branickiego i jego żony Beaty z Wapowsich, zawieszona na dwóch pendentywach poniżej kopuły wskazują na fundatorów.

Kaplica zniesiona przed rokiem 1640 z fundacji Jana Branickiego, starosty Chęcińskiego. Położona na osi krążanku skrzydła północnego. Adaptowana na bar w l. 1966-1972. Zbudowana na planie kwadratu, o korpusie nieco wyższym od budynku klasztoru, podsklepienie kryptami grobowymi, z niską absydą od wschodu, otwarta do wnętrza arkadą. Wnętrze kaplicy nakryte kopułą wyodrębnioną gzymsem na żagielkach z latarnią. W ścianach tarczowych okrągłe okna. Belkowanie ścian oraz promieniste, płaskie

zebra kopuły pokryte późnorenesansową dekoracją stiukową ok. 1640r. Nad tęczą stiukowy biogram IHS i data 1641r. Na dwu żagielkach późnorenesansowe stiukowe kartusze z herbami Gryf Jana Branickiego i Nieczuja jego żony Anny Beaty z Wapowskich. Zewnątrz naroża opilastrowane. Kopuła kaplicy i półkokułka absydy lekko rozplaszczony; latarnia kamienna z rzeźbionymi pilastrami hermowymi i główkami aniołków. Bryła kaplicy jest prosta, lecz harmonijna, na zewnątrz zdobią ją narożne pilastry i niepełne belkowanie.

Wewnątrz późnorenesansową sztukatorską dekoracją pokrywa belkowania ścian i czasie kopuły, tworząc ornamentalny fryz i promieniście ułożone zebra. Najwspanialsza jednak ozdoba kaplicy jest kamienna latarnia wieńcząca kopule. Dekoruje ją 6 herm, z popiersiami mężczyzny, kobiety, dziecka i trzech aniołów, wspierających się na liściach akantu oraz główki aniołków i bogate profile gzymsów. Pokrycie latarni wykonano jest również z ciosów kamiennych w formie łuskowatej dachówki. Autorem pozostałe nieznanymi, próbowano widzieć w nim Kaspra Fodygę, łącząc fundację ze Stanisławem Branickim, tym bardziej, że kaplica a szczególnie jej kopuła z żebrowaną dekoracją bliska jest kaplicy grobowej K. Fodygi, którą wznosił przed 1614r. Interesujący jest również problem przeznaczenia użytkowego kaplicy. Jej usytuowanie przy klasztorze a nie przy kościele wyklucza charakter kaplicy grobowej Branickich, tym bardziej że żaden z XVII w. starostów Chęcińskich tego rodu nie był tu pochowany. Natomiast dodanie do typowego dla ówczesnych kaplic kwadratowego rzutu półkolistej absydy na ołtarz oraz istnienie ponad wejściem drewnianego chóru, dostępnego z pietra krążanku, klasztoru jak i grobowych krypt pod posadzką, wskazuje na urządzenie w kaplicy wewnętrznej świątyni zakonnej, przeznaczonej do modlitw określonych reguła i grzebania zmarłych zakonników.

Z wyposażenia kaplicy nic się nie zachowało resztki drewnianego ołtarza z około 1700r. widziano jeszcze w 1956r., istniejące niegdyś groby splądrowano a krypty zasypano w ostatnich latach. (przed 1972). Pozostało epitafium trzech braci zakonnych.

Klasztor

Murowany z kamienia XIV-XV w., przebudowany w XV w. i po 1605r., zdezcelowany 1657r., odbudowany po 1668r., przebudowany na więzienie p 1818r., częściowo restaurowany 1946r., adaptowany na hotel 1966-1972. Pierwotnie gotycki, przekształcony całkowicie i rozbudowany w 1 połowie XVII w., odnawiany i częściowo rekonstruowany i rozbudowany w 1 poł. XVII w. Murowany z kamienia, tynkowany. Piętrowy. Łączy się poprzez dawną zakrystię i przylegające do niej pomieszczenia z północną ścianą nawy i prezbiterium, występując na wschodzie od niego. Zabudowany w czworobok wokół prostokątnego wirydarza, z przylegającą do skrzydła wschodniego przy jego północnym narożniku kaplicą św. Leonarda. Na osi skrzydła północnego ryzalit klatki schodowej, przy nim od zachodu parterowa dobudówka z sienią i małym pomieszczeniem. W obu kondygnacjach trakt krążanków obiegających wirydarz, z wyjątkiem pietra skrzydła zachodniego, z traktami cel po bokach korytarza, w przyziemiu skrzydła zachodniego wzdłuż krążanku trakt dużych pomieszczeń, m.in. dawny refektarz; na piętrze skrzydła wschodniego przebudowany ciąg pomieszczeń, nadwieszonych na arkadach przesklepionych od zewnątrz między szkarpami przyziemia.

Krążanki, klatka schodowa, wszystkie pomieszczenia przyziemia i większość pietra sklepienie w 1 pół. XVII w. kolebkowo-krzyżowo, na ogół ze stiukowymi, nakładanymi żebrami. Elewacje od strony wirydarza wsparte w przyziemiu gotyckimi szkarpami, między którymi ostrołukowe okna krążanku z XIV w.; na piętrze małe okienka w rekonstruowanych obramieniach z XVII w. Elewacje zewnętrzne bezstylowe. Dachy niskie, dwuspadowe. Trzy kamienne portale; z 1 poł. XVII w. z nich dwa rustykowane.

Tablice marmurowe inskrypcyjne:

Stefana Bidzińskiego, starosty Chęcińskiego z herbem Janina;
Franciszek zabitych 1657r. przez Kozaków, pochodząca z 1720r.

Budynek bramny

Położony na zachód od klasztoru pochodzi z 1 połowy XVII w. przebudowany, murowany, tynkowany, czworoboczny, piętrowy z przejazdem w przyziemiu, w którego bocznych ścianach przesklepienie wnęki. Na piętrze od ulicy trzy blendy arkadowe i kluczowe strzelnice, od dziedzińca kamienne, późnorenesansowe obramienie okna z 1 połowy XVII w., od południa obramienie portalu i ślad dachu parterowego budynku. Na północ od bramy nowszy budynek ujmujący północno-zachodni narożnik terenu.

Budynek gospodarczy

Murowany z kamienia w 1 połowie XVII w. W przedłużeniu poprzedniego ku wschodowi, na północ od klasztoru budynek z 1 połowy XVII w., murowany, tynkowany, piętrowy, na rzucie wydłużonego prostokąta. Wewnątrz na parterze i piętrze pomieszczenia w jednym trakcie. W kilku z nich zachowane stropy belkowane z XVII w. dwa z nich z datami na profilowanych belkach 1637 i 1668r. Elewacje bezstylowe

zwieńczone gzymsem, dach czterospadowy. Nad wejściem stiukowy kartusz ok. 1700 ze znakiem franciszkanów.

Budynek administracyjny

Na wschód od poprzedniego, w północno-wschodnim narożu terenu wolnostojący z 1 połowy XIX w. z przybudówką z boku. Z wykorzystaniem muru ogrodzeniowego, przebudowany. Wewnątrz trakt pomieszczeń wzdłuż korytarza. Elewacje z gzymsem kordonowym i wieńczącym.

Ogrodzenie

Murowane z kamienia, pochodzące z XVII w., przebudowane w 1 połowie XIX w., rozbudowane w XX w.

Zespół Klasztorny Bernardynek (R.: 70 z 5.11.1947 oraz 274 z 15.02.1967) Teren Klasztorny (R. 70)

Zespół wzniesiony został w zachodniej części miasta, około 170 metrów od jej wylotu w północno-zachodnim narożniku rynku. Teren posesji należącej do klasztoru, podnosi się ku stronie południowej ku ul. Jędrzejowskiej, w przedłużeniu stoku Góry Zamkowej.

Kościół p.w. św. Marii Magdaleny (R. 274)

Świątynia usytuowana jest kalenicowe w stosunku do południowej pierzei ul. Małogoskiej. Zajmuje północno-zachodni narożnik obszernej posesji należącej do klasztoru. Ślepą fasadą zwrócona jest ku zachodowi z klasztorem leżącym w jego przedłużeniu ku wschodowi, dostępny od ulicy przez kruchtę oraz od ogrodu klasztorowego.

Dawny, XVI wieczny kościół fundacji mieszczan Chęcińskich w XVII w. jako św. Marii Magdaleny, został w około 1643r. przebudowany i rozbudowany, konsekrowany w 1685r. przez biskupa Mikołaja Oborskiego.

Kościół został wymurowany z łomów wapiennych z użyciem cegły, ściany tynkowane. Sklepienia kolebkowe i kolebkowo-krzyżowe, we wnętrzu kościoła z podłożoną dekoracją stiukową. Wieżba dachowa storczykowa, dach pokryty blachą. Posadzki marmurowe. Detal kamieniarski z piaskowca. Bryła wysoka dwupiętrowa, nakryta dachem dwuspadowym, dwuczęściowym w części wschodniej odpowiadająca strefie absydy i zakrystii o obniżonej kalenicy; w kalenicy w części zachodniej przy jej krańcu wschodnim sygnaturka jedno-kalenicowa, 8 boczna z hełmem. Dzwonnica nieznacznie wyższa od korony murów kościoła; przylegający od wschodu klasztor jest niższy od niej. Kruchty parterowe. Prezbiterium niższe i wyższe, oddzielone od niej arkadą tęczową, również jak absyda oddzielona głęboką arkadą. W jego ścianie północnej: w arkadzie tęczowej oraz pomiędzy przeszłami ołtarze jednokondygnacyjne; w prześle zachodnim i wschodnim portale o profilowaniu obrzeży węgarów włamanym ku środkowi ok. ¼ wysokości od dołu z wydatnym profilowanym gzymsem supraportowym, w prześle wschodnim wegar nadproża wtórnie podciosany łukiem odcinkowym, w tym portalu drzwi żelazne z nabijanymi listwami i dekoracją; powyżej tego portalu w bogatej ramie architektonicznej z czarnego marmuru tablica inskrypcyjna upamiętniają poświęcenie kościoła. Obok druga prosta; w obu przeszłach w strefie tarczowej w głębokim glifie zamkniętym łukiem odcinkowym okienka otwierające się na drugą kondygnację korytarza chóru zakonnego.

Wyposażenie:

Ołtarz główny i trzy boczne, barokowe z około 1670-1680r., jeden uzupełniany w XVIII w.; w nich rzeźby świętych, biskupów i zakonników oraz obrazy św. Magdaleny, Matki Boskiej z Dzieciątkiem, św. Franciszka i św. Antoniego, z tegoż czasu, w sukienkach srebrnych z XVIII w. Dwa małe ołtarzyki barokowe z drugiej połowy XVII w. z obrazami Oplakiwania (replika obrazu z feretronu w kościele parafialnym w Bodzentynie), i św. Józefa z XVII w. w sukienkach z XVIII w. Ambona późnobarokowa. Dwie gotyckie Madonny z Dzieciątkiem rzeźbione w drewnie.

Chór zakonny z drewnianą nadbudową o parapecie rzeźbionym w pilasterki i malowanym w postaci świętych, wczesnobarokowy po połowie XVII w. kropielnica drewniana barokowa. Krata do klauzury, kuta z XVII w. obraz Matki Boskiej z Dzieciątkiem z XVII w. w sukience z XVIII w. dwie późnobarokowe rzeźby św. Franciszka i św. Wita z dodanym księżycem z 1 połowy XVIII w. dwa krucyfiksy barokowe.

Epitafia

Marianny z Łukowa Wilczewskiej, cześnikowej drohiczyńskiej w marmurowym, barokowym obramieniu. Na zewnątrz od strony północnej Teresy z Lugowskich, tablice: konsekracji 1685r., oraz z nadaniem przywilejów 1752r.

W skarbcu: monstrancja z figurkami Matki Boskiej Niepokalanej oraz św. Zakonników, barokowa 1702r. Dwa kielichy barokowe; z drugiej połowy XVII w i pocz. XVIII w. kilka lichtarzy cynowych, barokowych. Kapa haftowana ze srebrną koronką, z pocz. XVIII w.

Organy

Chór muzyczny murowany na zachodniej ścianie nawy kościoła, szafa organowa na chórze zakonnym przy ścianie północnej, prospektem równoległe do osi kościoła. Prospekt barokowy zbudowany w 3 ćwierci XVII w., architektoniczny, malowany, trójwieżowy.

Klasztor (R. 274)

Wzniesiony przy ulicy, orientowany kościół przylegający do niej północną boczną elewacją i budynek klasztorny stanowiący jego przedłużenie ku wschodowi, otoczone wraz z ogrodem od południa wysokim murem. W 1594r. w pobliżu klasztoru franciszkanów mieszkało kilka tercjanek zakonu św. Franciszka. Początkowo mieszkały w kamienicy Boxińskiej, będącej ich własnością. Następnie po 1643r. przenieśli się do wzniesionego dla nich klasztoru. Zapewne ok. 1650r. pobożna Marianna z Łukowej Wilczewska dokupiła domów dla klasztoru i zaopatrzyła w budynki gospodarcze. Pierwotnie pozbawione były własnego kościoła, siostry uzyskały w 1673r. od miasta i proboszcza szpitalnego prawo do kościoła Marii Magdaleny. Po tej dacie starosta chęciński Stefan Bidziński przystąpił do rozbudowy świątyni, której konsekracja nastąpiła w 1685r., następnie do rozbudowy klasztoru i połączenia go z rozbudowanym już kościołem. Dokupił również ogród, a całość otoczono murem, zniszczony pożarem 1700 i 1731r. odbudowany i przebudowany w 1 połowie XIX w., opuszczony i zrujnowany po kasacie zgromadzenia popadł w ruinę. Odbudowany w latach 30 tych XX w. przez zgromadzenie bernardynek. Po drugiej wojnie piętro przejęte na mieszkania kwaterunkowe od 1960r.

Klasztor stanowią dwa murowane, piętrowe, prostokątne budynki. W części węższej i nieznacznie krótszej zachodniej, zawierającej węzeł komunikacyjny oraz pomieszczenia wspólnego użytkowania oraz część wschodnia mieszczącej pomieszczenia klasztorne (cele). Część wschodnia na planie prostokąta dwu- i półtraktowe, z półtraktem korytarza przesuniętym ku północy czteropasmowa. W część zachodniej rozwinięta w dwu połowach, trójtraktowa, trójpasmowa, z czego w trakcie środkowym korytarz, w paśmie środkowym traktu północnego oraz zach. traktu południowego sionki; w środkowym traktu południowego schody, w pozostałych pomieszczenia użytkowe, z czego we wsch. Traktu północnego rozmównica; w trakcie południowym szerszym, refektarz, w północnym od wschodu wąska sionka oraz od zach. kuchnia, z refektarza wejście do zakrystii w korpusie kościoła. Posadowienie od strony północnej wyraźnie niższe niż od południowej o niemal jedną kondygnację. Podpiwniczony. Od strony ulicy na bardzo wysokiej podmurówce, dwu- i półkondygnacyjny. Z półpiętrzem w ścianie kolankowej, czytelnym od strony północnej. Część wschodnia oszkarpowana bardzo wydatnymi szkarpami w wolnych narożach oraz w połowie ściany południowej. Całość nakryta dachem dwuspadowym z trzecią połacią na zamknięciu, z dwoma facjatkami w połaci południowej. Dach jednakowej szerokości nad całym budynkiem, nadwieszony nad ustępem części zachodniej od południa, na silnie wydatnych ostatekach tramów.

Wewnątrz siedem portali uszaty, wczesnobarokowych, kamiennych z około połowy XVII w., ósmy w elewacji południowej. W elewacji północnej okna w skromnych profilowanych obramieniach około połowy XVII w., na parterze kamiennych, na piętrze drewnianych. Dach dwuspadowy. Na strychu klasztoru znajduje się kilka rzeźb barokowych.

*Spichlerz

Zapewne z XVIII w. odnawiany. Drewniany, konstrukcji zrębowej, na rzucie prostokąta, dwukondygnacyjny. Wzdłuż ściany frontowej na piętrze częściowo zachowany ganek ze słupami wspierającymi okap trójpołaciowego dachu gontowego. Obiekt jest rozmontowany i przechowywany w Skansenie w Tokarni.

Ogrodzenie z bramą

Murowane z kamienia w XVII-XIX w., remontowane w XX w.

Cmentarz Żydowski (R. 1095 z 02.03.1991) sprzed 1660r.

Cmentarz Komunalny (R. 1176 z 21.06.1993):

Założony został w 1842r. na gruncie należącym do ówczesnego plebana.

* Cmentarz Przykościelny Nowy, tzw. choleryczny z XVII w.

Położony na wschód od ogrodzenia kościelnego i dawnej szkoły. Zachowane fundamenty murów ogrodzenia cmentarza w formie wałów ziemnych. W części wschodniej zapadły grobowiec nakryty płytami z czerwonego piaskowca.

Zamek Królewski

Położony na skalistym wzgórzu, na planie wydłużonego prostokąta. Murowany z kamienia z użyciem cegły w nad-budowie wież. Od wschodu posadowiony jest zamek górny - część najstarsza, od zachodu dostawiony później zamek dolny - Przygródek o charakterze gospodarczym. Na jego terenie w XVII w. znajdowały się: piekarnia z łaźnią, drewniane, budynek w narożu południowo zachodnim, mała stajenka naprzeciw piekarni. W jego narożu znajduje się czworoboczna wieża flankująca drogę krakowską przebiegającą poniżej zamku. Wjazd do zamku prowadził od wschodu po murowanym moście, pod którym trzymano konie.

Zachowane są: pozostałości budynku bramnego, budynku przybramnego, skarbcza, piwnice jednotraktowego pałacu i połączonego z nim tzw. trójkąta - kuchni średniowiecznej, oraz budynku kuchni wybudowanej w okresie renesansu przy wieży środkowej, przy wieży środkowej.

Stary Rynek ob. Plac 2 Czerwca Pierzeja Południowa

Kamienica nr 1 (K 1076 z 04.10.1990)

murowany po 1825r., budowniczy Kazimierz Wąsowicz

Kamienica nr 2 (R. 1077 z 04.10.1990)

Murowana po 1866, przebudowany w latach 70. XX w.

Kamienica nr 3, (R. 1091 z 02.01 1991)

Murowana XWXVII, rozbudowa po 1946, remontowana.

Kamienica nr 4:

Murowana w 1 ćwierci XIX, na reliktach XVI/XVII, remontowana.

Ratusz (R. 1079 z 04.10.1990)

Murowany z kamienia i cegły 1837r., gruntownie przebudowany 1856, rozbudowany około 1980.

Pierzeja Wschodnia

Wschodni blok zabudowy Rynku zachował pierwotne wymiary miasta lokacyjnego (50 x 63 m) oraz przebiegającą na jego tyłach wąską uliczkę gospodarczą.

Nie znamy dziejów zabudowy tej części miasta, dopiero na akwareli Ussenera z 1805r. przedstawione zostały ruiny trzech potężnych kamienic, nie zasiedlonych jeszcze od czasu pożaru z 1745r. Od roku 1777r. Żydzi otrzymali pozwolenie swobodnego osiedlania się tego czasu zaszły tu poważne zmiany. Po zezwoleniu na swobodne osiedlanie się Żydów w Chęcinach po 1777r., ten właśnie blok należał do najszybciej zasiedlonych przez starozakonnych, co potwierdza to wydana w 1820r. Konsygnacja domów prokatolickich wykupionych w rynku Chęcińskim, w której nie wymieniono ani jednego domu z tejże pierzei. Na z 1820r. blok podzielony został na 12 działek (nie wszystkie zostały zasiedlone).

Kamienica nr 5 (R, 852 z 15.05.1975)

Budynek usytuowany jest kalenicą w stosunku do linii wschodniej pierzei rynkowej, wysunięty ok. 2.5 m przed lico, od strony południowej przekracza ok. 5 m lico ul. Radkowskiej. Zajmuje całą szerokość działki: 18.8 m, koniec działki zamknięty był stodołą, obecnie przebudowanej, od strony południowej stała niegdyś murowana oficyna, której resztki widoczne były do I. 80. XX w. Budynek datowany został na XVI-XVII w., a następnie poddane przebudowie w pocz. XIX w., XX w., po 1905r., ok. 1924r., remontowane w I. 70. XX w.

Zbudowany z kamienia wapiennego z użyciem cegły, piwnice nakryte kamiennym sklepieniem kolebkowym. Dom ma stropy belkowe, więźbę krokwiowo-płatwiową odsłoniętą w sieni, niegdyś brukowanej. Zbudowany na rzucie prostokąta 10.5 x 18.8 m, nieznacznie ugiętego (ok. 0.3), w części północnej ku wschodowi, z przybudówkami od strony - wschodniej - południowej mieszczące zejście do piwnic w postaci kamiennych stopni. W obrysie korpus czterotraktowy, dwupasmowy z sienią w drugim trakcie od południa. Na podmurówce niwelującej bardzo gwałtowny spadek terenu, nakryty dachem czterosпадowym. Pomieszczenia przyziemia dostępne z sieni oraz trakt południowy wtórnie z rynku. Elewacja zachodnia ośmioosiowa w trzeciej osi przejazd bramny. Piwnice pod dawnym domem narożnym są nakryte sklepieniem kolebkowym, wykonanym z cegły, niewykluczone, że XVI wieczne. Zachował się portal z kamiennych prostych ciosów obrabiający przejście z komory sąsiedniej. Zasięg piwnic odpowiada działce o szerokości ok. 6 m, co stanowiło zapewne połowę działki lokacyjnej.

Kamienica nr 6 (R. 1059)

Budynek zajmuje obecnie całą szerokość działki wynoszącą 13 m, zabudowanej dwoma pasmami pomieszczeń przedzielonych wąską, nieprzejezdną sienią. Północne pasmo powstało wtórnie, poprzez zabudowanie szerokiej sieni, południowe stanowią trakty starszej, może XVII-wiecznej kamienicy. Od frontu zachowała się największa izba nakryta sklepieniem kolebkowym z lunetami, o wymiarach 5 x 7.5 m, posadowiona na piwnicy. W sieni umieszczony został wtórnie użyty, kamienny, renesansowy portal,

obok kamienne obramienie wejścia do piwnicy; oba otwory zostały zamurowane. Elewacja frontowa jest trzyosiowa na parterze i pięcioosiowa. Od strony wschodniej dostawiona został parterowa murowana oficyna. W części południowej domu ma znajdować się niedostępna piwnica, wysunięta znacznie przed lico domu.

Kamienica nr 7 (R. 1060)

Dom ma szerokość siedmiu metrów, co nie odpowiada lokacyjnej szerokości działki. Przed generalnym remontem był to wąski, jednopasmowy czterotraktowy dom z wąską sienią po stronie południowej. Po północnej stronie miała pochodzącą z końca XVI lub XVII w. izbę frontową o wymiarach 3 x 7 m, nakrytą sklepieniem kolebkowym z lunetami. Obecnie jest to niski, parterowy dom nakryty dwuspadowym dachem, pozbawiony jakichkolwiek wartości zabytkowych.

Kamienica nr 8

W roku 1805 na działce tej nie było żadnej zabudowy, a około 1820r. działka była zabudowana, a dom ten szerokość miał 9 m. Zapewne szerokość działki pierwotnie wynosiła 13, a zmniejszono ją o 4 m podczas odbudowy sąsiedniego narożnego domu, tworząc 10 metrowej szerokości sień. Zakładając około 13-metrowej szerokości szerokość pierwotnej działki. W 1848r. stał tu dom murowany z przystawką z drewna. W 1965r. dom został nadbudowany o piętro.

Kamienica nr 9 (R. 1061)

Murowana z pocz. XIX na reliktach, rozebranie podcienia 1862, nadbudowa pietra z pocz. XX, remont.

Kamienica nr 10 (R. 1061)

Murowana w XIX w., przebudowany w XX w.

Kamienica nr 11

Murowana przed 1848, na piwnicach z XVII w, zniszczony pożarem 1905, przebudowany 1937.

Pierzeja Północna

Kamienica nr 12

Murowany w XVII w, przebudowa 1938-1848, nadbudowana w 1853r., zniszczona pożarem w 1905r., odbudowany 1916-1923r., przekształcony po 1945r.

Kamienica nr 13

Działka w 1848r. miała szerokość 10.4 m, zatem zachowała do tego czasu lokacyjna szerokość. Zabudowa sięgała w głąb działki na długość 22.6 m i poprzedzona była podcieniem na czterech murowanych słupach wysuniętych 5.7 m przed linię frontu domu. Podpiwniczenie występuje pod zachodnią połową działki. Nad nią wystawiono zapewne najwcześniej murowana izbę, W 1957r. istniał mały dom z wąskim oknem i drzwiami w elewacji południowej. W l. 60 XX w. budynek został wówczas nadbudowany.

Kamienica nr 14-17 (R1089)

Obecny obiekt obejmuje dwa numery domów 14 i 17, oba budynki są piętrowe. W przyziemiu pomiędzy nimi wąski Przechód umożliwiający komunikację z rynku oraz ulicą (dawna Wesola). Dom zachodni nr 17 o dwu osiowej elewacji o prostym gzymsem to najstarsza część dawnej kamienicy, nadbudowanej w XIX w. W przechodzie będącym częścią danej sieni zachowany jest portal z prostych ciosów piaskowca ukryty pod tynkiem, prowadzący do przesklepionej izby frontowej; drugi portal drewniany prowadzi do piwnicy; zachował się bruk kamienny zalany cementem. Dom po stronie wschodniej nr 14 powstał poprzez XIX-wieczne zabudowania sieni dawnej kamienicy. Na północnej części działki znajdują się dwa budynki mieszkalne ustawione szeregowo, szczytem do ulicy (dawnej Wesolej). Murowany budynek przykryty dwuspadowym dachem o trzy-osiowej elewacji jest pozostałością budynku z l. 20. XX w.

Kamienica nr 18-19 (R. 1063 nr 18; R.1099 nr 19)

Murowana XVI/XVII w. rozbudowany około 1732, dobudowa oficyny przed 1820, nadbudowa części frontowej 1866, rozbudowa oficyny od północy XX w.

Kamienica nr 20 (R. 1078 z 04.10.1990)

Murowany w XVI w., rozbudowany w XVII w., przebudowany w XVIII w.

Kamienica nr 21 (R. 1066 z 19.09.1990)

Murowana w XVI w., rozbudowany XVII, zniszczony około 1655, odbudowany i rozbudowany 34 ćwierć XIX, remontowany, przebudowa XVIII.

Pierzeja Zachodnia

Kamienia 22/23

Na narożnej działce o szerokości 18 metrów w jej części frontowej znajdują się obecnie dwa parterowe domy oznaczone nr 22 i 23 (A), w głębi działki wzdłuż ulicy Małogoskiej wznosi się jednopiętrowy murowany budynek Poczty Polskiej (B). Budynek frontowy wzniesiono po pożarze ok. 1932r., a poczty po zniszczeniach drugiej wojny, w 1953r.

Część A

Pierwsza wzmianka źródłowa o właścicielu działki pochodzi z 1637r., kolejna pochodzi z 1653r. i dokładnie precyzuje usytuowanie tzw. „domu Kozubkowskiego narożnego”.

Obecny dom oznaczony pod nr 22-23 został wzniesiony w części w l. 1932-1933. Pod północną częścią domu zachowały się piwnice. Składają się z trzech lokalności. Zarówno rozplanowanie piwnic jak elementy kamieniarki wskazują na ich pewną nierodnorodność. Najstarsza wydaje się prawie kwadratowa sklepiona kolebką piwnica, do której wejście pierwotnie wprost z rynku, opadającym w dół wąskim korytarzykiem o szerokości 1.5 m, również sklepionym kolebką. W trakcie badań archeologicznych odsłonięte schody prowadzące z poziomu rynku do poziomu wspomnianego korytarza, 0.5 m poniżej chodnika, 2 metry od ściany domu. Wejście portal na końcu korytarza portal z czerwonego piaskowca z XV w. Wewnątrz piwnicy zachowały się cztery wnęki ścienne na wysokości 1 m, ujęte fazowanymi obramieniami kamiennymi z czerwonego piaskowca, w północnej ścianie znajduje się okienko, do którego prowadzi bardzo długa szyja (2.6 m).. W ścianie południowej znajduje się wtórnie wybity otwór prowadzący do schodów wybudowanych w 1932r.

We wspomnianym wyżej korytarzu piwnicznym w ścianie północnej w pobliżu narożnika północno-zachodniego znajduje się drugi portal, również zamurowany z białego piaskowca. Prowadzi od do kamiennej sklepionej kolebką piwnicy, wysuniętej ok. 5 m przed lico zabudowy. Istnienie drewnianych podcieni potwierdzają XIX w źródła archiwalne.

Część B

W 1825r. właściciel działki Markus Spiro rozpoczął wraz z żoną Ewą budować dom murowany usytuowany w głębi działki wzdłuż ul. Małogoskiej. W 1960r. dom jako mienie opuszczone przeszło na Skarb Państwa. Jest to dom nie przedstawia wartości zabytkowej.

Kamienica 24-26 (R. 1092 z 02.01.1991) tzw. Kamienica Fodydzińska

Część A nr 25-26.

W 1637r. wymieniono „kamienicę Fotydzińską” w rynku chęcińskim posadowioną między domem Samuela Kozubkowicza z jednej strony i Doroty Mularki z drugiej. Poprzednim właścicielem był nim Sebastian Fodyga, określenie kamienica Fodydzińska przetrwało do końca XVIII w. W 2 połowie XVIII w. posesja ta była w posiadaniu starostów - do 1808 hr Teofila Załuskiego, a w l. 1808-1814 Leonarda Zacharzyńskiego. Zabudowania te okres określano jako „dom pański”, a w pocz. XIX niejaki Węgrzyn, który prowadził tu handel winem. W 1814r. posesję nabył Lejzorg Zajac, kupiec i szynkarz i otworzył tu Dom zajezdny z wyszynkiem trunków krajowych i zagranicznych. Po 1850r., nastąpił podział posesji pomiędzy licznych spadkobierców. Od 1917r. do 1930r. część oznaczona nr 25 posiadał rzeźnik Franciszek Kluzę, który prowadził tu masarnię i sklep wędliniarski. Część domu pod nr 26 użytkował piekarz Szije Moszkowicz, który miał tu piekarnię z ogromnym piecem.

Frontową, południową część zajmuje dom postawiony na sklepionych piwnicach, które stanowią najstarszy element zabudowy. Prawdopodobnie w XV do połowy XVI w. na piwnicach stała drewniana zabudowa. W czasach gdy właścicielem działki był zapewne w l. 1600-1634r. był Sebastian Fodyga nastąpiła rozbudowa zabudowy działki. W XVII w. pojawiło się drugie pasmo murowanej zabudowy wstawione we frontową część dawnego przejazdu, była to sklepiona izba, która widnieje jeszcze na planie z 1848r. Powstała w ten sposób wąska sień pośrodku, którą przesklepiono a wlot jej zaznaczono kamiennym półkolistym portalem. Opis z 1848r., opisuje mansardowy dach, który nakrywał również zabudowę działki na głębokości domu w paśmie południowym przykrywając jednocześnie dom stojący w głębi działki. Oba pasma przykryte zostały łamanym dachem o układzie szczytowym z drewnianym podcieniem od strony rynku

Część B nr 24

Pasma północne odbudowane po pożarze w 1932r.

Zespół Zajazdu „Pod Srebrną Górą”, nr 27/28 (R. 1062 z 02.01.1991)

Położony w południowo-zachodnim narożu starego rynku. Na zachowanych piwnicach z XVIII/XIX w. Wzniesiony w 1817r. przez kupca żydowskiego Zajac jako murowany, dwukondygnacyjny, dwutrakto-

wy, w środku z sienią przejazdową, sklepioną koszową kolebką na gurtach. Elewacje o charakterze wczesno-klasycystycznym. Nad bramą tablica z godłem zajazdu, murowany 1819-1821, remontowany, obecnie po kapitalnym remoncie wraz z oficyną.

Ulice wybiegające z rynku

Ulica Długa

Ulica ta wraz z Małogoską stanowiły główną oś komunikacyjną prowadząca przez miasto ze wschodu na zachód, stanowiącą część traktu prowadzącego z Rusi na Śląsk. Nazwa jej zapisywana była jako: Żydowska (1638), Bożnicza, Chmielnicka (XIX w.) W okresie drugiej wojny światowej władze niemieckie utworzyły tu getto. Jesienią 1742 roku, kiedy było tu 7300 zgromadzonych Żydów, dokonano jego likwidacji. Część zachodnia zabudowy ulicy Długiej stanowiły domy i działki należące do wschodniego bloku pierzei rynkowej oraz wschodniej pierzei ulicy Łokietka. Do najciekawszych obiektów przy ul. Długiej oprócz synagogi należą domy nr 3, 4, 6, 16. Układ piwnic i fragmenty zachowanych parterów zdradzają swe wczesne XVII-wieczne pochodzenie. Są to relikty dawnych murowanych kamienic z zachowanymi sklepieniami i kamienniarką piwnic i parterów. Pod XX-wiecznym domem nr 17 zachowały się stare, sklepione kolebką piwnice z kamiennymi schodami i portalem z ciosów piaskowca, należące niegdyś do obszernej kamienicy.

- Dom nr 1

Był usytuowany na rogu Rynku i północnej pierzei ul. Długiej. Murowany, parterowy z poddaszem, częściowo podpiwniczony. Zejście do piwnicy umieszczone zostało w sieni jak również od strony Runku przy pomocy drabiny przez otwór włazowy. Piwnice sklepione kolebkowo.

Dom nr 3

Parterowy, murowany z kamienia. We wschodniej części budynku znajduje się nakryta sklepieniem kolebkowym z lunetami, sala o wymiarach 4 x 9 m. część zachodnia budynku znacznie późniejsza.

Dom nr 6 (R. 1065 z 29.08.1990)

Trzytraktowy, jednopasmowy, murowany z kamienia, w części piwnic (częściowo przebudowanych) i parteru kryje być może fragment kamienicy z przełomu XVI i XVII stulecia. Zasięg piwnic znacznie przekracza w kierunku wschodnim stojącego na nich domu⁴. Obok niego, po stronie wschodniej znajduje się zadrzewiony niewielki plac, na którym jeszcze w 1948r. stał wąski dom, zaś pomiędzy nimi istniał szeroki na ok. 2.8 m wspólny przejazd, zapewne pozostałość dawnej sieni. Dom ten stał na działce o szerokości 14 m o pięknie sklepionym obszernym pomieszczeniem (4.5 x 8 m) na parterze i barokowym portalem okiennym os strony wąskiej uliczki gospodarczej. Według miejscowej tradycji mieściła się tu kaplica, co nie odpowiada prawdzie. Nadbudowa piętra miała miejsce około 1945.

Kamienica nr 9

Murowana z początkiem XX w., częściowo przebudowana.

Kamienica nr 14

Murowana XVI/XVII w., gruntownie przebudowany XX w. Sklepienie kolebkowe z lunetami z kamiennymi odzwiami renesansowymi.

Kamienica nr 16

Murowana XVII w., gruntownie przebudowany i rozbudowany XIX/XX w.(?) Pod domami 16 i 16a stoją dwa jednopiętrowe domy, które łączy wspólny przechód, pozostałością dawnej sieni rozdzielającej dwa pasma mieszkalne domu.

Zespół Bożniczy

Synagoga (R. 495 z 12.04.1957 oraz 276 z 15.02.1967)

Istnienie w Chęcinach domu modlitw potwierdza treść przywileju króla Zygmunta III. Był to zapewne budynek drewniany, położony blisko kościoła parafialnego, i właśnie z tego powodu, w dniu 17 III 1638r. król Władysław IV zezwolił w 1638r. na budowę nowego, zakazując mieszkańcom czynienia przeszkód w realizacji tego przedsięwzięcia. Wzniesiona została na placu zwanym Furgatowski, zakupionym od niejakiego Marcina, gdzie znajdował się również szpital żydowski. Chęcińska bożnica to budynek późnorenesansowy. Składa się z wysokiej sali głównej, zagłębionej w ziemię, poprzedzonej od strony południowej sieni z wydzieloną w narożniku południowo-wschodnim izbą oraz babińcem na piętrze, dostępnym zewnętrznymi schodami. Sala wraz z sieni i babińcem stanowiła zwartą, prostopadłościenną bryłę o grubych ścianach z miejscowego kamienia łamanego, wzmocnionych w trzech rogach szerokimi, płaskimi przyporami. Pierwotnego dachu nie znamy, niewykluczone, że jak w pobliskim Pińczowie, był on pogrążony, schowany za attyką. Po pożarze 1905r. gruntownie restaurowana i rozbudowana od północy 1906r. mocno uszkodzona 1939-1944r. Odbudowana z adaptacją na kino 1957-1958, obecnie Dom kultury. Przybudówki nowsze: mała, zrujnowana przy sieni oraz wielka dla kobiet za salą, kryta płasko. Wnętrza

przesklepione kolebką krzyżową i z lunetami. W sali nowa polichromia ze starszymi fragmentami(?). Skromny ołtarz na rodajły z czarnego marmuru, intarsjowany marmurem Chęcińskim, polichromowany, zwieńczony kartuszem z koroną, późnorenesansowy, częściowo zniszczony. Dwie kamienne skarbonki renesansowe. Portal z sieni do sali kamienny, o uszkowatym obramieniu wzbogaconym wolutami, rautami itp. wczesnobarokowy z 2 ćwierci XVII w. troje odrzwi kamiennych, renesansowych. Elewacje części starszej wyodrębnione narożnymi szkarpami, ze swobodnie rozmieszczonymi różnej wielkości oknami w skromnych kamiennych obramieniach późnorenesansowych. Płaski dach czterospadowy.

Ogrodzenie z bramką

Murowane z kamienia w XIX w., przebudowane w XX w.

Dom Rabina ul. Długa nr 19

Murowany XIX/XX, na piwnicach z XVII w. (?). Obecnie dom mieszkalny.

Dom nr 20

Drewniany, około 1900.

Dom nr 23

Drewniany, około 1930r.

Ulica Jędrzejowska

Dawna nazwa Krakowska. Przebiegał tedy trakt z Kielc do Krakowa. Północną pierzeję ulicy stanowiły i stanowią do dzisiaj zabudowania pozostające na tyłach działek, których fronty zwrócone są do ul. Małogoskiej z wyjątkiem narożnej działki w bloku rynkowym zachodnim, na której wzdłuż granicy południowej w XIX w. już zbudowano dwa małe domy frontem do Jędrzejowskiej. Pierzeja południowa od 1826r. zrównana w jednej linii z pierzeją południową rynku utworzyła zabudowa wąskich, parterowych murowanych domków.

Kamienica nr 1

Murowana pocz. XIX w., remontowany.

Kamienica nr 2 (R. 1062)

Murowana pocz. XIX w., przebudowana.

Kamienica nr 3 (R. 1088 z 09.11.1990)

Murowana pocz. XIX, przebudowana w 4 ćwierci XIX w.

Kamienica nr 4

Murowana 4 ćwierci XIX w.

Kamienica nr 7

Murowana XVII (?), gruntownie przebudowana w 1 połowy XIX w.

Dom nr 8

Murowano-drewniany z początku XX w.

Kamienica nr 9

Murowana XVIII/XIX, rozbudowa 4 ćwierć XIX i XX w.

Kamienica nr 11:

Murowana w 1 połowie XIX w., przebudowany.

Dom nr 13

Murowano-drewniany z 2 ćwierci XIX w, częściowo przebudowana.

Kamienica 15

Murowana w 2 połowie XIX w., przebudowana pocz. XX w. i 3 ćwierci XX w.

Ulica Łokietka

Była częścią traktu wiodącego z Kielc przez Chęciny do Krakwa. Zachodnią pierzeję ulicy wyznaczały boczne, wschodnie granice bloków Starego i Nowego Rynku. Zabudowa związana z ulicą, która zaczęła formować zachodnią jej pierzeję pojawiła się dopiero w XIX w. Wschodnią pierzeję ulicy formowała kamienice i domy na działkach wytyczonych prostopadłe do linii ulicy a zebranych w dwóch blokach rozdzielonych ulicą poprzeczną, krzyżująca się ulica Łokietka w połowie jej długości.. granice dwóch bloków zabudowy przy wschodniej pierzei ulicy łokietka uległy znacznym przekształceniom, które widać na planie z 1820r. Blok południowy posiadał głębokość od frontu ulicy do uliczki gospodarczej wynoszącą 48 m. długość bloku którego granicę południową stanowiła ulica Długa a północną ulica poprzeczna obecnie Bolechowska, wynosiła 90 m.

Kamienica nr 2/4 (R. 1087 z 09.11.1990)

Pozostałości kamienicy, murowanej, może XV/XVI w., zniszczonej pożarem około 1850; dobudowa oficyn do części południowej końcem XIX w., remontowana około 1985r.

Kamienica nr 6

Murowana XIX w., zniszczony 1939-1945, odbudowana około 1950r.

Kamienica nr 8

Murowany XVII w., nadbudowany i przebudowana XIX w.

Dom nr 10

Murowany XVII w., przebudowany końcem XIX w.

Dom nr 20

Murowany końcem XIX w.

Dom nr 22

Murowany końcem XIX w.

Zespół domu nr 30 (R. 1082 z 07.11.1990)

- Dom murowany przed 1822, rozbudowany początkiem XX w.

*Obora drewniana, początek XX.

*Stodoła, murowana drewniana, z początku XX w.

Ulica Małogoska

Poprzednie nazwy ulica Niemiecka, Platea Almanica (XVII i XVIII w.), Małogoska, Klasztorna (XIX XX), a na zachód od klasztoru Żwirki i Wigury w l. 30 XX w. Ulica ta jest fragment najstarszego traktu handlowego z kierunku wschód - zachód. Niestety cała północna pierzeja została ukształtowana w XIX w. a przez całe 150 lat znacznie przekształcona. Nie zachował się po tej stronie żaden dom mieszczański poza wiek XIX w.

Magazyn Narzędzi Ogniwych, ul. Małogoska

Murowany 1927r., arch. Leon Kuszewski.

*Karczma (obecnie w tym miejscu Parking na Bugaju)

W XIX w. przy granicy zachodniej miasta na pustym dziś placu naprzeciwko klasztoru klarysek stała karczma staroświecka zwana Bugaj, której plany z 1848r, zachowały się, stanęła ona na miejscu istniejącej w XVII w. drewnianej, którą rozebrano w 1837r.

Dom nr 1

Obecnie Poczta Polska, murowany z początkiem XX w.

Dom nr 7 tzw. Niemczówka (R. 2 z 15.03.1946, i z 24.05.1946 oraz 277 z 15.02.1967):

Jest to dom murowany renesansowy. Wzniesiony w 1570r., w zabudowie szeregowej, kalenicowej z obszerną sienią przejazdową w środku; od strony południowej dobudowana została wielka izba. W izbie wielkiej sosręb z nie zachowanego stropu z datą 1634, z wyrytym nazwiskiem burmistrza Chęcińskiego Walentego Soboniowskiego. (rozbudowany XIX i XX w., remontowany 1970 i 1988).

- Podwórze (R. 2)

*Oficyna klasztorna

Dom kapelana na dawnym folwarku klasztornym oraz gmach klasztoru połączony murami jednonawowego barokowego kościoła Marii Magdaleny.

Dom nr 8

Murowany końcem XIX w.

Dom nr 15

Obecnie dom mieszkalny, dawniej policja państwowa, murowany w 1923r.

Dom nr. 17/21 (R. 1090 z 09.11.1990)

Murowany początkiem XIX w., przebudowany w 4 ćwierci XIX w., 2 ćwierci XX w., i z dobudowa oficyny 1950r.

Dom nr 23

Murowany - drewniany, około 1830, przebudowany około 1915 i 1923 roku.

Dom nr 30

Drewniany - murowany z końca XIX w., rozbudowany i remontowany około 1950r.

Dom nr 46

Drewniany z początku XX w.

Dom nr 48 (R. 1081 z 07.10.1990)

Drewniany z 1745r.

Dom nr 58 (R. 1086 z 09.11.1990)

Drewniany z 4 ćwierci XIX w., gruntownie remontowany po 1945r.

Ulica Staszica

Ulica Staszica jest ulicą wybiegającą z północno-zachodniego narożnika rynku biegnącą z południa na północ i dobiegającą do północnej granicy miasta, tj. ul. Zakapnej, późniejszej Świerczewskiego. Wnętrze ulicy tworzą boczne, zachodnie granice bloków obu rynków, które te boki nie posiadały korespondujących z ulicą zabudowy.

Kamienica nr 1

Murowana XVII-XVIII w. przebudowana około 1970r., obecnie stoi tu dom nowy, posadowiony na części starych, sklepionych piwnic.

Kamienica nr 2

Murowana 1825, proj. Wilhelm Giersz, rozbudowana o przejazd końcem XIX w. odbudowana po zniszczeniach wojennych po 1945r.

Kamienica nr 3 (R. 1080 z 07.10.1990)

Murowana XVI/XVII, przebudowany XIX/XX w, remontowany. Należał w l. 1837-1866 do Majera Oblęgarskiego. Murowany parterowy dom zachował układ typowej kamienicy Chęcińskiej, ze sklepioną izbą frontową, szeroka zabudowaną wtórnie sienią i silnie przekształconą izbą. Kamienica ta posiadała całkowite podpiwniczenie w części frontowej. Zachowały się do dziś praktycznie nie przebadane, zbudowane z łomu kamiennego, sklepione kolebką, w sposób wtórny połączone między sobą. Do piwnicy po stronie północnej prawdopodobnie starszej, zejście prowadziło z sieni, usytuowane było w odległości ok. 10 m od ściany frontowej. Dalej wiodły kamienne schody prowadzące w dół do wejścia obramionego kamiennym portalem.

Kamienica nr 4/10

Murowany przed 1848, przebudowany w 4 ćwierci XIX w, częściowo rozebrany.

Kamienica nr 7

Murowany XVII?, przebudowany pocz. XX w.

Kamienica nr 11

Murowana może z XVII wiekiem, przebudowana gruntownie w XIX i w 3 ćwierci XX w. pod budynkiem zachowane obszerne, tynkowane piwnice, w który w l. 70. XX w. umieszczono kawiarnię.

Kamienica nr 13

Murowana w XVII w., rozbudowana początkiem XX w.

Kamienica nr 14

Murowany na przełomie XVII/XVIII w., przebudowana z początkiem XX w.

Kamienica nr 20

Pod obecnie istniejącym, nowym domem znajdują się sklepione piwnice wsparte na jednym filarze, może z XVII w.

Ulica Radkowska

Dom nr 12

Drewniany około 1900r.

Dom nr 24

Drewniany końca XIX w.

Dom nr 52

Dom drewniany, zachował się akt notarialny nabycia domu z 1856r. przez Teklę i Franciszka Wilczyńskich od Pawła Sarneckiego.

Dolny Rynek

obecnie Plac Stefana Żeromskiego

Dawne nazwy placu: Nowy Rynek, dawne to: Mały, Dolny, Katolicki. Data jego wytyczenia nie jest znana. Jest on położony ok. 10 m, niżej górnego i ma wymiary 25 x 100 m. Na wtórne pochodzenie tego placu wskazuje układ okalających go bloków, oprócz południowego wszystkie pozostałe są przyulicznymi, których tylko fragmenty sąsiadują z jego terenem. Prawdopodobnie został ukształtowany poprzez wydzielenie go z części północnego bloku miejskiego w końcu XVI w.

W 1860r. spłonęła zabudowa mieszkalna i gospodarcza na pięciu działkach tego bloku w rok później odbudowane zostały domy frontowe, a stajnie i stodoły utworzyły ulicę stodołną zachowaną do dziś. Zgodnie z przepisami porządkowymi nowa zabudowa, w tym nawet drewniane domy od frontu musiały posiadać murowane elewacje. Stąd konstrukcja obecnych budynków, na ogół posiadające frontową ścianę i tylną murowane, a boczne i działkowe drewniane, tynkowane (nr 1, 2 3 5). Domy te w części frontowej złożone są z szerokich parterowych, krytych dwuspadowymi dachami budynków, typowe domy miasteczkowe, o schematycznych rzutach składających się z usytuowanej centralnie sieni przejazdowej lub przechodniej i 4 izby po bokach. Izby zwykle były szersze w trakcie frontowym. do wszystkich izb wchodziło się z sieni. Dwa kominy usytuowano przy ścianach sieni spięte w poziomie poddasza arkada i tworzyły typowy komin butlowy. Identyczny układ miały drewniane i murowane, w końcu XIX i pocz. XX następowała rozbudowa w głąb działki. Dostawiono drewniane i murowane oficyny, których większość jest nie zachowana.

Kamienica nr 1

Murowana w XVIII w., przebudowa na przełomie XIX i XX w.

Kamienica nr 2

Murowana w XVIII w., przebudowana w XIX w.

Kamienica nr 3

Murowana XVIII w, przebudowana.

Kamienica nr 4

Murowana około 1860r., następnie przebudowana.

Dom nr 5

Murowany w 1 połowy XIX w.

Spichlerz nr 8 (R. 1084 z 07.11.1990)

Obecnie jest to budynek mieszkalno-gospodarczy. Murowany przed 1826r., przebudowany na zajazd 1847r.

Dawny Zajazd nr 9 (R. 1083 z 07.11.1990)

Ostatnio był tu umieszczony Ośrodek Zdrowia. Był murowany w murowany w 1826, przebudowany w 4 ćwierci XIX i w XX w.

*Zagroda nr 10

- Dom drewniany końca XIX w.

- Obora drewniana, około 1922r.

Stodoła murowana drewniana, połowy XIX w.

Kamienica nr 13

Murowana z XVII, przebudowany pocz. XX w.

Ulica Bolechowicka

Dom nr 3

Drewniany z 2 połowy XIX w.

Ulica Floriańska

Dom nr 4

Drewniany z 2 połowy XIX w.

Dom nr 6

Drewniany z 2 połowy XIX w.

Ulica Kielecka

Kamienica nr 1

Murowana początkiem XX w.

Dom nr 4

Drewniany około 1930r.

Ulica Krzywa

Dom nr 3

Drewniany z 1 ćwierci XX w.

Ulica Ogrodowa

Dom nr 1

Drewniany z początku XX w.

Dom nr 25

Drewniany z 3 ćwierci XIX w.

Kościół szpitalny p.w. św. Ducha, nr 31 (R. 1067 z 19.09.1990 i 630 z 28.10.1971)

Jest to dawny kościół szpitalny p.w. św. Ducha. Murowany w XVII w. (?) przebudowany w XVIII w., ok. 1820r. na Sąd Policji Poprawczej i w 1847-49 przerobiony na szpital wojskowy, od 1861r. dom mieszkalny, remontowany m.in. 1960r. Prostokątny, z ryzalitami pierwotnie zawierał na parterze 10 lub 11 pomieszczeń. Nakryty jest czterospadowym dachem. Nie jest podpiwniczony, ale rozległa głęboka piwnica sklepiona kolebkowo znajduje się pod sąsiednim, nowym budynkiem. Wokół tegoż domu znajdował się cmentarz ubogich.

Ulica Strażacka

Dom nr 3

Drewniany z 1 połowy XIX w., przebudowany początkiem XX w.

Dom nr 6

Drewniany z 2 połowy XIX w.

Jatki (R. 1098 z 28.02.1991)

Murowane około 1860, przebudowane w 1885r. Miasto na mapie 1820r. Potockiego miało murowane jatki w rynku. Zapewne w związku z akcją uporządkowanie wyglądu rynku i jego niwelacja stare XVIII w. jatki rozebrano. W 1833r. opracowano przez Wilhelma Giersza projekt budynku nowych jatek, który miał pomieścić pięć dostępnych z podcieni sklepików. Niedawno gruntownie odnowiony na pizzę, obecnie funkcjonuje w niej sklep.

Ulica 14 Stycznia

Dom nr 2

Murowany XIX w., przebudowany początkiem XX w.

Dom nr 6

Murowany XVIII, przebudowany początkiem XX w.

Dom nr 22

Drewniany, z około 1920r.

*Dom nr 25

Drewniany, końca XVZIII, przebudowany. Dom w części frontowej jest szalowany, w dalszym przebiegu ściany są omurowane. W izbie północnej sieni zachowana belka stropowa z data 1768r. i inskrypcją Chryzostom Majeronowski AD ihs Die 21 maj Julia Majeronowska

Ulica Szkolna

Kamienica nr 2 (R. 1085 z 07.11.1990)

Domniemany kościół p.w. św. Mikołaja. Budynek wzniesiony został poza granicami lokacyjnego miasta, która przebiegała wzdłuż ulicy Szkolnej. Stoi na zbiegu Ulic Krzywej, Radkowskiej i Szkolnej, przy istniejącym w I. 60. XX w. placu, a od strony północnej znajdowało się podwórko i o strony północnej stały dwie chałupy. Spisy ogniowe z połowy XIX w. określają dom ten jako stodołę niejakiego Sulikowskiego. Umieszczono w niej karczmę, dom schronienia dla Żydów.

Kamienica nr 14

Drewniany z 1 ćwierci XX w.

Dom nr 20:

Drewniany, wzniesiony około 1910r.

Mykwa

Niedawno jeszcze młyn elektryczny, obecnie dom mieszkalny. Została murowana w 1835r., przebudowana ok. 1946r.

Ulica Przedborska

Dom nr 11

Stoi na wcześniejszych fundamentach i piwnicy ma istotne znaczenie urbanistyczne. Jego wysuniecie w ulicę powoduje załamanie się na nim linii pierzei ulicy.

Gmina Chęciny

*Baranek

*Młyn wodny zbożowy. Na nowym korycie Bobrzy. Data budowy obecnego młyna nie jest wiadoma.

Młyn wodny zbożowy. Na nowym korycie Bobrzy. Obecnie jest to budynek murowany z kamienia łamanego o dwóch kondygnacjach, nakryty dachem dwuspadowym, kryty papą. Jas spiętrzający wodę posiada przyczółki murowane z kamienia. Upust roboczy i jałowy wspólny. Napęd dawniej na koło nasięberne, obecnie turbinę, komora turbinowa i pogródkki murowane z kamienia. Przemiał na dwie pary walców. Nieczynny.

Bolmin

Zespół kościoła parafialnego (R. 64 z 3.11.1947 oraz 271 z 15.02.1967) Kościół p.w. Narodzenia Najświętszej Maryi Panny (R. 271).

Dawny pod wezwaniem Narodzenia N.M. Panny (czy też kaplica p.w. Świętej Trójcy?), jako drewniany wzniesiony w 1474r.; zapewne kolejny zbudowano w 1567r. przez Stanisława Brzeskiego herbu Ciołek, dziedzica Bolmina, konsekrowany w 1574r. przez arcybiskupa Jakuba Uchańskiego, na innym niż obecnie miejscu. Obecny fundowany w 1602r. na wzgórzu Wrzosówka staraniem ks. Jakuba Bieda Chrostkowica, przez Jana Brzeskiego. 9 X 1602r. przekazał na ks. Samuela Wolskiego proboszcza małogoskiego i jego następców, prawo prezenty dziedzic Bolmina. Nowy kościół zbudowany został w 1604r, konsekrowany został 30 VI 1617r. przez biskupa krakowskiego Tomasza Oborskiego, sufragana krakow-

skiego, rozbudowany w XVIII w, oraz 1908-10r. odnowiony w 1971r., prace konserwatorskie przeprowadzono w kościele w 1972r.

Późnorenesansowy, orientowany, murowany, tynkowany; zbudowany został na miejscu bagienym, co powodowało szybkie jego niszczenie. Prezbiterium jest jednoprzęsłowe, przy nim od strony północnej znajduje się zakrystia. Nawa szersza, zbudowana na rzucie kwadratu, nieco przedłużona w XVIII w. ku zachodowi, przy niej od zachodu węższa część zapewne z XIX w. z nadbudowaną w 1908-1910 niską wieżą od strony północnej przy nawie płytka dostawiono kaplicę z początku XVII w.; od południa i zachodu kruchty z l. 1908-1910. W prezbiterium sklepienie kolebkowo-krzyżowe ze stiukowymi żebrami i zwornikiem w formie późnorenesansowego kartusza z herbem i literami Jakuba Chrostkowskiego, proboszcza bolmińskiego. Zakrystia sklepiona kolebkowo. Nawa przykryta kopułą za żagielkach, oddzieloną skromnym gzymsem; część zachodnia przesklepiona szeroką, kolebkową arkadą. Nad profilową arkadą tęczy data 1604r., na żagielkach stiukowe, późnorenesansowe kartusze z herbami i literami h. Ciołek IB, DB Jelita: AB, DP i h. Bogoria. W kaplicy otwartej do nawy arkadą płaska kolebka krzyżowa, wsparta na wydatnie profilowanym gzymsem. Na zewnątrz naroża nawy, prezbiterium i zakrystii oszkarpowane. Dachy dwuspadowe, nad nawą kryjący wewnętrzną kopułę, z drewnianą wieżyczką na sygnaturkę o charakterze barokowym.

Wyposażenie

W ołtarzu głównym umieszczony został obraz Matki Boskiej Pocieszenia otoczony szczególnym kultem. W czasie renowacji obrazu w 1967r. odkryto i rekonstruowano starszy wizerunek pochodzący z XV w. Dwa ołtarze boczne zapewne z 1 poł XIX w. W kaplicy dawny ołtarz główny z początku XVII w. Dwie chrzcielnice kamienne - w typie gotyckim i barokowa z 1 poł. XVIII w. Ławki kolatorskie rokokowe z emblematami franciszkańskimi, z klasztoru franciszkanów w Chęcinach.. Krucyfiks barokowy. Monstrancja barokowa z 1774: Dwa kielichy barokowe z 1769 i Kielich barokowy, złoty kielich, kapituła humanistyczna, wotywna: Dwa lichtarze brązowe barokowe z XVII w. Misa miedziane barokowa z XVIII w. Ornat z kolumną haftowaną z 2 pół. XVII w. lub 1 pół. XVIII w. Ornat z tkaniny z ok. 1840.

Pomniki

Tablica sentencjonalna, z piaskowca, kapituła humanistyczna, z 1604r:

Audi Domine orationem quam
Servi tui coram te orant Hod-
ie ut Sint oculi tui Aperti et Aur-
Es tuae intentae sup(e) domum ista(a)
Die Ac Nocte procul Deniq(ue) AB
Ea Nequitiam et adversi-
Tatem avere anno
Domini CICIC CIIII.

Tablica sentencjonalno-wotywna, z piaskowca, kapituła humanistyczna, 1604:

Tibi tua et de Tuis offerimus servi
Tui jesuscipie misericorditer et con(n)serva nos regerq(ue) n(ostr)rum et regn(um) ipsius
In cath(ologica) rom(ana) fide dei matre et virg(ine)
Ac s(anctuarum) o(mn)ibus intercefe(n)tibus iacob(us) c
-hrostk(ovius) pleb(anus) bolm(inensis) Ioan
-nes Brzeski heres in Bolmin

Tablica nagrobkowa z marmuru 98 x 194 cm, kapituła humanistyczna Baltazara i Jędrzeja Żmijewskich z herbem Tępa Podkowa zm. 1633? z 1628r.:

Tu lezy zacie uro-
dzony Buldyz(a)r Zmil-
ewski z ynem swoim ledrzeiem ktori w na-
widziny w woiewodz-
twa Nowogrodz(kiego) przyac(h)-
awszy umarli (t)u w ro-
ku MDCX(X)CIII d(n)i(a)
XXX kwietnia pocho-
Wany od brata rodzo-
Nego Andrzeia dzie-
Dzica na Bolminie

Z literami AS PB i nieznanym herbem Krzyż i Róża z 1636r. Marcina Zaborskiego, tablica marmurowa 54 x 100, kapituła humanistyczna, z herbem Kopaszyna zm. 1660

Deo Optimo Maximo
Tu leży Marcin Zabor-

ski Syn Jakuba Z Zaborza Zaborskiego Przeżył

Lat IX Umarł(ł) w roku 1660 Dnia 1 lutego

Eufrozyny z Zaranków i Anastazego Jarońskich zm. 1816

Bogusława Czaplickiego z herbem Lubicz, Strzemię i Nowina zm. 1830r.

Franciszka Garnickiego zm. 1834

Elżbiety z Borkowskich i voto Wincentowej Chwalibogowej; 2 voto Bogusławowej Czaplickiej zm. 1835

Sylweryny z Czaplickich i Jana Dąbskich z herbami Lubicz i Godzimba zm. 1837

Izabeli Chwalibóg z herbem Strzemię zm. 1842

Ludwiki i Anny Bogusz z herbami Półkozic i Habdank zm. 1845 i 1846

Kilka płyt barokowych nieczytelnych

Tablica poświadczeniowa, piaskowiec, 42 x 62 cm, kapituła humanistyczna konsekuracyjna z 1617r.

A(nno) D(omini) 1617 die 30 lunii

ego DomacOBorski D9ei) G9ratia) episcopus Laodicen(sis)

sufraga(neus) Cracov(iensis) E(X) adm(issio)ne illu(strissimi) D(omini) D(omini)
archiep(iscopi)

gn(e)sn(ensi) loci ord(inarii) eccl(esi)am hanc altareq(ve)mai(us)

ad laudem D(ei) O(ptimi) et honore(m) ac titulum na-

tivitatis b(eathae) Maria(e) se(m)per v(irginis) consecravi et

reliquias s(ancto)r(um) Casix(t)i Papa(e) Corneli: Ze-

nis:et socio(rum) Martyr(um) in Altari inclus(i) visita(n)tibus eam an(n)iversaria die
dedicationis

(qui) prima D(omi)nica post octav(am) s(ancto)r(um) ap(osto)lorum

petri et Peuli c(el)ebrabiter de vera indul-

gentia XL diec concedens

Ian Maryanna Czapliccy A(nno) D(omini) 1774

Organy:

Opis kościoła w 1798r. wymienia pozytyw w dobrym stanie, malowany z dekoracją snycerską. Znajdował się on na drewnianym malowanym na niebiesko chórze, usytuowanym na zachodniej ścianie kościoła. Według inwentarza z 1821r. był to instrument 6 głosowy o 2 miechach. z inicjatyw ówczesnego proboszcza instrument wyremontowano. Inwentarze z 1875, 1882, 1885 w2ymieniają instrument o 1 miechu. W 1893r. wymagały znów generalnego remontu. W 1896r. z kościoła seminaryjnego pw. Sw. Trójcy w Kielcach zakupiono za 150 rubli. Przy jego instalowaniu pracował organomistrz Kazimierz Kiszczak, do nowego instrumentu dodano miech ze starego instrumentu.

Dzwonnica (R. 64 z 3.11.1947 oraz 271 z 15.02.1967).

Z pocz. XVIII w., drewniana konstrukcji słupowej, szalowana, czworoboczna o dwóch niskich kondygnacjach, okna zamknięte arkadowo. Dach nowszy. Ostatnio przerabiana.

Ogrodzenie z bramką, murowane 1910r.?

Cmentarz przykościelny (R. 64)

Cmentarz parafialny (pocz. XIX w.)

Zespół dworski (R: 223 z 2.10.1956 oraz 290 z 08.05.1971)

Na północ od szosy małogoskiej wiodącej środkiem wsi droga ku niewielkiemu wzniesieniu, na którym wznosi się murowany kościół. Dalej droga skręca ku Grząbom Bolmińskim, gdzie wśród resztek bolmińskiego parku, stoi ruina piętrowego, późnorenesansowego dworu, pochodzące z czasów przebudowy dziedzica Stanisława Brzeskiego. Położone są one na południowym stoku wzgórza, w dolinie rzeki Łososiny, pomiędzy Górą Bocheńską a Grząbami Bolmińskim. Mury wznoszą się około 7 metrów ponad poziom drogi od strony południowej, a od strony północnej wciskają się w stok wzgórza do wysokości okien pierwszego piętra, dlatego właśnie parter od południa ma oświetlenie dzienne, a od północy tylko przez wąskie okienka piwniczne.

Dwór datowany jest na koniec XVI lub początek XVII w., (przebudowany w XVIII/XIX w. oraz pocz. XX w.). Według niepewnych przesłanek źródłowych w Bolminie znajdować się miało założenie obronne datowane na XIV w. Pomiędzy dawną ekonomią a dworem, na polu ornym, znajduje się zniwelowany pagórek z relikwiami budynku, wg. tradycji mieszczącego kaplicę ariańską, Hipotetycznie można by tu właśnie poszukiwać relikwii średniowiecznego założenia.

Dwór pierwotnie zwrócony był zapewne frontem ku północy, w chwili obecnej frontem na południe. Zbudowany został na planie czworokąta, ze środka frontowej ściany wysunięta została wieża - ryzalit na obszernym tarasie, skąd roztacza się rozległy widok na dolinę Wiernej Rzeki. Zachowane piwnice sklepione kolebkowo pod południową częścią budynku i pod omurowanym tarasem przed elewacją południową wyznaczają zapewne pierwotny zarys dworu. Jego trakt północy z wąskim parterowym pomieszczeniem na szerokość budynku, zagłębionym jest w stok wzgórzu, oraz ryzalit dobudowano zapewne w 2 poł. XVII w. Północna ściana jest równocześnie murem oporowym górnego dziedzińca. Według A. Króla od zachodu do ściany dworu przylegały relikty nieco później wybudowanej kuchni. Niedaleko tarasu, w południowo-zachodnim narożniku znajdowała się studnia, po przeciwnej stronie ruina piwnic nieznannej budowli. Pomieszczenia parteru z dużą izbą od zachodu sklepione kolebkowo-krzyżowo i z lunetami, wewnątrz piętra są zrujnowane.

Zbudowany z miejscowego kamienia, otwory okienne i drzwiowe wyrobiono w cegle; kamienne węgary pochodzą z renesansowej przebudowy części dworu. Na zewnętrznych ścianach widoczny tynk, wewnątrz resztki malowań. Zachowane elementy wystroju barokowego i klasycystycznego. Elewacje boczne oraz południowe z częściowo zachowanymi ciosowymi obramieniami, późnorenesansowymi z XVI-XVII wieku oraz barokowymi z 2 poł. XVII w. Północna elewacja piętra budynku klasycystyczna, z ceglany portalem wejściowym, ujęty w półkolumny dźwigające trójkątny szczyt. W piwnicy szereg fragmentów kamiennych między innymi szczątkami nadokiennych z sentencjami łacińskimi z w. XVI-XVII. Wnioskując z planu założenia po przebudowie oraz nadpalonej kamieniarki sądzić można, iż dwór istniał i był przebudowywany w XVI w., po pożarze gruntownie przebudowany w 2 poł. XVII w., również w pocz. XIX w. D. Jakimowicz, datuje na pocz. XVII. Po rozebranej części frontowej budynku pozostały sklepienia piwnic, na których założono obszerny taras. Reprezentacyjna fasada południowa, mająca w przyziemiu 6 okien i drzwi w ryzalicie, a na piętrze 7 okien, została całkowicie przebudowana. Nadpalone węgary okien usunięto, nadbudowując partie nadwątłych ścian budynku cegłą. Pozostawiono tylko na piętrze kamienne gzymsy nadokienne, bardzo zniszczone. Podobnie przerobiono elewację zachodnią i północną. W końcu XVII w. dokonano gruntowej przebudowie. Z końcem wieku XVIII w. lub w początku XIX w. Dwór całkowicie przebudowano. Wówczas od północy zbudowano drugie wejście z wystawą na dwóch okrągłych kolumnach i schodami. Dawną barokową klatkę schodową w wieży - ryzalicie zamieniono na dwa okrągłe pokoje z niszami na piece. Dwór o wymiarach 18,75 x 19,30 m, usytuowano południkowo. Jego wysokość do gzymsu wynosi około 10 m, zaś od północy około 6,5 m. wejście do wnętrza umieszczono w wieży, stanowiącej ryzalit frontowej elewacji. Wnętrze parteru zachowało dawny podział - trzy izby znajdowały się we wschodniej części dworu, dalej wielka izba o wymiarach 7 x 11,5 m od zachodu, łączy się bezpośrednio z dawną sienią o sklepieniu krzyżowym i pochodzący z XVII w. oknie oraz dwoma izbami, większą o - wymiarach 4,5 x 6,5 m, posiadającą kamienne odrzwia, zaciemnioną przez dobudowanie ryzalitu wieży i mniejszą od południa o wymiarach 3,50 x 6,5 m również nakrytą beczkowym sklepieniem, oświetloną od południa jednym oknem. Wielka izba łączy się od północy z trzema piwnicami parteru we wkopie, nakrytymi sklepieniem z lunetami, pod częścią zachodnią parteru zachowane są relikty trzech innych sklepionych piwnic. W pierwszej fazie funkcjonowania - koniec XVI w. dwór był zapewne większy od obecnego, nie miał wieży - ryzalitu i tarasu. Jego istnienie potwierdza fakt wtórnie użyte renesansowe detale, jak również artykulacja fasad przez symetryczny podział otworów okiennych, duże wymiary okien przyziemia i piętra, fragmenty gzymsów nadokiennych i kamiennych tablic, resztki między lunetowych wsporników sklepień na parterze, zawartość i przejrzystość planu założenia świadczą, że dwór ten budowany był w duchu renesansu w końcu XVI w. jest on zapewne przykładem działalności muratorów z kręgu włoskiego środowiska artystycznego. Po spaleniu w końcu XVII w. budynek został skrócony o powierzchnię późniejszego tarasu, natomiast od północy powiększono go poprzez wkopanie w zbocze. Następnie dobudowano od południa wieżę - ryzalit i umieszczono w nim klatkę schodową z głównym wejściem. Taras posadowiono na sklepionych piwnicach części frontowej pierwotnego budynku. Wszystkie piwnice A. Król uznał jako pochodzące z pierwszej fazy budowy. Wysokość ich wynosi w kłuczu dochodzi 4 m, a w piwnicach do 2,7 m. Z końcem XVIII w. miała miejsce kolejna przebudowa - od strony północnej zbudowano drugie wejście z wystawą na dwóch kolumnach ze schodami. Dawną barokową klatkę schodową zamieniono na dwa okrągłe pokoje z niszami na piece.

Bolmin - Papiernia
Cmentarz wojenny 1914-15r.

Cmentarz znajduje się po lewej stronie polnej drogi Papierni, osady młyńskiej nad Nidą, około 150 m od rozwalonego młyna, usytuowany jest w lesie sosnowym na polanie nad strumieniem. Od strony drogi i gęstego pąsu lasu wygradzony żerdziami przybitymi do drzew. Przy strumyku kwatera ziemna 2,7 x 30 m. Kwatera wygradzona płytkim rowkiem, od strony strumyka słabo widoczny wał. Przed kwaterą niewielkie pagórki ziemne, może ślady mogił. Na kwaterze i okolicy walające się kamienie. W otoczeniu dwie

olbrzymie sosny. Spoczywają tu 102 żołnierzy armii niemieckiej min. z 7 i 72 Półku Piechoty Landwery, poległych głównie w grudniu 1914. Pierwotnie założony w polu cmentarza obejmował kilka mogił, w 1926r. został ogrodzony żerdziami na słupach oraz zaopatrzony w duży drewniany krzyż, do którego przymocowano wykaz poległych.

Figura przydrożna

Barokowa z 1 poł. XVIII w, murowana, tynkowana, niska toskańska kolumna na podwójnym gzym-sowanym cokole, podtrzymująca pseudo latarnię z czterema arkadowymi wnękami.

Figura kamienna

Murowana z kamienia, jako czworoboczny słup z wnęką i resztką zniszczonych gzymsowych baro-kowych z XVIII w.

Charęźów

*Młyn wodny

Cmentarz wojenny 1914-15r.

Cmentarz nie zachowany, założony w polach, obejmował kilka mogił z drewnianymi krzyżami. W połowie lat 20. XX w. krzyże te odnowiono, ustawiono duży drewniany krzyż z wykazem poległych zaorano. Pochowano tu 51 Żołnierzy armii rosyjskiej, głównie z 10 i 11 Pułku Grenadierów, poległych do maja 1915r.

Korzecko

Kuźnia (R. 914 z 06 08 1976r.)

Budynek drewniany z XIX w. w zagrodzie nr 81.

Lipowica

*Dom nr 13

Drewniany z 1893r., remontowany.

*Stodoła w zagrodzie nr 56

Murowana - drewniana, 1879r.

Łukowa

Zespół parafialnego p.w. NMP Królowej Polski

Ze źródeł wynika, że stary kościół drewniany parafialny był zlokalizowany na południowy-zachód od obecnego murowanego kościoła. Pierwotny kościół drewniany ufundował w 1408r. dziedzic Łukowej Klemens, kasztelan sieciechowski wraz z żoną i dziećmi. Parafia wydzielona z parafii w Chomentowie. W 2 połowie XVI w. i w początkach XVII w. kościół był w rękach kalwinów, odzyskany przez katolików ok. 1620r. W 1753r. wzniesiona została nowa świątynia p.w. Pocieszenia Matki Boskiej, z fundacji Anny z Ossolińskich Szaniawskiej, podstoliny koronnej.

Wyposażenie: w ołtarzy głównym obraz Matki Boskiej z Dzieciątkiem typu Maggiore z XVII w., w bogato zdobionej sukience z ok. 1700r.; powyżej św. Roch flankowany figurami św. Piotra i Pawła. Na zasuwie Pan Jezus. Po lewej ołtarz z figurą Serca Jezusowego, na zasuwie obraz Przemienienia Pańskiego, po jego bokach rzeźby św. Jacka i Dominika. Po prawej stronie figury św. Magdaleny i Kunegundy, wy-soko św. Elżbieta. W prezbiterium wiszą dużych rozmiarów obrazy wyobrażające spotkanie Pana Jezusa podczas Drogi Krzyżowej; drugi to scena Ukrzyżowania z św. Marią i św. Janem, Marią Magdaleną. Kaplica p.w. św. Kazimierza ołtarz rokokowy z dawnego ołtarza głównego z rzeźbami świętych i obrazami św. Antoniego, na zasuwie obraz Matki Boskiej Różańcowej. Obraz św. Kazimierza malowany przez J. Pawłowskiego w 1901r. Na tle desek obrazy św. Joachima i Anny z XVIII w.

Pomnik z napisem:

Józef Wyrostek

Proboszcz Łukowski

Żył lat 62

Umarł dnia 10 lutego

W r. 1861

Prosi o westchnienie do Boga

Przyjaciel M. Lipiński.

Zakrystia po stronie lewej kościoła. Znajduje się relikwiarz św. Agnieszki oraz kielich gotycki z napisem „Ofiara dla kościoła w Łukowej z prośbą o zdrowie dla dzieci i literami EO. Stara pieczęć kościelna z herbem zbliżonym do Szeligi.

Dzwonnica

Dzwon z napisem

Ad laudem solius Jehowae reperata 1606

Veni cito o D. Jezu

z herbem Jelita Nemeszów Łukowskich między literami M. L. P.A.L, P. L., B.L.

Organy rokokowe uzupełniane.

Chrzcielnica późnorennesansowa z XVII w. z herbami Pilawa, Jastrzębiec, Starykoń, Lis ora literami: SS, DK. Dalej dwa feretrony rokokowe z obrazami z XVIII w. św. Jana Nepomucena, oraz Madonny z Dzieciątkiem, św. Róży Limańskiej Kielich wczesnobarokowy z 2 ćw. XVIII w. z herbem Ostoja pod infułą biskupią.

Kaplica grobowa Dewitzów

Obecnie kaplica cmentarna, murowana 1879r.

Malik Uroczysko - Jaskinia Raj (stanowisko archeologiczne (R. 482)

Miedzianka

Dom nr 14

Drewniany z około 1890r.

Dom nr 23:

Drewniany z około 1890r.

Milechowy

Zespół domów kolonia Wierna Rzeka (R. 1037 z 08 11 1985r.)

„Średni Domek”

Drewniany z 1 ćwierci XX w., przeniesiony z Jaworzni 1933, rozbudowany o ganek i część gospodarczą.

Dom:

Drewniany z 1 ćwierci XX w. przeniesiony z Chmielnika, 1935r.

„Duży Dom”

Murowany-drewniany, arch. Tadeusz Rudzki, przebudowa ganku 1 połowa 50. I 70. XX w.

Cmentarz wojenny 1914-15r.

Cmentarz po lewej stronie drogi prowadzącej nad zalew do Małogoszcza, w lesie sosnowym. Równolegle do drogi dwie kwatery, jedna około 4,5 x 2 m, porośnięte trawą i jałowcem. Część cmentarza od strony drogi zajęta przez wysypisko gruzu. Spoczywa tu 13 żołnierzy armii niemieckiej. Pierwotnie cmentarz i obejmował trzy kwatery, które w 1926r. ogrodzono żerdziami na słupach. Między kwaterami ustawiono duży drewniany krzyż z wykazem poległych.

Ostrów

Zespół Dworski

Dwór

Pozostałości dworu położone są na gruncie p. A. Gibasa. Położone są w dolinie rzeki ok. 50 m. od jej zabudowy, na niewielkim nasypie. Według mapy sztabowej z 1941r. dwór znajdował się na lewym brzegu Białej Nidy, na zachód od zabudowy wsi, na wyspie. Pozostałości dworu datowane są wstępnie na XVI-XVII w. Zachowane są fragmenty piwnic i relikty przyziemia. Z relacji miejscowej ludności wynika, iż były tam relikty malowideł ściennych oraz detali architektonicznych. Badania weryfikacyjne przyniosły w efekcie ułamki ceramiki średniowiecznej, nowożytniej, kafli piecowych glazurowanych, spatynowanego szkła.

Młyn wodny

Założony na Czarnej Nidzie, wzmiankowany w 1540r. we wsi będącej własnością szlacheckich Piotra i Jana ostrowskich. Data obecnego nie znana. Jest to budynek murowany o grubych murach z kamienia łamanego, dwukondygnacyjny, dach dwuspadowy, kryty gontem ściana od strony rzeki drewniana w jazie spiętrzającym wodę upust roboczy i jałowcy. W górze rzeki kamienne tamy przelewowe. Napęd na turbinę. Komora turbinę drewniana, przemiła na dwie pary wały. Czynny. Stan zachowania dobry. Obok młynicy zachowana była stara turbina z dawnego urządzenia.

Papiernia - Bolmin

Młyn Wodny

Murowany-drewniany z XIX w.

Papiernia

Młyn i tartak na rzece Łososinie. Data budowy niewiadoma. Budynek murowany z kamienia łamanego z górną częścią drewnianą, dach dwuspadowy, kryty papą. Drewniana szopa dostawiona do młyna od strony północnej. W jazie spiętrzającym wodę upust roboczy i jałowy. Przyczółki jazu murowane kamienne. Napęd na turbinę. Komora turbinowa murowana z kamienia. Przemiał na dwie pary walców. Trak na sześć pił. Stan zachowania dobry.

Podpolichno

Młyn Wodny

Murowany XIX?, przebudowany około 1930r. na rzece Hutka. Data wystawienia nieznana, przebudowany w 1930r. Budynek murowany z kamienia łamanego dach dwuspadowy kryty gontem. Do młynicy przylega dom mieszkalny z cegły. Woda spiętrzona w stawku obwałowanym groblami ziemnymi. Upust roboczy i jałowy wspólny, murowany z kamienia łamanego. Zastawki drewniane. Napęd dawniej na 2 koła nasiębiejne, przed 1927r. na jedno koło, później na turbinę. Komora turbinowa murowana z kamienia. Przemiał dawniej na dwa złożenia kamieni młyńskie obecnie na jedno złożenie i parę walców. Czynny, stan zachowania dobry.

*Młyn wodny:

Usytuowany ok. 300 m. W górę rzeki zachowały się ślady grobli ziemnej dawnego stawu wygiętej półkuliście.

Cmentarz wojenny 1914-15r.

Cmentarz w pobliżu rozwidlenia drogi idącej przez wieś za domem nr 10, w lesie przy ścieżce. Założony na planie prostokąta, 18 x 12 m, obejmuje 20 kwater różnej wielkości. Kwatery w siedmiu rzędach, porośnięte trawą i jałowcem i sosnami, słabo widoczne w terenie, na dwóch wysypany żwir. Spoczywa tu 121 żołnierzy armii rosyjskiej, min. z 184 Pułku Piechoty poległych głównie z 1915r.

Pierwotnie cmentarz posiadał około 30 m, które w 1927r. zaopatrzone w duży drewniany krzyż z wykazem poległych oraz ogrodzono żerdziami na słupach.

Polichno Kaplica p.w. św. Michała

W 1851r. kaplicę drewnianą wybudował Michał Lis. W jej miejscu wzniesiono kaplicę murowaną w 1882r (czy 1848r.?). Od 1965r. istniał przy niej rektorat, parafie wydzielono z parafii Chęcińskiej, jej erekcja miała miejsce w 1985r. biskup Stanisław Szymecki. W 1981r. zbudowano murowany kościół parafialny p.w. Matki Boskiej Anielskiej, konsekrowany w 1995r. przez biskupa Jana Burdę. W kościele znajduje się obraz przedstawiający męczeństwo 3 franciszkanów w Chęcińskim klasztorze w I IV 1657r. przez wojska Kozackie.

*Huta miedzi i ołowiu

Zbudowana była na rzece Hutce. W 1478r. mieszczanin i żupnik Chęciński Jan Karaś otrzymał przywilej od króla Kazimierza Jagiellończyka zezwalający na wybudowanie huty miedzi poruszanej jednym kołem. W 1487r. wzmiankowana officyna alias utha przerabiająca miedź z Miedzianki. Zachowały się zarys stawu, część grobli ziemnej przy drodze Miedzianka-Chęciny oraz ślady żużla miedzi i ołowiu.

Podzamcze Chęcińskie

Zespół Dworski Dwór Starościński (R. 7 z 20 VII 1946r.)

Zespół był zlokalizowany po stronie południowej drogi o przebiegu diagonalnym, obsadzonej drzewami. Na południu droga ta łączyła się ze starą trasą z zamku w Chęcinach połączone, biegnęły w stronę wsi Tokarni. Na północy przecinała strumień, krzyżując się z innymi drogami, łączyła się z oznaczonym grubszą linią traktem z Chęciny do Brzeziny. Przez obszar zespołu biegła prawie środkiem wewnętrzna droga w stronę położonej na południowy-wschód wsi Starochęciny. Na południe od drogi oznaczony ogród kwatery? Na planie prostokąta, za nim na wschód budynki gospodarcze zgrupowane wokół wewnętrznego, też prostokątnego podwórza. Obok nich biegła droga na południowy-zachód w kierunku rzeki Nidy. Słabo czytelne są zabudowania dworskie usytuowane po stronie północnej drogi, do Starochęciny. Wydaje się, że był tam staw. Drugi staw był

Na strumieniu, w pewnej odległości od zespołu, po stronie północnej drogi z Tokarni do traktu Chęciny - Brzeziny. Na trakcie do Tokarni stała w 1789r. - karczma „wjezdna, dobra”. Na Podzamczu był także browar stary, „w którym gorzałki pałą, piwo robią...”. W 1 poł. XIX w. według Dyrekcji Ubezpieczeń w Podzamczu był dwór z suteryną, młyn, kuźnia, gorzelnia, browar, karczma i dom mieszkalny a także zabudowania gospodarcze (stajnie, spichlerz, stodoły, drwalnia, holendernia). Z dawnego zespołu przetrwał dawny dwór z oficyną (znacznie przebudowane), resztki - niegdyś szerokiej fosy - w postaci stawu. Z założenia parkowego zachowała się tylko główna aleja z kamienną bramą i druga (część obsadzonej drze-

wami drogi wjazdowej do Podzamcza). Na miejscu zabudowań folwarcznych stoją współczesne budynki szkolne. Podobny przebieg zachowała droga z zespołu do wsi Starochęciny.

Zespół Dworu Starościńskiego (R. 297 Z 15 VI1967):

Zespół dworski położony jest na nieznacznej terasie, której południowe stoki opadają łagodnie w kierunku południowym dawnego ogrodu założonego w formie czworoboku. Dojazd do zespołu prowadzi od traktu krakowskiego. Zbudowany na niewielkiej skale, otoczony fosą powstałą poprzez wykorzystanie wąwozu, zasilanej przez niewielki strumień prowadzący wody ze stoków Góry Zamkowej. Oddalony ok. 3 km. od zamku. Zespół znajduje się w zakolu strumyka Jawionek, płynącego ze Starochęciny.

Dwór

Do 1607r. zamek Chęciński spełnił militarne i urzędowe zadania w nim pokładane. Po zniszczeniu zamku przez rokoszan Zebrzydowskiego, a przed 1613 rokiem na koszt podjęto akcję budowlaną, obejmującą zapewne nie tylko zamek, ale i gospodarcze zaplecze. Głównym budynkiem na terenie dawnego folwarku stał się wtedy nowy parterowy dwór alkierzowy, któremu towarzyszył drugi drewniany budynek gospodarski, tożsamy zapewne z opisanym w lustracji 1602r. Nieopodal stał podpiwniczony kurnik, nieco dalej wielka stajnia i obora, całość zespołu była oparkaniona. Teren zespołu został podzielony na dwie części teren wiejskiej siedziby pańskiej zgromadzony wokół niewielkiego paradnego dziedzińca, oraz zespół folwarczny, zlokalizowany od strony wschodniej wokół podwórka gospodarczego.

Po zniszczenia szwedzkich przystąpiono do odbudowy rezydencji. W zniszczonym piętrowym dworze na skאלce: pokój zaczęto malowany do wierzchu". Do dworu wejście prowadziło do sieni, z której wchodziło się do pokoju oświetlonego dwoma oknami, z kominem „z kamienia dziarstwowego". Przy tym pokoju stała już „komnata nowa". Z niej drzwi prowadziły do izby stołowej z piecem i kominem, a przy niej komnatka. Wyszedszy z izby stołowej w prawo znajdowała się komnata z izbą, zaś idąc na wprost na boku była komnata, do której „przejdzie do sadzawki". Nieopodal znajdowały się dwa pokoje, z których jeden z piecem. Dalej idąc ku podwórz, nad sadzawką znajdował się pokój „z kamienia dziarstwowego i ciosanego, o trzech wielkich oknach weneckich", a nad sadzawkami ganek, w którym przy pokoju narożnym znajdowała się kapliczka domowa. Całość przykryta była czterospadowym wielkim dachem krytym gontem z czterema lukarnami, co oznaczać może, iż poddasze było użytkowane na cele mieszkaniowe.

Budynek folwarczny zapewne drewniany, miał o wiele skromniejszy program. Centralnie położona sień połączona była z kuchnią, dzieląc budynek na dwie części. Pierwsza przeznaczona była dla podstarości, który rezydował w apartamencie złożonym z czterech lokalności - dużej izby o trzech oknach z komorą, z murowanym kominem i kaflowym piecem połączonej z komnatą o dwóch oknach z komorą, z której wychodziło się na powrót do sieni.

Po drugiej stronie sieni znajdowała się część czeladna - piekarnia o trzech oknach z piecem piekarskim. Obok folwarku znajdowało się gumno z okołami dla bydła, obok zaś stała wielka, nowa stajnia, w której „na górze murowany sklep, drzwi żelazne, okien 2 żelaznych, a nad tym sklepem sala, obok tego sklepu, na dole dwie piwnice, obok stała obora na 9 krów.

Według KZSP z 1957r. stan zachowania zabytku był następujący. Zespół złożony był z dwóch podobnych oddzielnie stojących, murowanych budynków prostopadłych do siebie i połączonych w XX w. nadwieszonym przejściem korytarzowym. Budynek południowo-zachodni pierwotnie zapewne większy, zwrócony frontem ku północy. Piętrowy, na planie wydłużonego prostokąta, z dwoma narożnymi alkierzami. Układ wnętrza jednotraktowy, na osi duża sień sklepiona kolebką z lunetami, po jej bokach po jednym dużym pomieszczeniu o sklepieniach kolebkowo-krzyżowych oraz małe niesklepione izdebki w alkierzach. Piętro przekształcone. Dach nowy, nadwieszony między alkierzami. Na piętrze obramienia okienne oraz od tyłu w przyziemiu portal, analogiczne, marmurowe uszkowate z herbem Gryf Branickich, wczesnobarokowe. Wewnątrz podobny portal kamienny i ślady zniszczonych kominków. Z podobnego mniejszego budynku północno-wschodniego, całkowicie odbudowanego w XX w. zachowane 2 pierwotne piętrowe alkierze, ujmujące elewację wschodnią z kamiennymi obramieniami okien z pół. XVII w.

Według ZAiBWP z dawnego założenia zachowały się:

- Dwór dwukondygnacyjny, podpiwniczony, murowany z kamienia, przekształcony w 1924r.
- Korytarz kryty łączący oba obiekty zbudowany ok. 1924r.;
- Zabudowania folwarczne: budynek mieszkalno-administracyjny dat. 1939-1944; murowany czworak ok. 1924; obora murowana z I ćwierci XX w.; magazyn murowany z tegoż okresu;

Wg. akt Dyrekcji Ubezpieczeń z 1846r. znajdowały się na terenie Podzamcza: młyn wodny, karczma ze stacją, domek ogrodnika murowany z kamienia, dom owczarza z drewna, gorzelnia murowana, mieszkanie murowane z drwalnią, skład murowany, browar drewniany, dwór murowany z dwoma alkierzami i dwoma pawilonami, owczarnia, 4 stodoły, młynek wodny, holendernia, chlewy, dom czeladzi murowany.

Los majątku i zabudowań podworskich w XX w. był następujący:

1918r. majątność odebrana została rodzinie Kominerów.

1920r. na zlecenie Okręgowego Urzędu Ziemskiego w Kielcach geodeta A. Deryng dokonał pomiaru gruntów folwarku Podzamcza, na podstawie którego 18 V 1921r. Okręgowa Komisja Ziemska zatwierdziła projekt parcelacji majątku państwowego.

1923r. dwór przeznaczono na spichlerz, a w budynku sąsiednim umieszczono Szkołę Rolniczą, brama w złym stanie, a mur Podzamcza był zrujnowany.

1925r. projekt remontu dworu L. Kluszewskiego, obok budynków dworskich widoczne jest podwórze z wieloma zabudowaniami gospodarczymi, stawy, kanał z dwoma mostkami, wzdłuż którego rosły drzewa, na prawo którego rozpościerał się park ograniczony aleją z bramą wjazdową, wschodnią część założenia zajmował sad, a dalej warzywnik (WAP „w Kielcach, Projekt remontu „Zameczku” w Podzamczu Chęcińskim, pow. kielecki, 1925r.

1928-1930r. rozbudowa zespołu, w którym mieściła się szkoła, według Projektu Sicińskiego dobudowano jedną kondygnację oraz dalsza parcelacja gruntów Podzamcze.

1934r. Ministerstwo Rolnictwa i Dóbr Publicznych wystąpiło do Ministerstwa Sztuki i Kultury z propozycją przejęcia reszty majątku z Podzamczu na ochronę dla artystów, tymczasem Wydział Rolnictwa i Reform Rolnych Urzędu Wojewódzkiego w Kielcach czynił starania o uruchomienie tu Szkoły Rolniczej Żeńskiej.

1935r. wygasła umowa o dzierżawę między Teodozją i Stanisławem Stodółkiewiczarni, a Skarbem Państwa reprezentowany przez Zarząd Dóbr Państwowych w Radomiu, nastąpiła eksmisja dotychczasowych użytkowników.

1936r. trwają zabiegi konserwatora o odzyskanie obrazów z dawnego dworu - min. Króla Jana III Sobieskiego, pozostających u Lipy i Henocha Kominerów, których pradziad Rottenberg był dzierżawcą majoratu Podzamcze Chęcińskie, a ich rodzina gospodarowała majątkiem przez 80 lat.

1 IX 1939r. oficjalnym użytkownikiem folwarku był Wydział powiatowy w Kielcach, w czasie okupacji funkcjonował tu zakład doświadczalny Izby Rolniczej, w 1944r. utworzono tu Zakłady Przemysłu Rolnego z gorzelnią i cukrownią? 23

1945r. na mocy dekretu PKWN majątek został przejęty na cele reformy rolnej i oddany w zarząd Mieczysławowi Żakowi, dotychczasowym administratorem był Stefan Bąkowski. Opisano grunty orne, łąki, pastwiska, sad, ogród warzywny, podwórze, zabudowania, drogi, stawy rybne, nieużytki; dalej budynki znajdujące się na tym terenie - szkołę, internat, mieszkanie administratora, mieszkanie służby, drwalki, kurniki, garaże, stajnie, oborę, szopę na pojazdy, stodołę, wozownię, kuźnię, stelmarnię, spichlerz, cieplarnię. Majątek przekazano Wydziałowi Oświaty Rolnej Urzędu Wojewódzkiego w Kielcach na warunkach bezpłatnego użytkowania.

1948-1951r. akta dotyczące resztki w Podzamczu za użytkownika przedstawiają Oddział Szkolenia Kadr Rolniczych. W 1950r. sporządzony szkic przedstawiając nie istniejące wówczas budynki i informacje dotyczące sposobu zagospodarowania poszczególnych części, Istniało jeszcze wtedy murowane ogrodzenie.

Lata 50. XX w. i 60 XX w. wybudowano kilka budynków we wschodnio południowej części założenia na potrzeby Technikum Rolniczego, powstał budynek nowej szkoły oraz dom nauczycieli.

Oficyna

Północno-wschodnia, murowana 1630-57, odbudowa z ruiny rozbudowa i połączona z dworem krytym przejściem około 1924r. arch. Leon Kuszewski, przebudowa 1939-1944r.

Brama parkowa (R 278 z 15 VII 967r.)

Brama wjazdowa wzniesiona w pół. XVII w., barokowa, murowana, tynkowana, detale z ciosu.. Na tle filarów ujmujących profilowaną arkadę wjazdową, pary kolumn korynckich na niskich cokołach, wspierające przełamane belkowanie, nad którym boki przerwanego przyczółka i pośrodku wysokie zwieńczenie z niszą ujętą w kolumny na konsolach, dźwigające przerwany szczyt. Gzymsy bogato profilowane, cokoły, im posty i konsole pokryte dekoracją roślinną. Elewacja północna gładka, wsparta wydatnymi szarpami. 1970-1973r. konserwacja bramy, w związku z przeprowadzeniem w bezpośrednim sąsiedztwie zespołu obwodnicę szosy E - 77.

Park (R. 633 z 17 12 1957r.)

W XVIII w. ogród opisany został w następujący sposób: „Za murem Podzamcza ku stronie południowej jest ogród włoski o kilkunastu kwaterach, odchowanymi szpalerami i bramą, z ciosowego kamienia wspaniale wystawioną, ozdobny, od której idzie ulica lipami sadzona, dwojgiem staj, wiekiem dochowana, a na końcu tej ulicy altana murowana, piękna, w samym ogrodzie. Od zachodu jest także ulica z drzew bardzo wielkich, nadto drzewiny ogrodowej niemało, z której w niektórych latach znaczny może być pożytek. Cały ogród i ulica długa murem obwiedziona. Brama kosztowna, w kapitelach, już zaczyna się psuć. Z tego ogrodu żadnej do prowentu nie wzięło się intraty, która by być mogła, ale jako to jest ozdobna własność Rzeczypospolitej i niemającym kosztem dawnych starostów zrobiona, wiekiem

pielęgowana, tak zalecamy zwierzchności na tym miejscu najwyższej, aby murów poprawiać i wszystko utrzymywać nie zaniedbywała sub response w sądzie komisji skarbowej koronnej”.

Fosa ziemna z XVII w.

Przekształcona XX w.

Zabudowania gospodarcze:

- Budynek mieszkalno-administracyjny:
Murowany 1939-1944r.
- Czworak obecnie dom nr 39
Murowany około 1924r. arch. Leon Kuszewski?
- Obora
Murowana z 1 ćwierci XX w., remontowana 1965r.
- Magazyn
Murowany z 1 ćwierci XX w.
- Ruina stodoły
Murowanej z 1 ćwierci XX w.

Szkoła

Obecnie nie użytkowana, drewniana 1939-1945r.

*Stacja poczty:

Stacja pocztowa stała na gruncie wsi Podzamcze. Przy dawnym trakcie do Krakowa stał murowany budynek, dawna stacja pocztowa, gdzie nocować miał cesarz Mikołaj I. W 1887r. pocztę zniesiono, widoczny na mapie, i planach DU. nocować miał cesarz Mikołaj I W 1887r. pocztę zniesiono, widoczny na mapie i planach DU.

Przymiarki

*Zagroda nr 17:

- Dom: drewniany z 1 ćwierci XX w.
- Budynek gospodarczy murowano-drewniany z 1 ćwierci XX w.

Dom nr 15:

Murowany 1903r.

Radkowice

Kapliczka

Murowana w 1878r.

Młyn wodny

Na rzecze Bobrzy, zbudowany w drugiej połowie XIX w. ok. 1870r. z napędem na trzy koła posiębierne. Przebudowany w okresie pierwszej wojny światowej. Budynek drewniany, konstrukcji zrębowej, ze ścianą murowaną z kamienia od strony podwórza, dwukondygnacyjny. Dach naczółkowy, kryty gontem. W jazie spiętrzającym wodę w korycie kamienny upust roboczy i jałowy. Napęd na koło podsiębierne, średnica 8 m szerokość 2,6 umieszczone w szopie drewnianej. Transmisja za pomocą kół żelaznych o zębach drewnianych. Stan zachowania dość dobry.

Zagroda nr 17:

- Dom drewniano-murowany 1916r.
- Obora murowana 1903r.

Zagroda nr 42:

- Dom drewniany 1878r.
- Obora murowana - drewniana z 20. XX w.

Dom nr 3:

Drewniany 1925r.

Dom nr 22:

Drewniany 1922r.

Dom nr 61:

Drewniany z 1922r.

Dom nr 64:

Drewniany z 4 ćwierci XIX w.

Dom nr 103:

Drewniany 1911r.

Dom nr 134:

Drewniany końca XIX w.

Siedlce

Kapliczka:

Murowana około 1930r.

Dwór

Obecnie szkoła podstawowa, murowana z początkiem XX w. Wydaje się, że w okolicach obecnej szkoły mógł być niegdyś dwór lub folwark, przy ówczesnej drodze w kierunku wsi Ostrów. We wsi znajduje się dwór z pocz. XX w., który może być zlokalizowany na miejscu starszego.

Dom nr 57

Drewniany z l. 20. XX w.

Dom nr 75

Drewniany 1918r.

*Stodoła w zagrodzie nr 81

Z l. 20. XX w.

„Stodoła w zagrodzie nr 118

Murowana-drewniana z około 1930r.

Starochęciny

Zespół kościoła św. Stanisława (R. 280 337 z 4 12 1956, 352 z 29 12 1956 oraz 280 z 15 02 1967r.)

Kościół p.w. św. Stanisława

Pierwotny kościół drewniany parafialny ufundowany został przez dziedzica wsi Hancin Mikołaja Sieciśławowicza herbu Odrowąż około 1280r. Zbudowany w stylu barokowym na planie krzyża greckiego o czterech krótkich jednoprzęsłowych ramionach. Nad częścią centralną kwadratowa kopuła z latarnią na ośmiobocznym bębnie na żagielkach. Bogata dekoracja stiukowa wykonana w XVII w. nad arkadą tęczową anioły podtrzymują tarcze z herbem Janina Stefana Bidzińskiego. Do wystroju weszły wówczas trzy ołtarze barokowe, obok kościoła równocześnie z nim wzniesiono dwie dzwonnice.

Kościół jest murowany zachowany po dzień dzisiejszy został ufundowany przez Stanisława Bidzińskiego starostę Chęcińskiego a od 1685r. kasztelana sandomierskiego. Fundacja kościoła z zamiarem może uczynienia z niej kaplicy grobowej fundatora, miała miejsce w latach 1680-1690, ostatecznie ukończono kościół w 1718r. Projekt budowli - na podstawie formalnych analogii - przypisuje się Tylmanowi z Gameren. Remontowana 1844 i 1908r.

Kościół od 1500r. wcielony jako filialny po parafii miejskiej w Chęcinach. Obecny zbudowany z fundacji Stefana Bidzińskiego starosty Chęcińskiego, ok. 1680-90r., możliwe iż wg. Projektu Tylmana z Gameren, wykończony przed 1718r. Został odnowiony w 1844 i 1908r. Wzniesiony w stylu barokowym, orientowany. Położony pośrodku regularnego, ośmiobocznego cmentarza, obwiedzonego starym murem z wejściem na osi i dwiema dzwonicami ustawionymi symetrycznie po bokach kościoła. Murowany, tynkowany. Centralny na planie krzyża greckiego o czterech krótkich, jednoprzęsłowych ramionach. Pomiędzy prezbiterium z ramionami transeptu dobudowana od południa późniejsza zakrystia, a od północy skarbczyk. Nad częścią centralną, na ośmiobocznym bębnie wspartym na żagielkach i przesklepionych wielkich arkad otwierających się do ramion krzyża. Są one sklepione kolebkowo z lunetami. Filary narożne części centralnej oraz narożniki ramion opilastrowane z gzymsem obiegającym wewnątrz. W ramionach transeptu i prezbiterium oraz w bębnie kopuły okna przesklepione odcinkowo.

Wyposażenie: bogata barokowa dekoracja stiukowa z końca XVII w.; w kopule kartusze w obramieniach laurowo-akantowych, chmurki z główkami aniołków i girlandy kwiatowe; w ślepych ścianach bębna cztery rzeźbione popiersia męskie w obramieniach z liści akantu, wokół okien girlandy z uskrzydłonymi główkami aniołków. W jednym dwóch żagielkach kartusze w obramieniach z kwiatów i draperii - w jednym z nich zapewne przedstawienie św. Hieronima, w drugim zniszczonym zapewne Adoracja Dzieciątka, nad trzema archiwoltami arkad muszle i girlandy, nad arkadą tęczową anioły podtrzymujące tarczę herbową z herbem Janina Stefana Bidzińskiego. Trzy ołtarze barokowe z końca XVII w. w prawym barokowy obraz Adoracji Matki Boskiej z Dzieciątkiem przez biskupów i królów dynastii Wazów z 2 poł. XVII w. z herbem Szeliga i literami VM. G. W lewym ołtarzu obraz św. Antoniego z XVIII w. Chrzcielnica metalowa, empirowa na trójnogu. Dwa ludowe feretrony malowane z I pół. XIX w., oraz kilka ludowych obrazków litograficznych i kolorowanych z I pół. XIX w. Fragment nagrobka z rzeźbą kobiety, barokowy z XVII w.. W zakrystii przechowywane kanony drukowane z początku XIX w.

Zewnątrz ściany z lizenami przy narożach, szczytowe elewacje ramion krzyża zwieńczone trójkątymi przyczółkami. Kopuła z ciosową latarnią o arkadowych oknach, nad ramionami dachy dwuspado-we. Skromny portal główny, marmurowy, barokowy.

W 1789r. świątynia był w złym stanie prawie zrujnowana opis z 1789r. w aktach chęcińskich jest wzmianka że w 1787r./ dano pozwolenie na zburzenie zrujnowanego kościoła i wykorzystanie materiału na budowę szpitala i szkoły. W 1844r. kościół podniósł się z ruiny Storozenko. W 1969r. kościół ten stał

się świątynią rektoralną, ksiądz rektor, który spełnia funkcje duszpasterskie dla mieszkańców Starochęcin, Lipowicy, Przymiarek i Podzamcza Chęcińskiego.

Dwie dzwonnice (R. 280)

Murowane około 1680-1690, arch. Tylman z Gameren?, remontowane 1844 i 1908r., wzniesione współcześnie z kościołem, murowane tynkowane, na planie kwadratu, dwukondygnacyjne z lizenami przy narożach, nakryte dachami namiotowymi. W drugiej kondygnacji z każdej strony smukłe otwory arkadowe. W jednej z nich dzwon z XVIII w.

Kapliczka

Od strony południowej w murze cmentarnym od strony południowej, barokowa figura w postaci czworobocznego słupa z prostokątną wnęką w barokowym obramieniu, nakryta gontowym daszkiem dwuspadowym.

Zagroda nr 42:

- Dom:
 - Drewniany z 2 połowy XIX w.
- obora: murowana z lat 30. XX w.
- stodoła: murowana - drewniana z 2 połowy XIX w.

Dom nr 5:

Drewniany z 1919r.

Dom nr 11, z 1 ćwierci XX w.

Tokarnia

Zespół karczmy własność RSP, w ruinie:

- karczma murowana z 1 ćwierci XIX w. w ruinie od około 1970r.
- dwie oficyny obecnie nie użytkowane, murowane z 1 ćwierci XIX w.
- ogrodzenie z bramą murowane XIX w.

Dom nr 30, murowano-drewniany 1917r.

Dom nr 33, drewniany z 1930r.

Dom nr 99, drewniany z 4 ćwierci XIX w.

Dom nr 102, drewniany 1917.

Dom nr 131, drewniany z pocz. XX w.

Dom nr 214, drewniany 1931r.

Dom nr 240, drewniano-murowany.

Gorzelnia

Obecnie dom nr 153, murowany z 1 ćwierci XIX, przebudowany.

Park etnograficzny (R. A-1187 z 17 07 1995r.)

Wolica

Zespół Dworca Kolejowego z 1883-1885 (A-1193/1-3 z 10 12 1998r.)

- Dworzec kolejowy, murowany 1903, rozbudowany w 3 ćwierci XX w.
- Wodociągowa wieża ciśnień drewniana z pocz. XX w.

Dom mieszkalny ul. Szkolna 31

Zespół domów pracowników kolei:

- Dom nr 163:
 - Drewniano - murowany, z pocz. XX w. rozbudowany około 1970
- Dom nr 166, murowany z pocz. XX w., dobudowa przedsionka ok. 1970r.
- Dom nr 170, drewniano murowany z pocz. XX, rozbudowany około 1970r.
- Piwnica murowana z pocz. XX w.

Remiza strażacka

Obecnie magazyn GS murowany 1928r.

Dom nr 144:

Murowany pocz. XX w.

Zespół willi nr 262, d. Ośrodek Rolniczego Kursowego, w ruinie:

- willa murowana 1910, przebudowana 1930 i około 1970r.
- pozostałości ogrodu 1926r.

Dom nr 124:

Drewniano-murowany z pocz. XX w., rozbudowany około 1920r.

Dom nr 160

Dawniej Szkolne Schronisko Młodzieżowe, murowany 1929r.

Dom nr 263

Obecnie Technikum Rolnicze, murowany około 1910r.

Młyn wodny

Na rzece Czarnej Nidzie, wystawiony po 1900r. budynek murowany z kamienia łamanego, dwukondygnacyjny, dach dwuspadowy, kryty papą. W jazie spiętrzającym wodę w rzece upust roboczy i jałowy. Napęd na turbinę wodną, czynny, stan zachowania dobry.

Tartak

Obecnie magazyny, murowany 1923r.

Zespół wapienników, w ruinie

Zakład wapienniczy do 1945r. własność prywatna. Pierwotny piec wapienniczy usytuowany był na południowy wschód od zakładu. Po jego likwidacji w 1896r. powstał na obecnym miejscu pierwszy piec szybowy. Obok niego w 1914r. dobudowane zostały dwa dalsze piece. Na południe od nich obecnie za torem kolejowym powstały dwa piece kręgowe, a w latach następnych piec szybowy obecnie w rozbiórce. Piece zbudowane były z cegły i żelaznymi obręczami wewnątrz wyłożone były cegłą szamotową. Obudowy pieców z kamienia łamanego Kopalnie kamienia na miejscu. Czynny, stan zachowania dobry.

- Piece wapiennicze, murowane XIX/XX, częściowo rozebrane 1988r.
- Kruszarka do kamienia, obecnie w częściowej ruinie, murowane XIX/XX
- Budynek administracyjny murowany około 1920r.
- Magazyn murowany z pocz. XX w.
- Stacja transformatorowa obecnie w częściowej ruinie murowana około 1930
- Dwa domy robotnicze nr 268 i nr 269, murowane w latach 20. XX w.

Uwagi końcowe

IV. Opieka nad zabytkami jest sprawowana przez właścicieli i podlega w szczególności na zapewnieniu warunków do:

- naukowego badania i dokumentowania zabytków
- prowadzenia prac konserwatorskich, restauratorskich i remontowych przy zabytkach
- zabezpieczenia i utrzymania zabytku oraz jego otoczenia w najlepszym z możliwych stanie
- korzystanie z obiektu zabytkowego w sposób zapewniający trwałe zachowanie jego wartości
- popularyzowanie i upowszechnianie wiedzy o zabytkach oraz ich znaczeniu dla historii i kultury.

V Władze Gminy Chęciny wspierać będą działania właścicieli, a także będą samodzielnie podejmować swoje działania, mające na celu:

- zahamowania procesu degradacji zabytków i poprawy ich stanu technicznego
- ekspozycji zabytków oraz walorów krajobrazu kulturowego
- zapewnienia warunków uatrakcyjnienia zabytków dla potrzeb społecznych, turystycznych i edukacyjnych
- wspierania wszelkich inicjatyw sprzyjających pozyskiwaniu środków finansowych na opiekę nad zabytkami jak również ich promocji
- realizacji wszelkich przedsięwzięć umożliwiających tworzenie miejsc pracy związanych z opieką nad zabytkami

Aneks I

Spis ewidencyjny zabytków w Gminie Chęciny

Bolmin

- kościół par. p.w. Narodzenia NMP, 1604, XVIII, nr rej.: 64 z 3.11.1947 oraz 271 z 15.02.1967
- dzwonnica, drewn., XVIII, nr rej.: j.w.
- ruina dworu, k. XVI, k. XVII, nr rej.: 223 z 2.10.1956 oraz 290 z 8.05.1971

Chęciny

- układ urbanistyczno-krajobrazowy, nr rej.: 13 z 9.01.1947 oraz 264 z 15.02.1967
- strefa ochronna (przedpole układu urbanistycznego), dec. z 18.01.2007

- kościół par. p.w. św. Bartłomieja, 1325, pocz. XVII, 1830-40 z kaplica Fodygów, 1614, nr rej.: 69 z 5.11.1947 oraz 273 z 15.02.1967
- zespół klasztorny franciszkanów, nr rej.: 97 z 24.02.1962 oraz 275 z 15.02.1967:
- kościół p.w. Wniebowzięcia NMP, k. XIV, XIX, XX, z kaplica Branickiego
- klasztor, XV/XV, XIX, XX
- budynek bramny, 1 poł. XVII
- budynek administracyjny, 1 poł. XIX
- budynek gospodarczy, 1 poł. XVII
- zespół klasztorny klarysek ob. bernardynek, XVII, nr rej.: 70 z 5.11.1947 oraz 274 z 15.02.1967:
- kościół p.w. św. Marii Magdaleny, XVII, XIX
- klasztor, k. XVII, XIX, po 1930
- synagoga, ob. kino i biblioteka, 1638, XX, nr rej.: 495 z 12.04.1957 oraz 276 z 15.02.1967
- cmentarz komunalny, nr rej.: 1176 z 21.06.1993
- cmentarz żydowski, nr rej.: 1095 z 2.03.1991
- ruina zamku, XIII/XIV, XVI, nr rej.: 265 z 15.02.1967
- ratusz, pl. 2 Czerwca 4, ok. 1837, nr rej.: 1079 z 4.10.1990
- d. jatki, ob. magazyn, ul. Strażacka, 1885, nr rej.: 1098 z 28.02.1991
- dom, pl. 2 Czerwca 1, 1825, nr rej.: 1076 z 4.10.1990
- dom, pl. 2 Czerwca 2, 1866, nr rej.: 1077 z 4.10.1990
- dom, pl. 2 Czerwca 5, pocz. XIX, 1924, nr rej.: 852 z 15.05.1975
- dom, pl. 2 Czerwca 6, XVII, XIX i XX nr rej.: 1059 z 10.07.1990
- dom, pl. 2 Czerwca 7, XVII, 1922, nr rej.: 1060 z 10.07.1990
- dom, pl. 2 Czerwca 9-10 / Długa 2, pocz. IX, XX, nr rej.: 1061 z 9.08.1990
- dom, pl. 2 Czerwca 14-17, XVI/XVII, XIX, 1959, nr rej.: 1089 z 9.11.1990
- dom, pl. 2 Czerwca 18, XVI/XVII, XIX, nr rej.: 1063 z 9.08.1990
- dom, pl. 2 Czerwca 19, XVI/XVII, XIX, nr rej.: 1099 z 28.02.1991
- dom, pl. 2 Czerwca 20, XVI, XVII-XVIII, nr rej.: 1078 z 4.10.1990
- dom, pl. 2 Czerwca 21, XVI, XVII, 4 ćw. XIX, nr rej.: 1066 z 19.09.1990
- dom, pl. 2 Czerwca 24-26, XVI, 3 ćw. XIX, 1935, nr rej.: 1092 z 2.01.1991
- dom zajezdny, pl. 2 Czerwca 27/28, 1819-21, nr rej.: 1062 z 2.01.1991
- oficyna, ul. Jędrzejowska 2, pocz. XIX, nr rej.: j.w.
- dom, ul. Długa 3, XVI/XVII, po 1946, nr rej.: 1091 z 2.01.1991
- dom, ul. Długa 6, XVI, XIX, XX, nr rej.: 1065 z 29.08.1990
- dom, ul. Jędrzejowska 3, XIX, nr rej.: 1088 z 9.11.1990
- dom, ul. Łokietka 2-4, XVI/XVII, k. XIX, nr rej.: 1087 z 9.11.1990
- dom, ul. Łokietka 30, 1822, pocz. XX, nr rej.: 1082 z 7.11.1990
- dom „Niemczówka”, ul. Małogoska 7 (d. 9/11), 1570, 1634, XIX, nr rej.: 2 z 15.03.1946, 1 z 24.05.1946 oraz 277 z 15.02.1967
- dom, ul. Małogoska 17-21, XIX, 1950, nr rej.: 1090 z 9.11.1990
- chałupa, ul. Małogoska 48, drewn., pocz. XX, nr rej.: 1081 z 7.10.1990
- chałupa, ul. Małogoska 58, drewn., 4 ćw. XIX, nr rej.: 1086 z 9.11.1990
- d. kościół i przytułek Świętego Ducha, ob. dom, ul. Ogrodowa 31, XVIII, poł. XIX, nr rej.: 817 z 26.01.1959, 630 2.28.10.1971 oraz 1067 z 19.09.1990
- dom, Staszica 3, XVI/XVI, XIX/XX, nr rej.: 1080 z 7.10.1990
- dom, ul. Szkolna 2, XVI, XIX, XX, nr rej.: 1085 z 7.11.1990
- dom, ul. Żeromskiego 8, XIX, nr rej.: 1084 z 7.11.1990
- zajazd, ul. Żeromskiego 9, 1826, XX, nr rej.: 1083 z 7.11.1990

Korzecko

- kuźnia (nr 60), drewn., XIX, nr rej.: 914 z 6.08.1976

Milechowy

- zespół 3 domów mieszkalnych „Kolonja Wierna Rzeka”, drewn., 1933-38, nr rej.: 1037 z 8.11.1985

Podzamcze Chęcińskie

- zespół dworski, nr rej.: 7 z 20.07.1946:
- dwór „starościński”, 1630-57, 1924, nr rej.: 297 z 15.06.1967
- brama, k. XVII, nr rej.: 278 z 15.06.1967
- park, XVII, XIX-XX, nr rej.: 633 z 17.12.1957

Starochęciny

- kościół fil. p.w. sw. Stanisława, 1680-90, nr rej.: 337 z 4.12.1956, 352 z 29.12.1956, 280 z 15.02.1967
- 2 dzwonnice, XVI/XVII, nr rej.: j.w.

Tokarnia

- teren parku etnograficznego, nr rej.: A-1187 z 17.07.1995

Wolica

- zespół dworca kolejowego, 1883-1885, nr rej.: A-1193/1-3 z 10.12.1998:
- dworzec kolejowy
- dom mieszk., ul. Szkolna 31

Aneks II **Projektowany Park Kulturowy Chęciny**

Walory zabytkowego krajobrazu i wynikający z nich zasięg proponowanego rezerwatu kulturowego.

Średniowieczne miasto królewskie Chęciny z ruinami zamku na szczycie góry, będącymi jednym z głównych węzłowych punktów identyfikacji krajobrazowej województwa świętokrzyskiego jest doskonale widoczne w szerokim otoczeniu, szczególnie z pobliskiej międzynarodowej drogi E-77. Wybitne wartości krajobrazowe i zachowanych zabytków, oraz różnorakie zagrożenia jakie niesie tam współczesna cywilizacja predestynują miasto z zamkiem do objęcia ich ochroną w formie proponowanego rezerwatu kulturowego. Zasięg rezerwatu wyznaczają historyczne granice zespołu zamkowo-miejskiego:

Od południa - południowe przedpole Góry Zamkowej,

Od zachodu - wzdłuż odcinka starego traktu do Podzamcza (od parkingu do naroża zachodniego działki klasztoru klarysek, wzdłuż zachodniej granicy działki w/klasztoru do ul. Ogrodowej, ul. Ogrodową do ul. Małogoskiej, odcinek ul. Małogoskiej z zabudową do al. Partyzantów, Al. Partyzantów do ul. Armii Krajowej.

Od północy - Ul. Armii Krajowej do ul. Szkolnej, z zabudową,

Od wschodu - wzdłuż ul. Szkolnej z zabudową i fragmentem zabudowanym ul. Radkowskiej, oraz wzdłuż linii energetycznej w kierunku południowym na grzbiet Góry Zamkowej i do jej południowego przedpola.

Powyższa granica rezerwatu kulturowego obejmuje proponowany obszar do ścisłej ochrony, w ramach szerszych stref ochrony ekspozycji „E” zamku i miasta:

- od południowego wschodu od trasy E-77 Warszawa-Kraków z Podzamcza,
- od północy i zachodu z obwodnicy małogoskiej z przedłużeniem do węzła drogowego wielopoziomowego i odcinka trasy E-77
- od wschodu - z trasy E-77 od Góry Zelejowej do Starochęcin a także strefy ochrony krajobrazowej „K” od Sitkówki do Tokarni.

Charakterystyka krajobrazu kulturowego.

Chęciny leżą na północnym stoku szerokiego wzgórza, poniżej skalistego szczytu Góry Zamkowej z ruinami średniowiecznego zamku królewskiego.

Góra Zamkowa i oddzielona od niej od zachodu przełęczką starej drogi krakowskiej Góra Rzepka stanowią Pasma Chęcińskie, łagodnie zanikające w Radkowicach od wschodu a od południa przechodzące w niższe i nieregularne Wzgórza Korzeckowskie.

Na północ od Pasma Chęcińskiego, w odległości 2 km, rozciąga się poza łagodną Doliną Chęcińską - pasmo Góry Zelejowej i Góry Wiśniowej, o zbliżonej wysokości, porośnięte lasami, a dalej w kierunku Kielc następuje Pasma Bolechowickie, nieco niższe z górami Okrąglicą, Miejską (prawdopodobnie m. Chęciny), Czerwoną i Górą Malik (ze słynną Jaskinią Raj u pn. podnóża (rezerwat przyrodniczy geologiczny i stanowiska człowieka neandertalskiego).

Poprzecznie do tych wszystkich pasm zalesionych i rolniczych dolin między nimi (a także przemysłowych - kopalni i przemysłu cementowo-wapienniczego w Nowinach, na pn-wschód, 2 km od miasta) - przebiega międzynarodowa droga E-77 Warszawa - Kraków w kierunku z pn-wschodu na pd.-zachód, około 1 km na wschód od Chęciny.

Z tej drogi, jak na pochyłej tacy z boku widać od północy zabytkowe miasto z nakładającymi się dachami zabudowy mieszkalnej, 2 klasztorów i subdominantą bryły kościoła parafialnego na tle dominującej nad wszystkim góry ze ruinami trój wieżowego na szczycie. Ten widok należy do najpiękniejszych w regionie i budzi zachwyt - przejezdnych. Od strony południowo-wschodniej miasto jest niewidoczne, natomiast góra z ruinami, zamku dominuje nad okolicą w promieniu kilkunastu kilometrów. Stosunkowo otwarta ekspozycja zamku z trasy wymaga konsekwentnej ochrony, dawniej skutecznej, ostatnio naru-

szanej pojedynczymi lokalizacjami nowej zabudowy. Z tarasu zamkowego i z jego wieży widokowej jest wspaniały wgląd w szeroki krajobraz i na dachy zabytkowego miasta.

Charakterystyka archeologiczna.

W spisie zabytków archeologicznych Chęcín występuje jedynie zamek królewski. Ma on tam numery stanowisk 2/8 i powierzchnię 4,08 ha, pierwszy wpis do rejestru archeologicznego pod numerem 100 z 1932r., aktualne nr to 264/81 i 265/67, a w Archeologicznym Zdjęciu Polski (AZP) nr 87-61).

Zarys dziejów miasta

Najstarsza wzmianka o Chęcínach, ważnym mieście królewskim i siedzibie starostwa powiatowego od XIV w. do 1795r - jest w dokumencie Bolesława Wstydlivego z 1257r, ale dotyczy Starochęcín, obecnej małej wsi 1,5 km na południowy-wschód od miasta - wówczas osady targowej na prawie niemieckim. Obok góry musiały już wtedy istnieć załężki właściwego miasta z funkcją targową na szlaku między Małogoszczem i Wiślicą,

Jako centrum włości książęcych dawniejszej kasztelami małogoskiej, złożonych z 11 okolicznych wsi z tułejszym zamkiem, skoro w 1306r książę Władysław Łokietek przekazał go biskupowi Janowi Muskacie w użytkowanie. Przypuszczenia niektórych badaczy, jakoby zamek w Chęcínach wybudował król Wacław II Czeski wydają się nieprawdopodobne, biorąc pod uwagę zbyt krótki czas na jego budowę (od 1300-1306r).

Chęciny jako miasto w obecnym miejscu występują w dokumentach z czasów Władysława Łokietka, wiadomo z nich, że w 1318r., przed jego koronacją w 1320r przeniósł on na zamek Chęcínski skarby z kościoła archikatedralnego w Gnieźnie, podobnie jak insygnia i skarby koronne stamtąd do Krakowa. Z 1325r istnieje dokument Łokietka, w którym mówi się o mieście Chęciny. Stąd przyjmuje się, że lokacja miasta nastąpiła za jego zgodą, na prawie magdeburskim, przed 1325 rokiem .

Władysław Łokietek zwołał w obliczu zagrożenia państwa przez Zakon Krzyżacki w 1331r. na dzień Św. Trójcy zjazd przedstawicieli wszystkich ziem wielkopolskich i małopolskich (województwie, kasztelanowie i rycerstwo) na zamek w Chęcínach, gdzie oprócz rozpatrzenia spraw wojennych uchwalono na jego wniosek ustanowienie wielkorządcą Wielkopolski jego syna, królewicza Kazimierza. Jak podają, po słowie z tego zjazdu wprost z obrad wsiedli na koń i udali się w pochód na wojnę (bitwa pod Płowcami).

Głównym budowniczym miasta był król Kazimierz Wielki, który oprócz rozbudowy zamku i kościoła parafialnego pod wezwaniem św. Bartłomieja sprzed 1325r ufundował klasztor franciszkanów z kościołem, oba w 1368 roku, a także ratusz na rynku.

O murach miejskich brak jakichkolwiek danych, prawdopodobnie nigdy ich wokół Chęcín nie było, być może uznano, że silna forteca przy mieście jest dostatecznym schronieniem dla ludności na wypadek zagrożenia.

Od roku 1360 starostwo Chęcínskie przeznaczono na uposażenie wdów królewskich. Zamek w Chęcínach pełnił także rolę więzienia stanu od końca XIV wieku, a później siedziby starostwa, sądu grodzkiego i kancelarii, w czasach kiedy nie było dogodnych warunków w ratuszu.

Głównym zajęciem mieszczan w Chęcínach od XIV w. do końca XVI wieku było górnictwo, stale wydobywano tu marmury, zarówno z Góry Zamkowej, jak i Rzepki, a później na Miejskiej i sąsiedniej. Ponadto eksploatowano ze szpar górniczych żyły kruszcowe miedzi i srebra (Góra Miedzianka, Gałęzice, Skiby, Góra Zelejowa, Jaworznia), a także ołowiu, metali ważnych gospodarczo. Kamieniołomy podupały w XVII wieku, jakkolwiek produkcja drobnych wyrobów rzeźbiarskich trwała w mieście do końca XIX w, a górnictwo .ołowiu rozkwitło pod koniec XVIII w. na Górze Karczówce.

Rozwijało się rzemiosło, zorganizowane w cechach, dające znacznej liczbie mieszczan utrzymanie. Lustracje miasta z XVI wieku (1512r, 1513, 1564, 1569) wykazują, że w Chęcínach było: rzeźników od 12-20, szewców od 20-30, piekarzy 21-30, prasotów 14-18, łąziebników - 1, gorzelników 21, słodowników 0-21, postrzygaczy 1.

Ponadto w mieście były warsztaty folusznicze i tkackie, cech krawiecki oraz browarny i młynarski. Miasto miało ponadto grunty rolne w najbliższej okolicy (130 ról z tego 20 w Polichnie), a więc rolnictwo do połowy XX w. było także źródłem utrzymania dużej części mieszkańców.

Handel towarzyszący produkcji sięgał odległych miast, korzystając w wielu z nich ze zwolnień celnych, zewnętrzny zaś był obłożony nimi. Targi cotygodniowe uzupełniane były jarmarkami na Zielone Świątki, Św. Barbarę i Św. Jadwigę, w XVII w po zniszczeniach miasta przez Szwedów i Jerzego II Rakoczego, dodatkowo uzupełnione i z wieloletnimi ulgami z opłat tzw. wolniznami . Od XVI wieku zaczęli się osiedlać w mieście Żydzi, początkowo 2 rodziny, znacznie nasiliło się to w XVII i XVIII wieku, kiedy wydzielono dla nich we wschodniej części miasta kwartały pod zabudowę wokół bożnicy. Przejmowali oni stopniowo znaczną część handlu i rzemiosł z rąk polskich.

Zabudowa miejska rozwijała się wokół rynku, i wzdłuż dróg z Małogoszcza do Wiślicy przez Morawicę w kierunku wschód-zachód, przeważnie drewniana, choć z nielicznymi okazalszymi domami murywanymi. Wybudowano nowe kościoły:

Św. Józefa w XV w. i gruntownie go przebudowując w 1643r. i po 1673r., z klasztorem klarysek od końca XVII w, kościół szpitalny Św. Ducha w XVII w, (oba te zespoły od zachodniej strony rynku), bożnicę żydowską w XVI w i od 1638, kościół Św. Mikołaja (po wschodniej stronie rynku). Rozbudowywano klasztor franciszkanów (kaplica renesansowa) i klarysek. Na osi zamek - Rynek Górny powstał w XVI w. Dolny Rynek, położony na północy, poniżej głównego, z przeznaczeniem na targi końskie, z zabudową wokół, przedłużoną przy drodze wylotowej do Kielc. W 1583r. król Stefan Batory wydał przywilej na prowadzenie szkoły i utrzymanie nauczyciela. Jej budowę w pobliżu kościoła św. Bartłomieja ukończono w 1590r.

W XVI wieku nastąpiły znaczne zmiany społeczne i w mentalności mieszczan i szlachty - z jednej strony ogólny wzrost zamożności proporcjonalny do siły rozległego państwa ekspandującego na wschód za czasów Zygmunta Starego i Zygmunta Augusta, a także Batorego, rozwój kultury, dzięki upowszechnieniu się druku z polskim językiem literackim (M. Rey z Nagłowic, Jan Kochanowski, Andrzej Frycz Modrzewski), rozkwitem szkolnictwa - oraz równoległa w czasie reformacja religijna (kalwinizm i arianie), możliwa tutaj w kraju tolerancyjnym i praworządnym. Reformacja w Chęcinach miała wielu zwolenników, skoro kościoły Św. Bartłomieja, Św. Józefa i Św. Mikołaja zostały przejęte na ich zbory (katolicy pozostali przy kościele Św. Ducha) w latach 1555-1586, i przywrócone katolikom i restaurowane dopiero w następnym stuleciu, dzięki staraniom starostów Branickiego w 1605r. - 1628 i Bidzińskiego w 1685r. po zniszczeniach szwedzkich (kościół klasztorny franciszkanów) z przebudową i rozbudową kościoła Św. Magdaleny przy klasztorze klarysek w latach 1673-1683r.

Rzemiosła i górnictwo przyciągały do Chęcin wielu cudzoziemców - Włochów (np. ród Fodygów, spolszczonych i zasłużonych dla miasta górników i artystów, Prosper Prowanna, w XVI w, w XVIII Dominik Schianta, Leonardo Galii i Edward Gigli), Szkotów i Niemców, techników górniczych, oraz Żydów, trudniących się przeważnie handlem i szynkarstwem. Ich liczba początkowo ograniczana zakazami budowy własnych domów w XVI w., znacznie wzrosła po klęsce „potopu szwedzkiego”, kiedy to uchwała sejmowa z 1677r dozwoliła osiedlać się i budować w zrujnowanym mieście „ludziom wszelkiego narodu w kraju znajdującym się” i dając im wolność do wszelkiego zatrudnienia, oraz po dekrete Rady Nieustającej (rządu) z 1777r. o prawie osiedlania się tu starozakonnych. Mniejszość żydowska w Chęcinach pod koniec XVIII w. zrównała się liczebnie z Polakami aby w 1860r na ogólną liczbę mieszkańców 4428, zamieszkałych w 352 domach wynieść 3320.

Liczba budynków mieszkalnych zwiększyła się znacznie, z coraz większym udziałem murowanych. W 1650r w Chęcinach zamieszkiwało około 2600 ludzi w 341 domach.

W czasie najazdu szwedzkiego wojska Rakoczego spaliły miasto w dniu 1 kwietnia 1657r.

Ocalało jedynie 48 budynków i odbudowa Chęcin do stanu poprzedniego trwała mimo ulg podatkowych prawie stulecie. Szwedzkie wojska Karola XII pojawiły się w Chęcinach w 1707 roku, dokonując ponownych zniszczeń na zamku, który od tych czasów był użytkowany sporadycznie i zaczął popadać w ruinę, z częściową rozbiórką w 1798 roku.

Schyłek I Rzeczypospolitej i III rozbiór w 1795r z utratą niepodległości zmniejszyły rozwój miasta. W 1796 roku Chęciny utraciły status starostwa powiatowego na rzecz Kielc, które po sekularyzacji dóbr kościelnych ustawą sejmową z 1789r zostały miastem rządowym (Skarbu Państwa) a od 1796 siedzibą powiatu w Monarchii Austriackiej. Austriacy władali miastem do 1809 roku, w latach 1809-1814r Chęciny należały do Księstwa Warszawskiego, a od 1815 do 1914 do Królestwa Polskiego w zaborze rosyjskim.

Początek XIX w zaznaczył się w Chęcinach zainteresowaniem Austriaków do tutejszych kopalń kruszców miedzianych, rok 1818 w nowym zaborze to kasata klasztorów i zamiana klasztoru franciszkanów ciężkie na więzienie, funkcjonujące do 1927r a później do 1939r zamienione na szkołę.

W 1820r. geometra Marian Potocki wykonał plan regulacji miasta, porządkujący głównie jego ulice obrzeżne i niektóre bloki zabudowy, nie ma na nim ratusza na Rynku Górnym (wybudowano nowy w jego południowej pierzei w 1837r).

Miasto w XIX w. przebudowywało się zgodnie z w/wym planem, w Rynku Górnym pierzeje zyskały przeważającą zabudowę piętrową, choć obrzeża nadal miały dużo budynków parterowych, w tym drewnianych, krytych gontem. Ulice i całą nawierzchnię rynków wybrukowano „kocimi łbami” z marmuru (na Rynku Górnym zachowane do 1973r), co nadawało im niepowtarzalny i zabytkowy charakter. Handel Chęciński w XIX w. całkowicie opanowany przez Żydów obsługiwał także Kielce, z codziennymi karawanami furmanek z towarami, kursującymi intensywnie do 1860r, a nawet do lat 20-tych XX w. na trasie Chęciny - Kielce i z powrotem.

Po odzyskaniu niepodległości życie miasta niewiele się zmieniło, poza przyrostem ludności do 5500 ludzi w latach, trzydziestych. II Wojna Światowa w dziejach miasta to wywózki przez hitlerowców ludności pochodzenia żydowskiego do obozów zagłady.. Powojenne przekształcenia miasta to budowa dużego kompleksu szkolnego w narożniku północno-wschodnim historycznego układu, obwodnicy północnej drogi do Małogoszcza w latach 70. wraz z budową dużego węzła obwodnicy Kielc na trasie E-77,

oraz budowa zespołu szkół zawodowych z internatem na wydzielonych nowych terenach miejskich w obrębie drogi do Małogoszczy w 1973r., topornych w formie i o zbyt dużej skali brył, a także budowa osiedla wielorodzinnego w zachodnim sąsiedztwie starego układu, o skali i formie budynków wielokopłotowych 3 kondygnacyjnych dewastującej krajobraz, ale nie na przedpolu widokowym starego miasta. W latach 80. wybudowano obok zespołu szkół zawodowych osiedle domków jednorodzinnych „Północ” o znacznej ekspozycji ze wzgórza zamkowego i przeskalowane wysokościowe.

Charakterystyka zabudowy

Historyczny układ urbanistyczny

Oś symetrycznego układu urbanistycznego Chęcina jest oparta na grzbiecie Góry Zamkowej i wychodzi ze środkowej wieży zamku królewskiego w kierunku północnym z niewielkim odchyleniem na wschód, dostosowana do ukształtowania terenu (po linii spadku zbocza północnego stoku). Na niej leży środek obu rynków: Górnego pierwotnego z XIII w. i Dolnego z XVI w. Historyczna droga z Małogoszcza do Wiślicy wchodzi do Górnego Rynku w jego północno-zachodnim narożniku i wychodzi w południowo-wschodnim, natomiast droga Kraków - Kielce wzdłuż zachodniej pierzei obu rynków. Bloki zabudowy miejskiej wynikają z podziału ulicami głównymi równoległymi do pierzei południowej i poprzecznymi, skorygowanymi widokowo na wzgórzu zamkowe, lekko promieniście (szczególnie skrajne, zachodnia, trafiająca na oś zachodniej wieży zamku dolnego z XV w. i wschodnia na osi dawnego „mostu zwodzowego” wjazdu na zamek górny). Świadczy to dobrze o sztuce mierniczych średniowiecznych i geometry Mariana Potockiego, który wykonał w 1821 roku plan regulacyjny zabudowy, porządkujący układ średniowieczny, głównie obrzeży miasta. Na osi wybudowano ratusz w Rynku Górnym a na styku z nią ulokowano kościół parafialny w XIV/XV wieku i nowy ratusz z 1837r w południowej pierzei. Klasztory lokowano na obrzeżach zachodnich miasta.

Zabudowa mieszczańska istniejąca współcześnie pochodzi przeważnie z XIX i początków XX w., często nadbudowywana po licznych w mieście pożarach na starych piwnicach lub murach fundamentowych, jakkolwiek zachowało się wiele domów nawet z XVI i XVII wieku, także przebudowywanych, głównie przy Rynku Górnym, ulicy Małogoskiej, Jędrzejowskiej i Długiej.

Charakterystyczne są tradycyjne układy zabudowy działek z oficynami gospodarczymi wzdłuż nich w podwórkach, dostępnych bramami przejazdowymi w domach mieszkalnych od głównych ulic, z zamknięciami na „zatyłkach” stodołami lub innymi gospodarczymi, także bramy o podobnej formie w murach ogrodzeniowych pomiędzy niektórymi nie stykającymi się domami.

XX wieczna rozbudowa miasta to osiedle wielorodzinne „Zachód” z topornych bloków 3 kondygnacyjnych w tej części klina obwodnicy małogoskiej i zespół szkół zawodowych z internatem oraz osiedle jednorodzinne „Północ” z lat 80. na przeciwstoku przy obwodnicy, oddzielone od historycznego miasta lokalnym ciekim w dolince i łąkami. Układ współczesny wniósł dysonans: blokowisko rani krajobraz a zabudowa jednorodzinna powinna być parterowa i z większym ujednoceniem formalnym i kolorystycznym dachów, aby z oglądu z Góry Zamkowej bardziej harmonizować ze starym miastem.

Niezwykle ważne jest zachowanie otwarć widokowych na stare miasto z najbliższych dróg zewnętrznych, to jest z obwodnicy małogoskiej oraz z trasy międzynarodowej E-77, w pierwszym wypadku - drogą nie przekraczania wysokości parterowej zabudowy z dachami i skrajnej linii zabudowy od obwodnicy równej około 100 m, w drugim - rezygnacja z dalszego inwestowania na wschodnim obrzeżu miasta poza ulicą Szkolną i wzdłuż Radkowskiej.

Dla krajobrazowej sanacji dysonansów należy wprowadzić przesłony z zadrzewień pomiędzy zabytkową częścią miasta i zespołem szkolnym i wzdłuż cieku w dolince, oraz na obrzeżach i między osiedlem wielorodzinnym a obwodnicą i na jego wschodnim skraju.

Zabudowa zabytkowa

Ruiny zamku królewskiego

Zamek pochodzący z przełomu XIII i XIV wieku, przebudowywany był w połowie XIV w. przez Kazimierza Wielkiego, zniszczony pożarem w 1465 roku, po czym remontowany z dobudową wieży zachodniej i fragmentu murów zamku dolnego. W 1607 roku ponownie uległ pożarowi. Został odbudowany z równoczesną dobudową bramy wschodniej z mostem i budynku mieszkalnego od strony północnej około 1610 roku. Zabudowa zamkowa była niszczona dwukrotnie przez Szwedów: w 1657r przez wojska Karola Gustawa i Jerzego II Rakoczego, oraz w 1707 przez wojska Karola XII, po pierwszym z nich odbudowany, po 1707r tylko częściowo. Po III rozbiorze Polski w 1795r nastąpiła fragmentaryczna rozbiórka zamku, który od tego czasu nie był użytkowany. Ponowne zniszczenia zachowanych wież spowodował ostrzał artyleryjski w 1914 roku. W niepodległej Polsce naprawiono ubytki murów i przeprowadzono pierwsze

badania archeologiczne. Ciekawą próbę rysunkowej rekonstrukcji dawnego wyglądu zamku w XVI w. wykonał architekt Adolf Szyszko-Bohusz w latach 30-XX w.

Do współczesności zachowały się dolne partie murów kurtynowych i „domu wielkiego” i kaplicy zamkowej oraz bramy i trzy wieże.

Ruiny zamku były restaurowane w latach 1946-48 i od 1986r, z urzędzeniem w latach 90-tych XX w. punktu widokowego na wieży wschodniej. W 1999r wycięto las na północnym zboczu Góry Zamkowej od strony miasta na szerokości zachowanych murów zamkowych, co poprawiło jego ekspozycję od strony północnej i otworzyło swobodny wgląd z murów w panoramę miasta.

Zespół kościoła parafialnego p.w. Św. Bartłomieja.

- Kościół położony w sąsiedztwie południowego bloku przyrynkowego, murowany, wybudowany został przed 1325 rokiem w stylu gotyckim i przebudowany z fundacji króla Kazimierza Wielkiego po 1368r. i w XV wieku. Ma układ halowy trójnawowy, orientowany. W latach 1568-1603 był zamieniony na kościół kalwiński, po czym został przywrócony katolikom przez Stanisława Branickiego z poparciem królewskim i wyremontowany.

Przebudowa po pożarze w 1582r. i późniejsze z lat 1830-40, kiedy to wybudowano na nim nową wieżę i obniżono dach - zniekształciły gotycki charakter jego bryły.

W 1614r kamieniarz włoski Kacper Fodyga, wójt chęciński ufundował i wybudował przy nim kaplicę grobową kopułową p.w. Trzech Króli z manierystycznym marmurowym ołtarzem. W prezbiterium - ołtarz główny renesansowy. Usytuowanie kościoła u stóp stromego zbocza Góry Zamkowej, powyżej zabudowy miejskiej czyni z niego ważny krajobrazowo element subdominanty, w pewnym sensie symboliczny układu ważności elementów treści miasta: zamek, kościół i zabudowa mieszczańska.

b) Szkoła parafialna o początkach prawdopodobnie w 1477r. i z 1590r, wielokrotnie przebudowywana i remontowana po pożarze w 1994r.

- Plebania z końca XIX w.

Zespół klasztorny franciszkanów.

Zespół klasztorny franciszkanów, pierwotnie gotycki, ufundowany przez Kazimierza Wielkiego w 1368r., przebudowany ze zmianą funkcji w latach 1966-1972, zwrócony zakonowi w latach 90-tych XX w.:

- Kościół p.w. Wniebowzięcia NMP, z końca XIV w. W latach 1581-1603 zajęty był przez arian. Po odzyskaniu przez katolików został odnowiony. Zdewastowany w 1657r., restaurowany w 3 ćw. XVII w., adaptowany na więzienie po 1818r., częściowo restaurowany w 1946-1948, adaptowany na restaurację w 1966-1972r i przywrócony franciszkanom w 1991r. Kościół jest gotycki, murowany z kamienia, sklepienia ma kolebkowo-krzyżowe z XVII w. Na osi fasady zachowany portal gotycki z XVI w. Pierwotnie jednonawowy, orientowany, oszkarpowany, z ostrołukowymi oknami i częścią polichromii gotyckiej we wnętrzu. Do niego przylega czworobok zabudowań klasztornych.

- Klasztor - murowany w XIV/XV w., przebudowany w XV w. i po 1605r., zdewastowany 1657, odbudowany po 1668, przebudowany na więzienie po 1818r., częściowo restaurowany 1946r., adaptowany na hotel 1966-1972r. Od 1991r ponownie franciszkański. Klasztor pierwotnie gotycki, został przekształcony i rozbudowany w 1. poł. XVII w. czteroskrzydłowy z wirydarzem otoczonym krużgankami. Z nich wejście do kaplicy św. Leonarda.

- Kaplica p.w. św. Leonarda, murowana, z XVI w., późnorenesansowa fundacji Jana Branickiego. Przebudowana w 1641r., adaptowana na bar 1966-1972..

Zabudowania gospodarcze barokowe z 1637 i 1668r., oraz klasycystyczne po 1817r.:

- Budynek administracyjny - murowany, 1. poł. XIX w. (z wykorzystaniem ogrodzeniowego), przebudowany.

- Budynek gospodarczy - murowany, 1. poł. XVII w.

- Budynek bramny - murowany, 1. poł. XVII w., przebudowany.

- Ogrodzenie - murowane, XVII w., przebudowane w 1. poł. XIX, rozbudowane w XX wieku.

W 1991r. obiekt zwrócono franciszkanom. Obecnie w kościele wystrój współczesny, w pomieszczeniach gospodarczych - Ośrodek Caritas dla dzieci i młodzieży

Zespół klasztorny klarysek

- Kościół p.w. Marii Magdaleny i św. Józefa, murowany, wczesnobarokowy (manierystyczno-barokowy) z XVI w. Kościół orientowany, na rzucie prostokąta z prezbiterium. Wyposażenie kościoła barokowe. Nawa dwuprzęsłowa. Ołtarz główny i trzy boczne barokowe z ok. 1670-1680r. Ambona późnobarokowa Krata do klauzury kuta w XVII w. Gruntownie przebudowany i rozbudowany 1643 i po 1673r. Remontowany ok. 1980r.

- Klasztor - murowany, pierwotnie barokowy z k. XVII w., piętrowy, zniszczony pożarami 1700 i 1731r., odbudowany i przebudowany w 1. poł. XIX w. Opuszczony i zrujnowany po 1864r. Gruntownie od-

remontowany w latach 30-tych XX w. w związku z przejściem go w 1930r. przez siostry bernardynki. Następne remonty od 1980r.

- Ogrodzenie z bramą - murowane, z XVII-XIX w., remontowane w XX wieku.

Bożnica

Budynek z 1638 roku, spalona w 1657r., 1700, oraz w 1905r, zawsze odbudowywana a po 1905r rozbudowana od strony północnej. W czasie drugiej wojny światowej częściowo zniszczona. W latach 1957-1958 odbudowana i adaptowana na kino. Obiekt w dobrym stanie zachowania, z pięknym mansardowym dachem polskim, kryty gontem.

Ratusz

Usytuowany w południowej pierzei Rynku (ob. Plac 2 - czerwca) z 1837r. klasycystyczny, gruntownie przebudowany w 1856r. i rozbudowany w latach 80 - XX w.

Zabudowa mieszczańska

W rejestrze zabytków jest 27 domów mieszkalnych z Chęciny, niektóre bardzo znane i zwiedzane przez turystów, jak tzw. Niemcówka przy ul. Małogoskiej z 1570 roku, rozbudowany o izbę wielką w 1634r. w XIX i XX, wieku, oraz kilkanaście przy Rynku Górnym (obecnie Plac 2 Czerwca), pochodzących głównie z pierwszej połowy XIX wieku, (np. zajazd „Pod Srebrną Górą nr 2 z 1819) lecz pobudowanych na starych piwnicach nawet z XVI w, oprócz starszych z XVI w - jak dom nr 5,14-19, 26-30, później nadbudowane i przebudowywane. Kamienica Fodydzińska nr 24/26 z XVI w., odbudowana w 1932r., oraz domy przy ulicy Długiej (d. Bożniczej) nr 2, 3, 6 z XVI-XVII wieku, przy ulicy Jędrzejowskiej nr nr 3,2/4 z XVI-XIX w., przy ul. Małogoskiej nr 7, 17/21, a także drewniany z 1795r o nr 48 i drugi z 3 ćw. XIX pod nr 58. Przy ul. Staszica dom nr 3 z XVI/XVII wieku, oraz dom przy ul. Szkolnej nr 2, wybudowany na relikwach dawnego kościoła Św. Mikołaja z XVI w, przebudowany w XIX i rozbudowany w XX w. Ponadto charakterystyczne domy XIX/XX wieczne przy Dolnym Rynku (obecnie Pl. Żeromskiego) np. dawny zajazd z 1826r pod nr 9, czy dawny spichlerz i późniejszy zajazd sprzed 1826r, przeważnie parterowe, w kalenicowym układzie dachów.

Wnioski konserwatorsko-planistyczne, dotyczące ochrony i kształtowania proponowanego rezerwatu kulturowego Chęciny:

A) Miasto

1. W celu ochrony zespołu urbanistycznego należy:

- Zachować historyczne linie zabudowy
- Zachować zmienny charakter zabudowy - zabudowa zwarta wspólnie z wolnostojącą, połączoną w pierzei murami z bramą i przejazdowymi
- Dostosować się do dawnych podziałów, zróżnicować harmonijnie gabaryty (optymalna 1-2 kondygnacje + dach) i uskoki wynikające tu ze spadków terenu
- Zachować zabytkową sieć uliczną i tradycyjne wnętrza dodatkowe - placyki, zaułki, uliczki poprzeczne i przejścia piesze decydujące o malowniczości miasta
- Nie likwidować podziału na parcele we wnętrzach kwartałów zabudowy, zachować w miarę możliwości oficyny
- Unikać dziwacznych, niespójnych z krajobrazem miasta brył i form architektonicznych w rodzaju domu przy ul. Małogoskiej 16, lub zunifikowanych rozwiązań jak np. przy ul. Szkolnej1,
- Wymienić po dekapitalizacji błędnie zaprojektowaną zabudowę w obrębie starego miasta - Dokonać korekty elewacji błędnie przekształconych w obiektach historycznych w celu zachowania nastroju i klimatu małomiasteczkowej historycznej zabudowy.

2. W celu ochrony panoram miasta i krajobrazu kulturowego należy:

- Chronić dominanty i subdominanty (zamek, kościół parafialny, kościół i klasztor franciszkanów, kościół i klasztor klarysek, dawny kościół Św. Ducha, dawną bożnicę i ratusz), unikać ich przesłaniania i dodatkowych dysharmonijnych elementów
- Chronić widoki i panoramy. Nie należy wznosić na poboczu szosy kielecko-krakowskiej elementów zakłócających odbiór widoku. Wprowadzić zakaz zmiany dotychczasowego charakteru użytkowania terenu w strefie chronionego krajobrazu rozciągniętej na całą Kotlinę Chęcińską (obszar od Góry Zamkowej do Góry Rzepki aż do Góry Zelejowej oraz Czerwoną Górę, Górę Sosnowkę i Pasma Zgórskie. Pozostawić zróżnicowane uprawy pól i przebieg dróg oraz szlaki turystyczne. Decyzję (wyjątkowo!) wznoszenia zabudowy na tym terenie uzależnić każdorazowo od zgody Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków. Zachować sady i stare drzewa oraz obszary leśne. Rozważyć jednakże należy odsłonięcie ruin zamku przez przersedzenie za-

lesienia północnych stoków Góry Zamkowej, dość pochopnie zrealizowanego w latach 70. XX w, niezgodnie z parusetletnią tradycją miejsca.

- Utrzymać dystans starego miasta do dzielnicy domów jednorodzinnych (Osiedle Północ) i osiedla wielorodzinnego. Nie dopuścić do dalszego rozrastania się miasta, w szczególności do budowy szeregówki i blokowisk. Ograniczyć pojemność starego miasta. Prostokątny zarys starego miasta oddzielić zielenią. Utrzymać przenikanie krajobrazu naturalnego do miasta.
- Zlikwidować chaos tzw. „5-tej elewacji” - dążyć do uporządkowania materiałowego i kolorystycznego (nie koniecznie do ujednolicenia) pokrycia dachów. Obecnie panuje tu zbytnia różnorodność - blacha, dachówka, papa, eternit - w różnych kolorach niekiedy na jednym dachu.
- Przysłonić zielenią rażące, niefortunnie zaprojektowane gmachy zespołu szkół z internatem - wielkie bryły przytłaczające zabudowę miejską.
- Doprowadzić do ukrycia w zieleni osiedla „Północ”, które mimo stosunkowo niskiej zabudowy stało się obcą strukturą przygniatającą historyczne miasto i zubożającą jego otoczenie.
- Doprowadzić do stopniowej likwidacji obiektów dysharmonijnych w miarę dekapitalizacji (m.inn. Osiedle „Zachód”)

3. W celu ochrony wnętrza urbanistycznych należy:

- Zachować oryginalny ich charakter poprzez uporządkowanie nawierzchni jezdni i chodników - kostka kamienna lub kostka chodnikowa jednobarwna na miejsce nawierzchni bitumicznych, trylinki, płyt betonowych itp. z Rynku Górnego usunąć zieleni lub ograniczyć ją we wnętrzu do form niskich. Przywrócić zabytkową nawierzchnię rynku.
- Chronić i eksponować domy zabytkowe, unikać wprowadzania nowych niespójnych z tradycją przebudów. Rozważyć usunięcie wtórnych tynków z kamieniczek początkowo nieotynkowanych (np. ul. Łokietka 4) - po przeprowadzeniu badań.
- Przy projektowaniu niezbędnych plomb w zabudowie zwartej zachować regionalny charakter elewacji (materiał, kolorystyka). Niedopuszczalne są m. in. cokoły z glazury, okładziny z boazerii plastikowej, malowanie elewacji w „fale” lub inne obce wzory. Zachować tradycje bramy przejazdowej, kalenicowego układu dachów lub dachów czterospadowych, schodków wychodzących na chodniki. Niedopuszczalne są dachy płaskie! Urozmaicić bryły, detal, światłościę w nowych elewacjach, zindywidualizowane formy harmonizować jednakże z zabudową zabytkową przy kompleksowym widzeniu wnętrza.
- Zadać o stan małej architektury: kioski, wiaty, przystanki, budki handlowe - opracować wg indywidualnego miejscowego wzorca. Przywrócić i zachować mały wystrój urbanistyczny: wywieszki, studnie, sadzawki, lampy, kapliczki, figurki itp.
- Uporządkować wnętrza kwartałów zabudowy wg indywidualnych projektów, z zachowaniem podziału na działki i z ochroną charakterystycznej zabudowy (podłużne oficyny), z propozycją zieleni wewnątrz blokowej.

4. Wnioski szczegółowe:

- Udostępnić sklepienie pomieszczenia w parterach lub piwnicach do celów gastronomicznych, wystawienniczych lub handlu,
- Chronić i restaurować obiekty szczególne: m. in. Budynki jatek (ob. Remiza), dawny kościół Św. Mikołaja, ul. Szkolna 2, domy północnej pierzei Dolnego Rynku
- Przeprowadzić badania archeologiczne wnętrza Rynku, w celu ewent. Odkrycia piwnic ratusza. Ewentualnie zasygnalizować ratusz w posadzce lub zagospodarować podziemie. Nie wydaje się wskazana odbudowa ratusza - brak danych uniemożliwia rekonstrukcję.

Wieloletnia tradycja pustego rynku usprawiedliwia takie stanowisko.

Ruiny zamku królewskiego z otoczeniem krajobrazowym.

1. Kontynuacja prac konserwatorskich ruin zamku (wypełnianie ubytków w wieżach i murach, szczególnie w rejonie bramy), możliwe odtworzenie wnętrza i dachu dawnej kaplicy zamkowej, z przeznaczeniem dla obsługi turystycznej,
2. Ochrona przedpoła południowego zamku przed jakimkolwiek inwestowaniem kubaturowym, istniejące kioski gastronomiczne i z pamiątkami turystycznymi na skraju lasu i skarpy ul. Jędrzejowskiej - przebudować w dotychczasowym miejscu na formy tradycyjne, regionalne, o małej skali brył, z dachami czterospadowymi. Całkowity zakaz ustawiania reklam tablicowych przy nich i w rejonie parkingu.
3. W celu ochrony ekspozycji zamku od strony południowej z drogi międzynarodowej Warszawa - Kraków - utrzymać zakaz zabudowy, przewidziany w dawnych planach zagospodarowania przestrzennego gminy po stronie północno-zachodniej tej drogi na odcinku od Wrzosów - Radkowie do skrzyżowania ze starym odcinkiem szosy krakowskiej z Chęcín.

Aneks III

Świętokrzyski Wojewódzki Konserwator Zabytków w Kielcach
L.dz. WUOZ Ki-4401/1111/06

Decyzja

w sprawie wpisania do rejestru zabytków

Na podstawie art. 6 ust. 1 pkt 1b); art. 7 pkt 1; art. 9 ust. 1 i 2 oraz art. 91 ust. 4 pkt 3 i 4 ustawy z dnia 23 lipca 2003r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami (Dz. U. Nr 162, poz. 1568, ze zmianami: Dz. U. 04.96.959 Dz. U. 04.238.2390) oraz art. 104 Kpa (tekst jednolity w Dz. U. z 2000r. Nr 98, poz. 1071 ze zmianami: Dz. U. 01.49.509, Dz. U. 02.113.984, Dz. U. 02.169.1387, Dz. U. 03.130.1188, Dz. U. 03.170.1660, Dz. U. 02.153.1271, Dz. U. 04.162.1692, Dz. U. 05.78.682, Dz. U. 05.181.1524, Dz. U. 05.64.565), z urzędu orzekam: wpisać do rejestru zabytków nieruchomości woj. świętokrzyskiego otoczenie zabytku - teren południowego przedpola historycznego układu urbanistyczno-krajobrazowego Chęciny z ruinami średniowiecznego zanku. Jest to obszar wyznaczony liniami:

- a) od północy-południowy odcinek strefy ochrony konserwatorskiej układu urbanistyczno-krajobrazowego miasta Chęciny, wpisanego do rejestru zabytków nieruchomości pod nr 264, decyzją Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków w Kielcach, z dn. 15.02.1967r.
- b) od wschodu - droga lokalna (działka nr ewid. 49),
- c) od południowego-wschodu - droga krajowa nr 7 (działka nr ewid. 136/4), na odcinku A-B - w załączniku,
- d) od południa i południowego zachodu - granice działek lub użytków oraz drogi wewnętrzne (działki nr ewid. 45/145, 45/144, 45/149),
- e) od zachodu - historyczny trakt Chęciny - Jędrzejów (działka nr ewid. 20), na odcinku C-D - w załączniku.

Na cały teren objęty wpisem składają się działki: obręb Starochęciny, ark. nr 1 - o nr ewid.: 14, 15, 16, 17, 18, 19, 21, 22, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29, 30, 32, 33, 34, 35, 36, 37, 38, 39, 40, 41, 42, 43, 44, 45/4, 45/5, 45/6, 45/7, 45/8, 45/9, 45/10, 45/11, 45/12, 45/13, 45/14, 45/15, 45/16, 45/17, 45/18, 45/19, 45/20, 45/21, 45/22, 45/23, 45/24, 45/25, 45/26, 45/27, 45/28, 45/29, 45/30, 45/31, 45/32, 45/33, 45/34, 45/35, 45/36, 45/37, 45/38, 45/39, 45/40, 45/41, 45/42, 45/43, 45/44, 45/45, 45/46, 45/47, 45/48, 45/49, 45/50, 45/51, 45/52, 45/53, 45/54, 45/55, 45/56, 45/57, 45/58, 45/59, 45/60, 45/61, 45/62, 45/63, 45/95, 45/96, 45/97, 45/98, 45/99, 45/100, 45/101, 45/132, 45/133, 45/134, 45/135, 45/136, 45/137, 45/138, 45/144, 45/145, część północna 45/146, część północna 45/148, część północna 45/149, 48, 51, 52, 53, 81, część północna 95 (granica między użytkiem „Ps” i „R”), część północna 96/8 (granica między użytkiem „Ps” i „S”), część północna 97/2 (wyznaczona linią łączącą granicę między w/w użytkami działki 96/8 ze stykiem działki 99/4 i 98), 98, 99/4, część północna 100/4 (wyznaczona linią łączącą północną granicę działki 100/1 i 100/3), 101/3, 101/12 (granica między użytkami „N”, „Ps” i „Ł”), 102, 103, 104, 105, 106, 107, 108/1, 108/2 i 638 zgodnie z załącznikiem, wykonanym na mapie ewidencji gruntów, wydanej przez Starostwo Powiatowe w Kielcach - Powiatowy Ośrodek Dokumentacji Geodezyjnej i Kartograficznej dnia 17 marca 2006r., który jest integralną częścią niniejszej decyzji. Na załączniku podmiotowy teren obwiedziony jest linią czerwoną; kolorem zielonym zaznaczono kierunki pasów widokowych na zamek.

Uzasadnienie

Objęcie ochroną południowego przedpola Góry Zamkowej z ruinami zamku stanowi kontynuację dotychczasowych działań na rzecz ochrony miasta Chęciny i jego zabytków. Układ urbanistyczno-krajobrazowy miasta Chęciny, położonego po stronie przeciwległej - północnej stronie wspomnianej góry - „w cieniu zamku” - z budowlami o wielkiej wartości historycznej i artystycznej, został wpisany do rejestru zabytków pod nr 264, decyzją z dnia 15.02.1967r. Zamek o metryce z XIII w., o którym pisano, że jest „najwspanialszym starożytności polskich zabytkiem” eksponowany jako trwała ruina, objęty został ochroną prawną przez wpis do rejestru zabytków pod nr 265, decyzją z 15.02. 1967r.

Obszar południowego przedpola Góry Zamkowej - dotychczas nie objęty ochroną przez wpis do rejestru zabytków - ma cechy krajobrazu zabytkowego. Zajmują go grunty orne, łąki, pastwiska i nieużytki, porośnięte kępami drzew i krzewów, nad którymi góruje malowniczy masyw Góry Zamkowej, zwieńczonej murami i basztami zamku. Obrzeżem zachodnim tego obszaru biegnie droga - stary trakt krakowski. Krajobraz ten, dotychczas nie oszpecony współczesną zabudową, harmonijnie zespala się z monumentalną ruiną zamkową - obrazem działania czasu. Dominująca w nim szata zieleni tworzy naturalną izolację historycznego zespołu zabudowy Chęciny (z zamkiem) i zapewnia łagodne przejście od architektury zabytkowej do współczesnej.

Krajobraz południowego zbocza i przedpola Góry Zamkowej jest jednym z symboli - historycznym znakiem tożsamości regionu świętokrzyskiego. Widok na niego należy do najpiękniejszych w Małopolsce. Jego ochrona leży w interesie społecznym.

Zamek Chęciński wraz z otaczającym go otwartym krajobrazem zielonym, jest widoczny z dróg lokalnych i drogi krajowej nr 7, będącej częścią międzynarodowej trasy Rzym-Gdańsk. Walory tego krajobrazu nie mogą ulec zdeprecjonowaniu w wyniku niekontrolowanego jego zurbanizowania. Istniejący układ dróg i warunki terenowe pozwalają kontemplować widok na zamek od strony pomocnej i południowej. Obszar od strony północnej jest historycznie zurbanizowany, natomiast od południa zamek dominuje nad otwartym „zielonym” otoczeniem. Rozproszona zabudowa występuje jedynie wzdłuż drogi przysiółka Podzamcze - w bliskim sąsiedztwie obszaru objętego niniejszą decyzją.

Granice obszaru objętego niniejszym wpisem ustalono na podstawie materiału dowodowego, z częściowym uwzględnieniem interesów stron. Podstawę do wytyczenia granic stanowiła, włączona do akt postępowania, opinia dr Urszuli Forczek-Brataniec, konsultowana przez prof. Zbigniewa Myczkowskiego. Różnice między przebiegiem granic ochrony, określonych niniejszą decyzją, a wytyczonymi przez dr Forczek-Brataniec, wynikają z uwzględnienia niektórych postulatów stron i interesu społecznego.

Zebrany w sprawie materiał dowodowy, a zwłaszcza przeprowadzone z udziałem stron oględziny w terenie, pozwoliły na sprecyzowanie granic „otoczenia zabytku”, obszaru w sąsiedztwie Góry Zamkowej, który bezwzględnie musi być objęty ochroną przez wpis do rejestru zabytków. W granicach tych znajdują się partie terenu szczególnie wyeksponowane (oznaczone na załączniku kolorem zielonym), które powinny być użytkowane w sposób zgodny z dotychczasowym - rolniczo, bez wprowadzania zabudowy.

Na mniej eksponowanych - możliwe będą działania inwestycyjne, po uzgodnieniu z Wojewódzkim Urzędem Ochrony Zabytków w Kielcach.

W trakcie postępowania do organu prowadzącego postępowanie wpłynęły następujące wnioski:

1. od właściciela działki nr 18 i 30 w Starochęcinach - wniosek o wyłączenie w/w działek z terenu wpisowego do rejestru zabytków (pismo z 20.03.06r. - data wpływu 20.03.06r. - zarejestrowane pod nr 612).
2. od koordynatora projektu „Osada Podzamcze Park” - wniosek o umorzenie postępowania WKZ w Kielcach w sprawie objęcia wpisem do rejestru zabytków terenu wynikającego z podziału geodezyjnego działek nr 45/1 i 45/2 w Starochęcinach (pismo z 19.03.06r. - data wpływu 21.03.06r. - zarejestrowane pod nr 627).
3. od właściciela działki nr 108/1 w Starochęcinach - sprzeciw wobec ukazania się przedmiotowego zawiadomienia obejmującego jego działkę pismo z dnia 15.03.06r. - data wpływu 21.03.06r. - zarejestrowane pod nr 628).
4. od pełnomocnika koordynatora projektu „Osada Podzamcze Park”, potwierdzone również przez samą stronę wnioski dowodowe:
 - a) o dopuszczenie dowodu z oględzin miejsc widokowych położonych w Chęcinach z pasa drogi krajowej E 7 na wysokości działki nr 188, 638, 102-103, 133 i 499 znajdujących się w obrębie geodezyjnym Starochęciny, utrwalonych w protokole z załączoną dokumentacją ikonograficzną z miejsc objętych czynnościami z oględzin;
 - b) wniosku o przeprowadzenie dowodu z opinii biegłego z zakresu prawa publicznego, specjalizującego się w dziedzinie prawa ochrony zabytków, na okoliczność ustalenia dopuszczalnego normatywnego zakresu ochrony konserwatorskiej w odniesieniu do otoczenia zabytków;
 - c) biegłego z zakresu architektury i urbanistyki na okoliczność ustalenia, czy pomiędzy położeniem przedmiotowych działek, a usytuowaniem wzgórza zamkowego z zamkiem w Chęcinach zachodzi relacja tego rodzaju, iż zagospodarowanie tych działek stanowiłoby zagrożenie dla walorów perspektywy tych działek i zagrożenie dla walorów otwarcia widokowego na kompozycje przestrzenną zamku w Chęcinach;
 - d) wniosku o przeprowadzenie opinii biegłego z zakresu historii sztuki i architektury na okoliczność ustalenia, czy zachowanie pustego przedpoła zamku w Chęcinach, w granicach objętych przedmiotem postępowania przedstawia dla dziedzictwa kulturowego kraju wartość tego rodzaju, że uzasadnia to nałożenie na właścicieli przedmiotowych nieruchomości ciężarów i ograniczeń publicznoprawnych; oraz wniosku o przeprowadzenie rozprawy z przesłuchaniem stron i biegłych - po sporządzeniu przez nich wyżej opisanych opinii.

W zakresie wniosków dotyczących umorzenia wszczętego postępowania organ orzekający nie znalazł podstaw do umorzenia postępowania. Wszczęcie postępowania nastąpiło z uwagi na konieczność ochrony ważnego interesu społecznego, jakim jest ochrona wyjątkowych walorów obszaru wskazanego w niniejszej decyzji. Wobec przedłużającego się braku uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, który mógłby być formą ochrony, zaistniała konieczność podjęcia innych przewidzianych przez prawo działań zmierzających do zabezpieczenia interesu społecznego. Obowiązujące uprzednio zapisy planu zagospodarowania przestrzennego dla Gminy Chęciny nie dopuszczały nowej zabudowy na omawianym obszarze.

W zakresie wniosków i sprzeciwów dotyczących objęcia granicami wpisu działek stron wnioskujących o ich wyłączenie z obszaru wpisywanego, to organ orzekający przeprowadził wszystkie czynności wyjaśniające w tym zakresie, których efektem są ustalenia zawarte w rozstrzygnięciu niniejszej decyzji.

W zakresie wniosków dowodowych złożonych przez stronę wskazaną w pkt. 1 i jej pełnomocnika wskazanego w pkt. 4:

Organ orzekający przeprowadził oględziny całego obszaru, którego dotyczy niniejsza decyzja. O terminie oględzin strony zostały powiadomione obwieszczeniem z dnia 22 marca 2006 roku, oraz poprzez ogłoszenie prasowe z dnia 28 marca 2006. Organ orzekający uznał za bezcelowe ograniczanie oględzin jedynie do kilku punktów wskazanych przez stronę we wniosku dowodowym, szczególnie, że wartość chronionego obszaru wynika przede wszystkim z widoku na panoramę zamku i wzgórza zamkowego, (o czym szczegółowo mowa w opinii znajdującej się w aktach sprawy), a nie statycznej obserwacji ze wskazanych przez stronę punktów.

Organ orzekający nie uwzględnił pozostałych wniosków dowodowych, to jest:

- W zakresie wnioskowanej opinii biegłego z zakresu prawa publicznego, specjalizującego się w dziedzinie prawa ochrony zabytków, na okoliczność ustalenia dopuszczalnego normatywnego zakresu ochrony konserwatorskiej w odniesieniu do otoczenia zabytków. Nie dopuszczenie takiego dowodu wynika z faktu, że - po pierwsze - dowód z opinii biegłego przeprowadza się, zgodnie z art. 84 § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego wówczas, gdy w sprawie wymagane są wiadomości specjalne. Wiedza z zakresu prawa ochrony zabytków we wnioskowanym zakresie nie może być za taką uznana. Po drugie „normatywny zakres ochrony konserwatorskiej w odniesieniu do otoczenia zabytku” wynika wprost z powołanej wyżej ustawy o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami.
- W zakresie biegłego z zakresu architektury i urbanistyki na okoliczność ustalenia, czy w pomiedzy położeniem przedmiotowych działek, a usytuowaniem wzgórza zamkowego z zamkiem w Chęcinach zachodzi relacja tego rodzaju, iż zagospodarowanie tych działek stanowiłoby zagrożenie dla walorów perspektywy tych działek, stanowiłoby zagrożenie dla walorów otwarcia widokowego na kompozycje przestrzenną zamku w Chęcinach, oraz wniosku o przeprowadzenie opinii biegłego z zakresu historii sztuki i architektury na okoliczność ustalenia, czy zachowanie pustego przedpoła zamku Chęciny, w granicach objętych przedmiotem postępowania przedstawia dla dziedzictwa kulturowego kraju wartość tego rodzaju, że uzasadnia to nałożenie na właścicieli przedmiotowych nieruchomości ciężarów i ograniczeń publicznoprawnych; oraz wniosku o przeprowadzenie rozprawy z przesłuchaniem stron i biegłych - po sporządzeniu przez nich wyżej opisanych opinii.

W aktach postępowania znajduje się przeprowadzony przez organ orzekający dowód, w postaci opinii autorstwa dr inż. arch. Urszuli Foczek-Brataniec, w konsultacji z prof. Politechniki Krakowskiej dr hab. inż. arch. Zbigniewem Myczkowskim, który z uwagi na posiadaną wiedzę i szczególny autorytet naukowy jest jednocześnie rzeczoznawcą Stowarzyszenia Konserwatorów Zabytków - w zakresie ochrony i rewaloryzacji krajobrazu kulturowego. Przedmiotem niniejszej opinii było wyznaczenie zasięgu widokowego i określenie roli ekspozycyjnej południowego przedpoła ruin zamku w Chęcinach, jako otoczenia zespołu urbanistycznego. Niniejsza opinia w sposób jednoznaczny wskazuje na konieczność ochrony będącego ewenementem w skali Kraju, obszaru objętego niniejszym postępowaniem, co leży w ogólnym interesie społecznym. Opinia wskazuje na zasady tej ochrony, postulując z uwagi na wartość chronionego dobra określenie tych zasad w sposób bardzo rygorystyczny. W treści opinii znajduje się szczegółowe uzasadnienie stanowiska wyrażonego przez biegłych, poparte dokumentacją fotograficzną, uwzględniającą widoki z ciągów komunikacyjnych, zdjęcia lotnicze. Uzasadnienie wyjaśnia kwestie objęte nieuwzględnionymi przez organ wnioskami dowodowymi. Ponad to bez konieczności posiadania wiedzy specjalnej, o której mowa w art. 84 § 1 kpa, należy stwierdzić, że forma rolnicza przedmiotowego terenu wynika z pierwotnej funkcji obronnej średniowiecznej warowni, która ze strategicznego charakteru wymagała otwartego, niezabudowanego terenu eksponującego zarówno twierdzę jak i jej przedpole. Strony miały możliwość zapoznania się z tą opinią, o czym zostały powiadomione przez organ prowadzący postępowanie. Żadna ze stron, w tym strona, która złożyła w/w i nie uwzględnione wnioski dowodowe, nie zgłosiła jakichkolwiek merytorycznych zastrzeżeń do wskazanej opinii.

W związku z powyższym, ponieważ wnioski dowodowe dotyczyły okoliczności stwierdzonych innym dowodem, organ orzekający, mając na uwadze wyjaśnienie wszystkich istotnych okoliczności sprawy przez opisaną wyżej opinią i brak zastrzeżeń merytorycznych do niej, nie uwzględnił w/w wniosków dowodowych strony, złożonych po ogłoszeniu wezwania do wypowiedzenia się co do zebranego w toku postępowania materiału dowodowego.

W zakresie wniosku „o przeprowadzenie rozprawy z przesłuchaniem stron i biegłych - po sporządzeniu przez nich wyżej opisanych opinii” - organ nie uwzględnił wniosku, po pierwsze z uwagi na fakt, że wobec nie uwzględnienia wniosków o opinie biegłych, przeprowadzenie rozprawy „po sporządzeniu przez nich wyżej opisanych opinii” stało się bezprzedmiotowe. Po drugie strona wnioskująca o przepr-

wadzenie rozprawy nie wskazała żadnych uwag w zakresie zgromadzonego materiału dowodowego, w szczególności nie zgłosiła żadnych zastrzeżeń do znajdującej się w aktach sprawy w/w opinii, co wymagałoby wyjaśnienia zgłoszonych wątpliwości. Nadto organ orzekający zwraca uwagę na fakt, że w trakcie oględzin przeprowadzonych w dniu 4 kwietnia 2006r. strony miały możliwość przedstawienia swoich stanowisk, co zostało utrwalone w protokole z oględzin. W oględzinach, pomimo powiadomienia, nie wzięła udziału strona, której wnioski dowodowe są omawiane w niniejszej decyzji.

Odnosząc się do stanowiska stron wyrażonego w trakcie oględzin, to należy stwierdzić, co znajduje potwierdzenie w podpisanym protokole, że żaden z uczestników nie kwestionował potrzeby objęcia przedmiotowego terenu ochroną konserwatorską, a wnioski stron dotyczyły jedynie jej zakresu.

Odnosząc się do zarzutu zmiany stanowiska urzędu (zawartego w piśmie strony z dnia 19 marca 2006r.) w stosunku do stanowiska urzędu znajdującego odzwierciedlenie w studium opracowanego dla terenu objętego niniejszą decyzją, to należy stwierdzić, że zarzut taki jest nieprawdziwy. Skutkiem działań organu orzekającego są zapisy studium, które ustalają zasady ochrony dla opisywanego obszaru. Ustalenia studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Chęciny w kierunkach ochrony środowiska kulturowego ustalają, że „ochronę obszarów historycznie ukształtowanego krajobrazu kulturowego miejscowości Chęciny wychodzących poza granice administracyjne miasta, będące fragmentem krajobrazu kulturowego gminy; w perspektywie utraty mocy prawnej miejscowego planu ogólnego zagospodarowania przestrzennego gminy Chęciny (ustalenia planu przedmiotowego terenu określały go jako: jednostkę „R - Tereny upraw polowych i ogrodniczych, tereny użytków zielonych”) zasadniczym zadaniem w zakresie skutecznej ochrony wartości kulturowych w gminie jest wyznaczenie stref w dokumencie „Studium” „. W tym celu wyznaczono w nim strefy ochrony konserwatorskiej (mapa nr 3 studium). „E ochrony ekspozycji, która obejmuje obszar stanowiący zabezpieczenie eksponowania wybitnych walorów sylwetowych Wzgórza Zamkowego, głównie poprzez wyznaczenie terenów wyłączonych spod zabudowy lub określenia jej nieprzekraczalnych gabarytów” oraz „K ochrony krajobrazu kulturowego i zurbanizowanego, która obejmuje obszar krajobrazu integralnie związanego z zespołem zabytkowym, znajdującego się - w jego otoczeniu: w ramach tej strefy wszelkie przekształcenia krajobrazu muszą być podporządkowane ochronie unikalnych - wartości zabytkowych, krajobrazowych,” (str. 100 studium).

W związku z powyższym orzeczono jak w sentencji decyzji.

Od decyzji niniejszej przysługuje stronom odwołanie do Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowe w Warszawie, za pośrednictwem Świętokrzyskiego Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków w Kielcach w terminie 14 dni od jej ogłoszenia.

Załączniki:

1. Mapa z naniesioną granicą wpisu do rejestru zabytków - zaznaczoną linią czerwoną; kolorem zielonym zaznaczono kierunki pasów widokowych na zamek.
2. Pouczenie o skutkach wpisu do rejestru zabytków.

Otrzymują:

1. Strony poprzez obwieszczenie i ogłoszenie prasowe.
2. Świętokrzyski Wojewódzki Konserwator Zabytków w Kielcach - a/a.

Do wiadomości:

1. Krajowy Ośrodek Badań i Dokumentacji Zabytków, ul. Szwoleżerów 9, 00-461 Warszawa.
2. Starosta Powiatu Kieleckiego.
3. Sąd Rejonowy - Wydział Ksiąg Wieczystych, ul. Warszawska 44, 25-312 Kielce.

Pouczenie o skutkach wpisu do rejestru zabytków

Na dzień wydania decyzji o wpisie zabytku do rejestru obowiązuje ustawa z dnia 23 lipca 2003r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami (Dz. U. Nr 162, poz. 1568); pouczenia poniższe wynikają z treści tej ustawy.

Art. 3. Użyte w ustawie określenia oznaczają:

- 1) zabytek - nieruchomość lub rzecz ruchomą, ich części lub zespoły, będące dziełem człowieka lub związane z jego działalnością i stanowiące świadectwo minionej epoki bądź zdarzenia, których zachowanie leży w interesie społecznym ze względu na posiadaną wartość historyczną, artystyczną lub naukową.

Art. 5. Opieka nad zabytkiem sprawowana przez jego właściciela lub posiadacza polega, w szczególności, na zapewnieniu warunków:

- 1) naukowego badania i dokumentowania zabytku;
- 2) prowadzenia prac konserwatorskich, restauratorskich i robót budowlanych przy zabytku;
- 3) zabezpieczenia i utrzymania zabytku oraz jego otoczenia w jak najlepszym stanie;
- 4) korzystania z zabytku w sposób zapewniający trwałe zachowanie jego wartości;
- 6) popularyzowania i upowszechniania wiedzy o zabytku oraz jego znaczeniu dla historii i kultury.

Art. 12.1. Starosta, w uzgodnieniu z wojewódzkim konserwatorem zabytków, może umieszczać na zabytku nieruchomym wpisanym do rejestru znak informujący o tym, że zabytek ten podlega ochronie.

Art. 25.1. Zagospodarowanie na cele użytkowe zabytku nieruchomego wpisanego do rejestru wymaga posiadania przez jego właściciela lub posiadacza:

- 1) dokumentacji konserwatorskiej określającej stan zachowania zabytku nieruchomego i możliwości jego adaptacji, z uwzględnieniem historycznej funkcji i wartości tego zabytku;
- 2) uzgodnionego z wojewódzkim konserwatorem zabytków programu prac konserwatorskich przy zabytku nieruchomym, określającego zakres i sposób ich prowadzenia oraz wskazującego niezbędne do zastosowania materiały i technologie;
- 3) uzgodnionego z wojewódzkim konserwatorem zabytków programu zagospodarowania zabytku nieruchomego wraz z otoczeniem oraz dalszego korzystania z tego zabytku, z uwzględnieniem wyeksponowania jego wartości.

Art. 26.1. W umowie sprzedaży, zamiany, darowizny lub dzierżawy zabytku nieruchomego wpisanego do rejestru, stanowiącego własność Skarbu Państwa lub jednostki samorządu terytorialnego, przy określaniu sposobu korzystania z tego zabytku należy nałożyć, jeśli stan zachowania zabytku tego wymaga, na nabywcę lub dzierżawcę obowiązek przeprowadzenia w określonym terminie niezbędnych prac konserwatorskich przy zabytku.

2. Przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio do decyzji o oddaniu w trwały zarząd zabytku nieruchomego wpisanego do rejestru.

Art. 28. Niezależnie od obowiązków wynikających z opieki nad zabytkami, określonych w art. 5, właściciel lub posiadacz zabytku wpisanego do rejestru zawiadamia wojewódzkiego konserwatora zabytków o:

- 1) uszkodzeniu, zniszczeniu, zabytku, niezwłocznie po powzięciu wiadomości o wystąpieniu zdarzenia;
- 2) zagrożeniu dla zabytku, niezwłocznie po powzięciu wiadomości o wystąpieniu zagrożenia;
- 4) zmianach dotyczących stanu prawnego zabytku, nie później niż w terminie miesiąca od dnia ich wystąpienia lub powzięcia o nich wiadomości.

Art. 30.1. Właściciel lub posiadacz zabytku nieruchomego bądź nieruchomości o cechach zabytku jest obowiązany udostępnić ten zabytek bądź nieruchomość wykonawcy badań w celu ich przeprowadzenia.

2. W przypadku odmowy udostępnienia zabytku nieruchomego bądź nieruchomości, o których mowa w ust. 1 wojewódzki konserwator zabytków może wydać decyzję nakazującą właścicielowi lub posiadaczowi udostępnienie tego zabytku bądź nieruchomości, na czas niezbędny do przeprowadzenia badań, jednak nie dłuższy niż 3 miesiące od dnia, w którym decyzja stała się ostateczna.

Art. 32.1. Kto, w trakcie prowadzenia robót budowlanych lub ziemnych, odkrył przedmiot, co do którego istnieje przypuszczenie, iż jest on zabytkiem, jest obowiązany:

- 1) wstrzymać wszelkie roboty mogące uszkodzić lub zniszczyć odkryty przedmiot;
 - 2) zabezpieczyć, przy użyciu dostępnych środków, ten przedmiot i miejsce jego odkrycia;
 - 3) niezwłocznie zawiadomić o tym właściwego wojewódzkiego konserwatora zabytków, a jeśli nie jest to możliwe, właściwego wójta, (burmistrza, prezydenta miasta).
2. Wójt (burmistrz, prezydent miasta) jest obowiązany niezwłocznie, nie dłużej niż w terminie 3 dni, przekazać wojewódzkiemu konserwatorowi zabytków przyjęte zawiadomienie (ust. 1 pkt 3).

Art. 36.1. Pozwolenia wojewódzkiego konserwatora zabytków wymaga:

- 2) prowadzenie prac konserwatorskich, restauratorskich lub robót budowlanych przy zabytku wpisanym do rejestru;
 - 2) wykonywanie robót budowlanych w otoczeniu zabytku;
 - 3) prowadzenie badań konserwatorskich zabytku wpisanego do rejestru;
 - 4) prowadzenie badań architektonicznych zabytku wpisanego do rejestru;
 - 5) prowadzenie badań archeologicznych;
 - 6) przemieszczanie zabytku nieruchomego wpisanego do rejestru;
 - 8) dokonywanie podziału zabytku nieruchomego wpisanego do rejestru;
 - 9) zmiana przeznaczenia zabytku wpisanego do rejestru lub sposobu korzystania z tego zabytku;
 - 10) umieszczanie na zabytku wpisanym do rejestru urządzeń technicznych, tablic, reklam oraz napisów, z zastrzeżeniem art. 12 ust. 1;
 - 11) podejmowania innych działań, które mogłyby prowadzić do naruszenia substancji lub zmiany wyglądu zabytku wpisanego do rejestru;
4. Wojewódzki konserwator zabytków może uzależnić wydanie pozwolenia na podejmowanie działań, o których mowa w ust. 1 pkt 6, 9 i 11, od przeprowadzenia, na koszt wnioskodawcy, niezbędnych badań konserwatorskich, architektonicznych lub archeologicznych. Egzemplarz dokumentacji badań jest przekazywany nieodpłatnie wojewódzkiemu konserwatorowi zabytków.
5. Pozwolenia, o których mowa w ust. 1, wydaje się na wniosek osoby fizycznej lub jednostki organizacyjnej posiadającej tytuł prawny do korzystania z zabytku wpisanego do rejestru, wynikający z prawa własności, użytkowania wieczystego, trwałego zarządu albo ograniczonego prawa rzeczowego lub stosunku zobowiązaniowego.

Art. 38.1. konserwator zabytków lub działający z jego upoważnienia pracownicy wojewódzkiego urzędu ochrony zabytków prowadzą kontrolę przestrzegania i stosowania przepisów dotyczących ochrony zabytków i opieki nad zabytkami.

Art. 40.1. Na podstawie ustaleń wynikających z kontroli wojewódzki konserwator zabytków może wydać zalecenia pokontrolne kontrolowanej osobie fizycznej lub kierownikowi kontrolowanej jednostki organizacyjnej.

Art. 43. Wojewódzki konserwator zabytków wydaje decyzję o wstrzymaniu wykonywanych bez jego pozwolenia lub w sposób odbiegający od zakresu i warunków określonych w pozwoleniu:

- 1) prac konserwatorskich, restauratorskich, badań konserwatorskich lub architektonicznych przy zabytku wpisanym do rejestru;
- 2) robót budowlanych przy zabytku wpisanym do rejestru lub w jego otoczeniu;
- 3) badań archeologicznych;
- 4) innych działań, o których mowa w art. 36 ust. 1 pkt 6-8 i 10-12.

Art. 45.1. W przypadku gdy bez wymaganego pozwolenia wojewódzkiego konserwatora zabytków lub w sposób odbiegający od zakresu i warunków określonych w pozwoleniu, wykonano przy zabytku wpisanym do rejestru prace konserwatorskie, restauratorskie, roboty budowlane, badania konserwatorskie, architektoniczne lub podjęto inne działania, o których mowa w art. 36 ust. 1 pkt 6-8 i 10-12, wojewódzki konserwator zabytków wydaje decyzję:

- 1) nakazującą przywrócenie zabytku do poprzedniego stanu lub uporządkowania terenu, określając termin wykonania tych czynności albo
- 2) zobowiązującą do doprowadzenia zabytku do jak najlepszego stanu we wskazanym sposobie i w określonym terminie.

Art. 49.1. Wojewódzki konserwator zabytków może wydać decyzję nakazującą osobie fizycznej lub jednostce organizacyjnej posiadającej tytuł prawny do korzystania z zabytku wpisanego do rejestru, wynikający z prawa własności, użytkowania wieczystego, trwałego zarządu albo ograniczonego prawa rzeczowego lub stosunku zobowiązaniowego, przeprowadzenie prac konserwatorskich lub robót budowlanych przy tym zabytku, jeżeli ich wykonanie jest niezbędne ze względu na zagrożenie zniszczeniem lub istotnym uszkodzeniem tego zabytku.

2. Wykonanie decyzji nakazującej przeprowadzenie prac konserwatorskich lub robót budowlanych przy zabytku nieruchomym nie zwalnia z obowiązku uzyskania pozwolenia na budowę albo zgłoszenia, w przypadkach określonych przepisami Prawa Budowlanego.

Art. 50.3. W przypadku wystąpienia zagrożenia dla zabytku nieruchomego wpisanego do rejestru, polegającego na możliwości jego zniszczenia lub uszkodzenia, starosta, na wniosek wojewódzkiego konserwatora zabytków, może wydać decyzję o zabezpieczeniu tego zabytku w formie ustanowienia czasowego zajęcia do czasu usunięcia zagrożenia. Przepisy o gospodarce nieruchomościami stosuje się odpowiednio.

4. Jeśli nie jest możliwe usunięcie zagrożenia, o którym mowa w ust. 3:

- 2) zabytek nieruchomy może być na wniosek wojewódzkiego konserwatora zabytków wywłaszczony przez starostę na rzecz Skarbu Państwa lub gminy właściwej ze względu na miejsce położenia tego zabytku, w trybie i na zasadach przewidzianych w przepisach o gospodarce nieruchomościami.

Art. 108.1. Kto niszczy lub uszkadza zabytek, podlega karze pozbawienia wolności od 3 miesięcy do lat 5.

2. Jeżeli sprawca czynu określonego w ust. 1 działa nieumyślnie, podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do lat 2.

Art. 110.1. Kto będąc właścicielem lub posiadaczem zabytku nie zabezpieczył go w należyty sposób przed uszkodzeniem, zniszczeniem, ..., podlega karze aresztu, ograniczenia wolności albo grzywny.

Art. 113.1. Kto będąc właścicielem lub posiadaczem zabytku wpisanego do rejestru lub innego zabytku znajdującego się w wojewódzkiej ewidencji zabytków nie powiadomi wojewódzkiego konserwatora zabytków o:

- 1) uszkodzeniu, zniszczeniu, ..., zabytku niezwłocznie po powzięciu wiadomości o wystąpieniu zdarzenia;
- 3) zagrożeniu dla zabytku niezwłocznie po powzięciu wiadomości o wystąpieniu zagrożenia;
- 4) zmianach dotyczących stanu prawnego zabytku, nie później niż w terminie miesiąca od dnia ich wystąpienia lub powzięcia o nich wiadomości - podlega karze grzywny.

Art. 114. Kto uniemożliwia lub utrudnia dostęp do zabytku organowi ochrony zabytków, wykonującemu uprawnienia wynikające z ustawy, podlega karze grzywny.

Art. 117. Kto bez pozwolenia albo wbrew warunkom pozwolenia prowadzi prace konserwatorskie, restauratorskie, roboty budowlane, badania konserwatorskie lub architektoniczne przy zabytku wpisanym do rejestru lub roboty budowlane w jego otoczeniu albo badania archeologiczne, podlega karze grzywny.

Art. 118. Kto bez pozwolenia umieszcza na zabytku wpisanym do rejestru urządzenia techniczne, tablice, reklamy oraz napisy, podlega karze grzywny.

Art. 119. Kto nie wykonuje zaleceń pokontrolnych, o których mowa w art. 40 ust. 1, podlega karze grzywny.

Natomiast przepisy dotyczące zasad finansowania opieki nad zabytkami są zawarte w rozdziale 7 (art. 71 - 83) ustawy o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami.

733

UCHWAŁA Nr XXXI/139/2008 RADY MIASTA SKARŻYSKA-KAMIENNEJ

z dnia 23 grudnia 2008r.

w sprawie ustalenia górnych stawek opłat ponoszonych przez właścicieli nieruchomości za wywóz i unieszkodliwianie odpadów komunalnych oraz wywóz nieczystości ciekłych

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt. 15 ustawy z dnia 8 marca 1990r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2001r. Nr 142 poz. 1591 z późn. zm.), art. 6 ust. 2, ust. 4 i ust. 4a ustawy z dnia 13 września 1996r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (Dz. U. z 2005r. Nr 236 poz. 2008 z późn. zm.) oraz art. 2 ust. 1 i art. 13 pkt. 2 ustawy z dnia 20 lipca 2000r. o ogłaszaniu aktów normatywnych i niektórych innych aktów prawnych (Dz. U. z 2007, Nr 68, poz. 449) Rada Miasta uchwała co następuje:

§ 1. Ustala się górne stawki opłat ponoszonych przez właścicieli nieruchomości za świadczone usługi wywozu i unieszkodliwiania odpadów komunalnych i wywozu nieczystości ciekłych przez przedsiębiorców posiadających zezwolenie Prezydenta Miasta Skarżyska-Kamiennej na wykonywanie w/w usług.

§ 2.1. Górne stawki opłat ponoszonych przez właścicieli nieruchomości za wywóz i unieszkodliwianie odpadów komunalnych wynoszą:

- 1) za wywóz i unieszkodliwianie niesegregowanych odpadów komunalnych odbieranych od mieszkańców budynków wielorodzinnych:
 - za 1 m³ - 70,00 zł plus VAT
- 2) za wywóz i unieszkodliwianie niesegregowanych odpadów komunalnych odbieranych od mieszkańców budynków jednorodzinnych:
 - za pojemnik/worek o pojemności 0,06 m³ - 8,00 zł plus VAT
 - za pojemnik/worek o pojemności 0,11 m³ lub 0,12 m³ - 16,00 zł plus VAT
 - za pojemnik o pojemności 0,24 m³ - 30,00 zł plus VAT
 - za pojemnik o pojemności 1,1 m³ - 80,00 zł plus VAT
- 3) za suche odpady komunalne zbierane i odbierane w sposób selektywny tj. tworzywa sztuczne (PET, folia, plastik), papier i tektura w tym kartony po napojach, tekstylia, meta-
le, szkło:

- za pojemnik/worek o pojemności 0,06 m³ - 4,00 zł plus VAT
 - za pojemnik/worek o pojemności 0,11 m³ lub 0,12 m³ - 8,00 zł plus VAT
- 4) za pozostałe, powstałe po segregacji mokre odpady komunalne tj. resztki spożywcze, odpady kuchenne, silnie zanieczyszczone odpady suche, ulegające biodegradacji
- za pojemnik/worek o pojemności 0,06 m³ - 7,00 zł plus VAT
 - za pojemnik/worek o pojemności 0,11 m³ lub 0,12 m³ - 13,00 zł plus VAT
 - za pojemnik o pojemności 0,24 m³ - 25,00 zł plus VAT
 - za pojemnik o pojemności 1,1 m³ - 70,00 zł plus VAT

2. Górna stawka opłat ponoszonych przez właścicieli nieruchomości za opróżnianie zbiorników bezodpływowych i transport nieczystości ciekłych do punktu zlewnego wynosi:

- 13,00 zł/m³ plus VAT

§ 3. Wykonanie uchwały powierza się Prezydentowi Miasta Skarżyska-Kamiennej.

§ 4. Uchwalone stawki obowiązują przez okres jednego roku.

§ 5. Traci moc Uchwała Nr XVIII/112/2007 Rady Miasta Skarżyska-Kamiennej z dnia 20 grudnia 2007r. w sprawie ustalenia górnych stawek opłat ponoszonych przez właścicieli nieruchomości za wywóz i unieszkodliwianie odpadów komunalnych oraz wywóz nieczystości ciekłych.

§ 6. Uchwała podlega ogłoszeniu w Dzienniku Urzędowym Województwa Świętokrzyskiego.

§ 7. Uchwała wchodzi w życie po upływie 14 dni od daty jej ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Świętokrzyskiego.

Przewodniczący Rady Miasta: B. Ciok

734

UCHWAŁA Nr XXXI/140/2008 RADY MIASTA SKARŻYSKO-KAMIENNA

z dnia 23 grudnia 2008r.

w sprawie przeprowadzenia referendum gminnego dotyczącego przejęcia przez Gminę Skarżysko-Kamienna od właścicieli nieruchomości obowiązku w zakresie pozbywania się zebranych na terenie nieruchomości odpadów komunalnych za odpłatnością w wysokości ustalonej przez Radę Miasta Skarżyska-Kamiennej

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 5 ustawy z dnia 8 marca 1990r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2001r. Nr 142, poz. 1591 z późn. zm.), art. 9 ust. 1 i 2, art. 10 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 15 września 2000r. o referendum lokalnym (Dz. U. z 2000r. Nr 88, poz. 985 z późn. zm.), w związku z art. 6a ust. 1 ustawy z dnia 13 września 1996r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (Dz. U. z 2005r. Nr 236, poz. 2008 z późn. zm.) Rada Miasta uchwała, co następuje:

§ 1. Postanawia się przeprowadzić referendum gminne w sprawie przejęcia przez Gminę Skarżysko-Kamienna od właścicieli nieruchomości obowiązku w zakresie pozbywania się zebranych na terenie nieruchomości odpadów komunalnych za odpłatnością w wysokości ustalonej przez Radę Miasta.

§ 2. Ustala się treść pytania w referendum w brzmieniu: „Czy jest Pani/Pan za przejęciem przez Gminę Skarżysko-Kamienna obowiązku właścicieli nieruchomości w zakresie pozbywania się odpadów komunalnych z terenu nieruchomości za odpłatnością ustalaną przez Radę Miasta Skarżyska-Kamiennej?”

§ 3. Wyznacza się termin przeprowadzenia referendum na dzień 7 czerwca 2009r. w godz. 6.00 do 20.00.

§ 4.1. Ustala się wzór karty do głosowania w referendum według stanowiący załącznik nr 1 do niniejszej uchwały.

2. Karta do głosowania jest drukowana jednostronnie na papierze koloru białego i ma format A5.

3. Na karcie do głosowania w jej dolnej części po lewej stronie znajduje się miejsce na pieczęć obwodowej komisji do spraw referendum, a po prawej stronie - wydrukowany odcisk pieczęci Miejskiej Komisji Wyborczej.

§ 5. Ustala się kalendarz czynności związanych z przeprowadzeniem referendum w brzmieniu, jak załącznik nr 2 do niniejszej uchwały.

§ 6.1. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia i podlega ogłoszeniu w Dzienniku Urzędowym Województwa Świętokrzyskiego.

2. Uchwała podlega ogłoszeniu poprzez rozplakatowanie na tablicach ogłoszeń na terenie miasta Skarżyska-Kamiennej.

Przewodniczący Rady Miasta: B. Ciok

Załączniki do uchwały Nr XXXI/140/2008
Rady Miasta Skarżyska-Kamiennej
z dnia 23 grudnia 2008r.

Załącznik Nr 1

Załącznik Nr 2

Kalendarz czynności

związanych z przeprowadzeniem referendum gminnego w sprawie przejęcia przez Gminę Skarżysko-Kamienna od właścicieli nieruchomości obowiązków w zakresie pozbywania się zebranych na terenie nieruchomości odpadów komunalnych za odpłatnością w wysokości ustalonej przez Radę Miasta Skarżysko-Kamienna.

Czynność wyborcza	Termin realizacji
Podanie do publicznej wiadomości, w formie obwieszczenia uchwały Rady Miasta o przeprowadzeniu referendum	Najpóźniej w 50 dniu od daty opublikowania uchwały
Powołanie przez Radę Miasta Skarżyska-Kamiennej Miejskiej Komisji Do Spraw Przeprowadzenia Referendum w sprawie przejęcia przez Gminę Skarżysko-Kamienna od właścicieli nieruchomości obowiązków w zakresie pozbywania się odpadów komunalnych	Najpóźniej na 25 dni przed dniem referendum
Powołanie przez Miejską Komisję Do Spraw Przeprowadzenia Referendum obwodowych komisji w celu przeprowadzenia i ustalenia wyników referendum.	Najpóźniej na 21 dni przed dniem referendum
podanie do publicznej wiadomości, w formie obwieszczenia, informacji o numerach i granicach obwodów głosowania oraz o wyznaczonych siedzibach obwodowych komisji ds. referendum	Najpóźniej na 21 dni przed dniem referendum
Sporządzenie i wyłożenie do publicznego wglądu spisów wyborców uprawnionych do głosowania.	14 dni przed referendum
Zakończenie kampanii referendalnej	24 godziny przed dniem głosowania
Przeprowadzenie głosowania w referendum od godz.6.00 do 20.00	7 czerwca 2009r
1. Sporządzenie przez Komisje obwodowe protokołu wyników głosowania w obwodzie. 2. Sporządzenie przez Miejską Komisję protokołu wyników referendum na podstawie danych liczbowych dostarczonych przez komisje obwodowe z terenu całego miasta. 3. Obwieszczenie przez Miejską Komisję wyników głosowania, wyników referendum w lokalach głosowania oraz ogłoszenia protokołu wyniku referendum w Dzienniku Urzędowym Województwa Świętokrzyskiego	niezwłocznie po zakończeniu głosowania.

735

**UCHWAŁA Nr XXXI/141/2008
RADY MIASTA SKARŻYSKA-KAMIENNEJ**

z dnia 23 grudnia 2008r.

w sprawie zmiany uchwały Nr XXIII/32/2005 Rady Miasta Skarżyska-Kamiennej z dnia 31 marca 2005r. dotyczącej sposobu gospodarowania komunalnymi lokalami użytkowymi oraz reguł ustalania stawek czynszu za ich wynajęcie oraz załącznika nr 1 do niniejszej uchwały

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt. 9 lit. „a” ustawy z dnia 8 marca 1990r. o samorządzie gminnym (jednolity tekst Dz. U. z 2001r. Nr 142 poz. 1591 ze zm.) art. 13 ust. 1, art. 25, art. 37 ust. 1, art. 40 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997r. o gospodarce nieruchomościami (jednolity tekst Dz. U. z 2004r. Nr 261, poz. 2603 z późn. zm.) Rada Miasta Skarżyska-Kamiennej uchwala, co następuje:

§ 1. Do § 4 dodaje się punkty:

1. Umowa może być wypowiedziana przez każdą ze stron z zachowaniem miesięcznego okresu wypowiedzenia, dokonanego na koniec miesiąca kalendarzowego.
2. Umowa może być wypowiedziana bez zachowania okresu wypowiedzenia w przypadku gdy najemca:

- a) dopuścił się zwłoki z zapłatą czynszu za co najmniej dwa pełne okresy płatności,
- b) nie przyjął do stosowania zwaloryzowanego czynszu lub zmienionych opłat,
- c) wykorzystuje lokal w sposób sprzeczny z umową i jego przeznaczeniem lub zaniedbuje go do tego stopnia, że naraża wynajmującego na jego utratę lub uszkodzenie,
- d) korzysta z lokalu w sposób sprzeczny z zasadami współżycia społecznego i przez swoje niewłaściwe zachowanie czyni uciążliwym korzystanie z innych lokali w budynku,
- e) jeżeli lokal jest nieczynny ponad miesiąc bez uprzedniego uzgodnienia z zarządcą.

§ 2. W § 5 skreśla się w całości treść ust. 2 natomiast dotychczasowy ust. 3 otrzymuje oznaczenie 2.

§ 3. W § 6 pkt.2 słowa „ZBK Administrator” zastępuje się słowami „Zarząd Zasobów Komunalnych”.

§ 4. W § 8 wykreśla się w całości pkt. 1, natomiast dotychczasowy pkt. 2 otrzymuje oznaczenie 1, pkt. 3 otrzymuje oznaczenie 2.

„Ustala się załącznik nr 1 do uchwały w którym zawarto:

1. w ust. I regulamin przeprowadzania przetargu na stawkę czynszu najmu lokali użytkowych.
2. w ust. II regulamin wynajmowania powierzchni w budynkach o charakterze użytkowym przejmowanych w zasób gminy Skarżysko-Kamienna.
3. w ust. III zasady postępowania przy remontach koniecznych obciążających wynajmującego

§ 6. W § 11 pkt. 1 słowa ZBK Administrator” zastępuje się słowami: „Zarząd Zasobów Komunalnych” oraz na końcu punktu dodaje się zdanie; „W przypadku ubiegania się o najem lokalu na biuro lub prowadzenie działalności statutowej przez organizację pozarządową działającą w sferze pożytku publicznego winna ona przedstawić wraz z pisemną ofertą wynajmu opinię Wydziału Zdrowia i Polityki Społecznej”

§ 7. W § 11 skreśla się w całości pkt. 3.

§ 8. W Załączniku Nr 1 do Uchwały Nr XXIII/32/2005 Rady Miasta Skarżyska-Kamiennej ustęp I otrzymuje nowe brzmienie:

„I. Regulamin przeprowadzania przetargu na stawkę czynszu najmu lokali użytkowych.

1. Przetarg przeprowadza Komisja Przetargowa powołana Zarządzeniem Prezydenta Miasta Skarżyska-Kamiennej w składzie, co najmniej 3 osobowym.
2. Przedmiotem przetargu jest ustalenie stawki czynszu najmu. Licytowany czynsz nie zawiera podatku VAT i opłat.
3. Wadium nie może być niższe niż jednomiesięczny czynsz zaokrąglony wzwyż do pełnych dziesiątek złotych, jego wysokość będzie każdorazowo podawana w ogłoszeniu o przetargu.
4. Podanie informacji o przetargu do publicznej wiadomości odbywa się poprzez ogłoszenie w prasie lokalnej, wywieszona w gablocie informacyjnej urzędu i na jego stronie internetowej (miesiąc przed terminem przetargu).
5. W ogłoszeniu o przetargu należy podać:
 - nazwę i siedzibę ogłaszającego przetarg,

- przedmiot przetargu,
- cenę wywoławczą miesięcznego czynszu netto oraz zastrzeżenie, że kwota ta zostanie powiększona w umowie najmu o obowiązujący podatek VAT,
- wysokość wadium,
- termin i miejsce jego wpłaty,
- termin i miejsce przeprowadzenia przetargu,
- zastrzeżenie, że nie mogą brać udziału w przetargu osoby i firmy zalegające z opłatami czynszowymi lub posiadające lokale ale zostały wręczone im nakazy o opróżnienie lokalu,

6. Stawką wywoławczą jest cena 1 m² powierzchni użytkowej lokalu, w wysokości ustalonej na podstawie średniej stawki czynszu najmu za 1 m² powierzchni użytkowej lokali znajdujących się w dzielnicy, w której położony jest lokal.
7. Przetarg jest ważny bez względu na liczbę uczestników, jeżeli chociaż jeden uczestnik zaoferuje cenę wyższą od ceny wywoławczej.
8. Osobie, która w wyniku licytacji zaproponuje najwyższą stawkę czynszu najmu, wadium zostanie zaliczone na poczet opłat czynszowych. Pozostałym uczestnikom przetargu wadium zostanie zwrócone.

Sposób przeprowadzania przetargu:

9. Po wywołaniu przetargu prowadzący przetarg podaje do wiadomości:
 - przedmiot przetargu,
 - cenę wywoławczą i powierzchnię lokalu,
 - wysokość wadium, termin i miejsce jego wpłacenia,
 - treść umowy najmu,
 - termin zawarcia umowy oraz odebrania lokalu,
 - imiona i nazwiska osób lub nazwy firmy, które wpłaciły wadium i zostały dopuszczone do przetargu,
10. Licytacja rozpoczyna się od wywołania ceny najmu 1m danego lokalu.
11. Zaoferowana cena przestaje wiązać uczestnika przetargu, gdy inny uczestnik postąpił cenę wyższą.
12. Po ustaleniu postąpienia prowadzący przetarg udziela przybicia licytantowi, który zaoferuje najwyższą cenę.
13. Z chwilą przybicia następuje wyznaczenie najemcy lokalu.
14. Komisja przetargowa sporządza protokół z przetargu, który stanowi podstawę zawarcia umowy najmu i powinien zawierać:
 - termin i miejsce przetargu,
 - imiona i nazwiska osób prowadzących przetarg,
 - wysokość ceny wywoławczej,
 - liczbę osób uczestniczących w przetargu,

- cenę osiągniętą w przetargu,
 - imię i nazwisko osoby wygrywającej przetarg lub nazwę oraz siedzibę jeśli wygrywającym jest osoba prawna,
 - oznaczenie sumy jaką licytant ten uiszcza na poczet czynszu
 - podpisy członków komisji przetargowej oraz osoby wygrywającej przetarg.
15. Wygrywający przetarg podpisze protokół przetargu i zawrze umowę najmu.
16. Wadium ulega przepadkowi, gdy oferent przetarg wygrał, a uchyla się od podpisania umowy najmu.

§ 9. W Załączniku Nr 1 do Uchwały Nr XXIII/32/2005 Rady Miasta Skarżyska-Kamiennej w ustępie II punkt 8 słowa „ZBK Administrator” zastępuje się słowami „Zarząd Zasobów Komunalnych”.

§ 10. W Załączniku Nr 1 do Uchwały Nr XXIII/32/2005 Rady Miasta Skarżyska-Kamiennej dodaje się ust. III w brzmieniu:

„III. Zasady postępowania przy remontach koniecznych obciążających wynajmującego

1. Najemca obejmujący lokal może wystąpić o wykonanie koniecznych prac remontowych obciążających (zgodnie z ustawą) wynajmującego. W tym celu najemca powinien zwrócić się na piśmie do wynajmującego o wyrażenie zgody na przeprowadzenie remontu wyszczególniając zakres prac koniecznych.
2. W przypadku kiedy wynajmujący nie jest w stanie wykonać remontu, może wyrazić zgodę na wykonanie zastępcze przez najemcę. Zgoda wyrażana jest na piśmie z żądaniem przedstawienia wynajmującemu wstępnego kosztorysu.
3. Po weryfikacji wstępnego kosztorysu przez służby techniczne ZZK najemca może wykonać remont zastępczo za wynajmującego.
4. Po wykonaniu remontu komisja z ZZK, reprezentująca wynajmującego dokonuje odbioru wykonanych prac i sporządza protokół powykonawczy.

5. Na podstawie zweryfikowanego kosztorysu powykonawczego następuje zwrot poniesionych nakładów w sposób następujący:
 - najemca zostaje zwolniony z opłat czynszowych (z zachowaniem opłat za media niezależne od wynajmującego) począwszy od dnia spisania umowy.
 - zwolnienie z opłat czynszowych nie może być dłuższe niż na okres 36 miesięcy
 - w przypadku niemożliwości zwrotu w 100 % poniesionych nakładów w maksymalnym okresie 36 miesięcy najemca pozostałą część nakładów przejmuje w swoje koszty.
6. Protokół wraz z kosztorysem powykonawczym zostaje włączony do akt.
7. Jeżeli najemca wykonał remont lokalu bez zgody wynajmującego nie ma prawa ubiegać się o zwrot poniesionych nakładów.
8. W przypadku modernizacji, zmian sposobu użytkowania lokalu, zmian konstrukcyjnych, jak też zmian elewacji zewnętrznej najemca zobowiązany jest przedstawić dokumentację techniczną, otrzymać wszelkie uzgodnienia wynikające z przepisów prawa budowlanego oraz ustawy o własności lokali.
9. Najemca za nakłady poniesione w pkt. 8 nie może ubiegać się o zwrot poniesionych kosztów.
10. W przypadku konieczności zawieszenia działalności na ten czas możliwe jest zawieszenie płatności czynszu na maksymalny okres 3 miesięcy przy czym podlega ona spłacie po okresie zawieszenia w maksymalnie 12-stu ratach.”

§ 11. Wykonanie uchwały powierza się Prezydentowi Miasta Skarżyska-Kamiennej.

§ 12. Uchwała wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia jej ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Świętokrzyskiego.

Przewodniczący Rady Miasta: B. Ciok

736

UCHWAŁA Nr XXXI/150/2008 RADY MIASTA SKARŻYSKO-KAMIENNEJ

z dnia 23 grudnia 2008r.

w sprawie przekształcenia Samodzielnego Publicznego Zakładu Opieki Zdrowotnej „Przychodnie Miejskie” w Skarżysku-Kamiennej

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 9 lit. h ustawy z dnia 8 marca 1990r. o samorządzie gminnym (t.j. Dz. U. z 2001r. Nr 142, poz. 1591,

ze zm.) oraz art. 36, 43, 46 pkt 1 lit c, 53a i 60 ustawy z dnia 30 sierpnia 1991r. o zakładach

opieki zdrowotnej (t.j. Dz. U. z 2007r. Nr 14 poz. 89, ze zm.) Rada Miasta uchwała, co następuje:

§ 1. Przekształca się Samodzielny Publiczny Zakład Opieki Zdrowotnej „Przychodnie Miejskie” z siedzibą w Skarżysku-Kamiennej przy ul. Aptecznej 7, przez ograniczenie działalności w zakresie udzielanych świadczeń medycznych na poziomie podstawowej opieki zdrowotnej poprzez likwidację Przychodni Rejonowej Nr 1 przy ul. 1-go Maja 65 oraz Przychodni Rejonowej nr 4 przy ul. Zielnej 12, pozostających w strukturach Samodzielnego Publicznego Zakładu Opieki Zdrowotnej „Przychodnie Miejskie” w Skarżysku-Kamiennej z dniem 30 czerwca 2009r.

§ 2. Dalsze nieprzerwane udzielanie świadczeń zdrowotnych, bez ograniczenia ich dostępności, warunków udzielania i jakości w tym zakresie zapewnią: niepubliczne zoz-y powstałe w miejsce zlikwidowanych przychodni w tych samych siedzibach począwszy od dnia 1 lipca 2009r.

§ 3.1. Mienie likwidowanej Przychodni Rejonowej nr 1 i Przychodni Rejonowej nr 4 pozostaje majątkiem Samodzielnego Publicznego Zakładu Opieki Zdrowotnej „Przychodnie Miejskie” w Skarżysku-Kamiennej.

2. Zbycie, wynajęcie lub wydzierżawienie mienia, użytkowanego przez likwidowane Przychodnie Rejonowe nr 1 i nr 4, na rzecz podmiotów określonych w § 2 uchwały, nastąpi na zasadach określonych w Uchwale Nr 2/10/2001 Rady Miasta Skarżyska-Kamiennej z dn. 28.02.2001r. w sprawie określenia zasad dokonywania zakupu lub przyjmowania darowizn, obejmujących aparaturę i sprzęt medyczny oraz zasad zbywania, wydzierżawiania i wynajmowa-

nia majątku trwałego SPZOZ „Przychodnie Miejskie” w Skarżysku-Kamiennej.

3. Pracownicy przychodni zostaną przejęci zgodnie z porozumieniem zawartym pomiędzy Samodzielnym Publicznym Zakładem Opieki Zdrowotnej a nowymi pracodawcami.

§ 4.1. Czynności związane z likwidacją Przychodni Rejonowej nr 1 i Przychodni Rejonowej nr 4 w Skarżysku-Kamiennej wykonywać będzie Dyrektor Samodzielnego Publicznego Zakładu Opieki Zdrowotnej „Przychodnie Miejskie” w Skarżysku-Kamiennej.

2. Dzień rozpoczęcia przekształcenia SPZOZ i rozpoczęcia tym samym likwidacji Przychodni Rejonowej nr 1 i Przychodni Rejonowej nr 4 ustala się na 1 marca 2009r.

§ 5. Zakończenie działalności Przychodni Rejonowej nr 1 i Przychodni Rejonowej nr 4 nastąpi z dniem 30 czerwca 2009 roku czyli z dniem zakończenia przekształcenia SPZOZ Przychodnie Miejskie.

§ 6. Zobowiązania i należności likwidowanych Przychodni Rejonowych powstałe do dnia zakończenia czynności likwidacyjnych pozostają zobowiązaniami i należnościami Samodzielnego Publicznego Zakładu Opieki Zdrowotnej „Przychodnie Miejskie”.

§ 7. Wykonanie uchwały powierza się Prezydentowi Miasta.

§ 8. Uchwała wchodzi w życie po upływie 14 dni po ogłoszeniu uchwały w Dzienniku Urzędowym Województwa Świętokrzyskiego.

Przewodniczący Rady Miasta: B. Ciok

737

UCHWAŁA Nr 130/XXIV/08 RADY GMINY W OLEŚNICY

z dnia 1 grudnia 2008r.

w sprawie uchwalenia „Wieloletniego programu gospodarowania mieszkaniowym zasobem Gminy Oleśnica na lata 2008-2013” oraz zasad wynajmowania lokali wchodzących w skład mieszkaniowego zasobu Gminy

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 15 i art. 40 ust. 2 pkt 3 ustawy z dnia 8 marca 1990 roku o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2001r. Nr 142, poz. 1591 z późn. zm.) w związku z art. 10 ust. 1

ustawy z dnia 21 sierpnia 1997r. o gospodarce nieruchomościami (Dz. U. Nr 261, poz. 2603 z 2004r) oraz art. 21 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 21 czerwca 2001r. O ochronie praw lokatorów, miesz-

kaniowym zasobie Gminy i o zmianie Kodeksu Cywilnego (tekst jednolity Dz. U. z 2005r. Nr 31 poz. 266 z późn. zm) Rada Gminy w Oleśnicy uchwala co następuje:

§ 1. Uchwala się „Wieloletni program gospodarowania mieszkaniowym zasobem Gminy Oleśnica na lata 2008-2013” oraz zasady wynajmowania lokali wchodzących w skład mieszkaniowego zasobu Gminy, w brzmieniu stanowiącym załącznik Nr 1 do niniejszej Uchwały.

§ 2. Wykonanie uchwały powierza się Wójtowi Gminy.

§ 3. Uchwała podlega ogłoszeniu w Dzienniku Urzędowym Województwa Świętokrzyskiego i wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia jej ogłoszenia.

Przewodniczący Rady Gminy: K. Ratusznik

Załącznik Nr 1
do uchwały Nr 130/XXIV/08
Rady Gminy w Oleśnicy
z dnia 1 grudnia 2008r.

„Wieloletni program gospodarowania mieszkaniowym zasobem Gminy Oleśnica na lata 2008-2013”

Rozdział I.

Mieszkaniowy zasób Gminy i jego stan techniczny.

1. Mieszkaniowy zasób Gminy tworzą lokale stanowiące własność Gminy.
2. Zasoby mieszkaniowe przedstawia poniższa tabela.

Lp	Adres	Nr lok.	Pow. Użytk	Wyposażenie				Rodzaj lokalu	Stan techniczny
				energia	woda z sieci	odprow. ścieków	ogrzewanie		
1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.	8.	9.	10.
2.	Samodzielny Gminny Ośrodek Zdrowia ul. Nadstawie	1	69,00	+	+	+	gazowe	mieszkaln	Dobry
		2	30,00	+	+	+	-"-	-"-	-"-
		3	42,00	+	+	+	-"-	-"-	-"-
		4	76,00	+	+	+	-"-	-"-	-"-
		5	67,00	+	+	+	-"-	-"-	-"-
4.	Dom Nauczyciela ul. Szkolna	1	60,00	+	+	+	C.O.	Mieszk.	Dobry
		2	60,00	+	+	+	-"-	-"-	-"-
		3	40,00	+	+	+	-"-	-"-	-"-
		4	40,00	+	+	+	-"-	-"-	-"-

3. Gmina posiada 9 lokali, w tym:
 - 9 lokali mieszkalnych

Rozdział II.

Analiza potrzeb i plan remontów

1. Z uwagi na fakt, że stan techniczny zasobów mieszkaniowych jest dobry, w latach 2008-2013 nie przewiduje się remontów kapitalnych.
2. Ewentualne drobne remonty będą realizowane w ramach posiadanych środków finansowych w danym roku budżetowym.

Rozdział III

Sprzedaż lokali mieszkalnych

Gmina nie przewiduje sprzedaży lokali mieszkalnych wchodzących w skład zasobów mieszkaniowych Gminy.

Rozdział IV

Zasady polityki czynszowej

1. W lokalach wchodzących w skład mieszkaniowego zasobu gminy ustala się stawki czynszu za 1 m² powierzchni użytkowej lokali.
2. Stawki czynszu ustala Wójt Gminy Oleśnica w drodze Zarządzenia w oparciu o uchwałę zatwierdzającą „Wieloletni program gospo-

- darowania mieszkaniowym zasobem Gminy Oleśnica na lata 2008-2013”
3. Zakłada się wzrost wysokości czynszu w latach obowiązywania Wieloletniego programu.
 4. Zmiana wysokości stawek czynszu będzie dokonywana regularnie raz w roku.
 5. Lokale mieszkalne wchodzące w skład mieszkaniowego zasobu Gminy mogą być wykorzystywane jako lokale socjalne, jeżeli odpowiadają warunkom określonym w ustawie.

Rozdział V

Sposób i zasady zarządzania lokalami i budynkami wchodzącymi w mieszkaniowy zasób Gminy

1. Zarządzanie lokalami i budynkami wchodzącymi w mieszkaniowy zasób Gminy definiuje się, jako podejmowanie wszelkich decyzji i dokonywanie wszelkich czynności zmierzających do utrzymania nieruchomości w stanie niepogorszonym, jak również do uzasadnionego inwestowania w nieruchomość.
2. Zarządzaniem mieszkaniowym zasobem Gminy zajmuje się Urząd Gminy w Oleśnicy, który prowadzi ewidencję lokali, dokumentację związaną z najmem lokali, obsługę finansową w zakresie poboru należności z tytułu najmu, oraz dokonuje niezbędnych prac remontowo-adaptacyjnych.

Rozdział VI

Źródła finansowania gospodarki mieszkaniowej

- Źródłem finansowania są środki pieniężne:
- przewidziane w budżecie Gminy uchwalonym na poszczególne lata,
 - uzyskane z zarządzania mieszkaniowym zasobem Gminy - czynsze z tytułu najmu.

Rozdział VII

Działania zmierzające do poprawy gospodarowania mieszkaniowym zasobem Gminy

Gmina nie przewiduje zakupu nowych lokali.

Rozdział VIII

Zasady wynajmowania lokali wchodzących w skład mieszkaniowego zasobu Gminy.

1. Lokale mieszkaniowego zasobu Gminy służą w pierwszej kolejności do zaspakajania statutowych funkcji instytucji administracyjnych.:
 - a) mieszkających lub pracujących na terenie gminy Oleśnica,
 - b) nieposiadających tytułu prawnego do innego lokalu
 - c) rodzin o niskich dochodachWymóg stawiany w punkcie c) jest spełniony, jeżeli dochód miesięczny brutto przypadający na 1 członka gospodarstwa domowego w okresie trzech miesięcy poprzedzających datę zakwalifikowania wniosku, nie przekracza 30 % najniższej emerytury.
2. Bez względu na wysokość dochodu lokale o których mowa w punkcie 1 mogą być również wynajmowane osobom:
 - a) pozbawionym mieszkań w wyniku klęski żywiołowej, katastrofy, pożaru i innych zdarzeń losowych - na okres przejściowy,
 - b) mieszkających w budynkach przeznaczonych do rozbioru bądź przebudowy lub modernizacji,
 - c) posiadającym orzeczenia sądowe uprawniające do lokalu socjalnego.
3. Umowa najmu lokalu socjalnego może być zawarta na czas nie dłuższy niż 2 lata.
4. Zawieranie umowy najmu, przedłużanie na następny okres będą odbywać się na zasadach określonych w ustawie o ochronie praw lokatorów, mieszkaniowym zasobie Gminy i o zmianie kodeksu cywilnego.

738

UCHWAŁA Nr XXXIX/174/08 RADY GMINY PACANÓW

z dnia 29 grudnia 2008r.

w sprawie ustalenia regulaminu wynagradzania nauczycieli zatrudnionych w szkołach prowadzonych przez Gminę Pacanów

Działając na podstawie art. 30 ust. 6, art. 49 ust. 1 pkt 1 i ust. 2, art. 54 ust. 3, 5 i 7 oraz art. 91 d pkt 1 ustawy z dnia 26 stycznia 1982r. Karta Nauczyciela (Tj. Dz. U. z 2006r. Nr 97, poz. 674 z późniejszymi zmianami), zwanej dalej „Kartą Nauczyciela”, w związku z art. 18, ust. 2, pkt 15, art. 40, ust. 1, art. 41, ust. 1 i art. 42 ustawy z dnia 8 marca 1990 o samorządzie gminnym (T.j. Dz. U. z 2001r. Nr 142, poz. 1591 z późniejszymi zmianami), rozporządzeniem Ministra Edukacji Narodowej i Sportu z dnia 31 stycznia 2005r. w sprawie wysokości minimalnych stawek wynagrodzenia zasadniczego nauczycieli, ogólnych warunków przyznawania dodatków do wynagrodzenia zasadniczego oraz wynagradzania za pracę w dniu wolnym od pracy (Dz. U. z 2005r. Nr 22, poz. 181 z późniejszymi zmianami), Rada Gminy Pacanów uchwala co następuje:

§ 1. Uchwala się regulamin wynagradzania nauczycieli zatrudnionych w szkołach prowadzonych przez Gminę Pacanów w brzmieniu określonym w załączniku do niniejszej uchwały.

§ 2. Regulamin został uzgodniony w dniu 16 grudnia 2008r. z Zarządem Oddziału Związku Nauczycielstwa Polskiego w Pacanowie

§ 3. Wykonanie uchwały powierza się Wójtowi Gminy i dyrektorom szkół na terenie gminy.

§ 4. Uchwała podlega ogłoszeniu w Dzienniku Urzędowym Województwa Świętokrzyskiego i obowiązuje od dnia 1 stycznia 2009 roku do dnia 31 grudnia 2009 roku.

Przewodniczący Rady Gminy: J. Nowicki

Załącznik Nr 1
do uchwały nr XXXIX/174/08
Rady Gminy Pacanów
z dnia 29 grudnia 2008r.

Regulamin wynagradzania nauczycieli zatrudnionych w szkołach prowadzonych przez Gminę Pacanów

I. Postanowienia ogólne

§ 1.1. Do obliczenia średniej wynagrodzeń nauczycieli, uwzględniając przewidywaną strukturę zatrudnienia w roku 2009, przyjmuje się osoby zatrudnione w pełnym i niepełnym wymiarze godzin.

2. Liczba osób przyjęta do obliczeń jest sumą liczby osób zatrudnionych na pełny etat i etatów przeliczeniowych wynikających z zatrudnienia osób w niepełnym wymiarze zajęć.

§ 2.1. Minimalne stawki wynagrodzenia zasadniczego oraz tabelę zaszeregowania dla nauczycieli określa rozporządzenie Ministra Edukacji Narodowej i Sportu z dnia 31 stycznia 2005r. w sprawie wysokości minimalnych stawek wynagrodzenia zasadniczego nauczycieli, ogólnych warunków przyznawania dodatków do wynagrodzenia zasadniczego oraz wynagradza-

nia za pracę w dniu wolnym od pracy (Dz. U. z 2005r. Nr 22, poz. 181 z późniejszymi zmianami).

2. W 2009 roku nie przewiduje się środków własnych samorządu terytorialnego na podwyższenie minimalnych stawek wynagrodzenia określonych w rozporządzeniu ministra właściwego do spraw oświaty i wychowania.

§ 3. Regulamin określa wysokość stawek, szczegółowe warunki przyznawania, obliczania i wypłacania:

- 1) dodatku motywacyjnego,
- 2) dodatku za wysługę lat,
- 3) dodatku funkcyjnego,
- 4) dodatku za warunki pracy,
- 5) wynagrodzenia za godziny nadwymiarowe i godziny doraźnych zastępstw,
- 6) nagród ze specjalnego funduszu nagród,
- 7) dodatku mieszkaniowego.

II. Dodatek motywacyjny

§ 4.1. Warunkiem przyznania nauczycielowi dodatku motywacyjnego jest uzyskanie szczególnych osiągnięć dydaktycznych, wychowawczych i opiekuńczych, a w szczególności:

- 1) uzyskanie przez uczniów, z uwzględnieniem ich możliwości i pracy nauczyciela, co najmniej dobrych osiągnięć dydaktyczno-wychowawczych potwierdzonych wynikami klasyfikacji lub promocji, efektami egzaminów i sprawdzianów albo sukcesami w olimpiadach, konkursach, zawodach itp.
 - 2) umiejętność rozwiązywania problemów wychowawczych uczniów we współpracy z rodzicami,
 - 3) pełne rozpoznanie środowiska wychowawczego uczniów, aktywne i efektywne działanie na rzecz uczniów potrzebujących szczególnej opieki,
 - 4) posiadanie co najmniej dobrej oceny pracy lub pozytywnej oceny dorobku zawodowego,
 - 5) systematyczne i efektywne przygotowywanie się i wypełnianie przydzielonych obowiązków,
 - 6) podnoszenie kwalifikacji i umiejętności zawodowych,
 - 7) wzbogacenie własnego warsztatu pracy,
 - 8) dbałość o estetykę pomieszczeń i sprawność powierzonych pomocy dydaktycznych oraz innych urządzeń szkolnych,
 - 9) prawidłowe prowadzenie dokumentacji szkolnej i pedagogicznej,
 - 10) rzetelne i terminowe wywiązywanie się z poleceń służbowych,
 - 11) przestrzeganie dyscypliny pracy,
 - 12) zaangażowanie w realizację czynności i zadań określonych w art. 42 ust. 2 pkt 2 i 3 Karty Nauczyciela, a w szczególności:
 - a) udział w organizowaniu imprez i uroczystości szkolnych,
 - b) udział w pracach komisji przedmiotowych i innych,
 - c) opieka nad samorządem uczniowskim lub innymi organizacjami uczniowskimi działającymi na terenie szkoły,
 - d) prowadzenie lekcji koleżeńskich lub innych form aktywności w ramach wewnątrzszkolnego doskonalenia zawodowego nauczycieli,
 - e) aktywny udział w realizowaniu innych zadań statutowych szkoły.
- a) przestrzeganie dyscypliny budżetowej w oparciu o posiadane środki finansowe,
 - b) podejmowanie działań zmierzających do wzbogacenia majątku szkolnego,
 - c) pozyskiwanie środków pozabudżetowych oraz umiejętność ich właściwego wykorzystania na cele szkoły,
 - d) podejmowanie działań zapewniających utrzymanie powierzonego mienia w stanie gwarantującym optymalne warunki do realizacji zadań dydaktyczno-wychowawczych;
- 2) sprawność organizacyjna w realizacji zadań szkoły:
 - a) dyscyplina pracy, podział zadań, terminowość realizacji zadań i zarządzeń,
 - b) podejmowanie działań motywujących nauczycieli do doskonalenia i podnoszenia kwalifikacji zawodowych,
 - c) polityka kadrowa,
 - d) organizowanie konferencji szkoleniowych,
 - e) współpraca z placówkami doskonalenia nauczycieli,
 - f) podejmowanie innych działań mających na celu promowanie szkoły;
- 3) wysokie efekty w pracy dydaktycznej i wychowawczej szkoły/placówki:
 - a) osiągnięcia uczniów szkoły: naukowe, sportowe, artystyczne w skali regionu, województwa, kraju,
 - b) poszerzona oferta szkoły poprzez: wprowadzenie programów autorskich, innowacji i eksperymentów pedagogicznych oraz innych rozwiązań metodycznych,
 - c) dbałość o klimat wychowawczy szkoły poprzez rozwiązywanie konkretnych problemów wychowawczych, podejmowanie efektywnych działań profilaktycznych zapobiegających zagrożeniom społecznym,
 - d) stwarzanie warunków sprzyjających rozwojowi samorządności i przedsiębiorczości uczniów,
 - e) obecność szkół w środowisku lokalnym, udział w imprezach, konkursach i przeglądach organizowanych przy współpracy z instytucjami społeczno-kulturalnymi,
 - f) konstruktywna współpraca z Radą Rodziców i Radą Pedagogiczną.

2. O wysokości dodatku motywacyjnego dla dyrektorów szkół decydują w szczególności następujące kryteria:

- 1) umiejętności racjonalnego gospodarowania środkami finansowymi szkoły (placówki):

§ 5. Ustala się środki finansowe z przeznaczeniem na dodatek motywacyjny dla nauczyciela - w wysokości 4 % wynagrodzenia zasadniczego nauczyciela posiadającego tytuł magistra z przygotowaniem pedagogicznym oraz stopień

nauczyciela mianowanego na jeden pełny etat nauczyciela.

§ 6.1. Wysokość dodatku motywacyjnego dla nauczyciela przyznaje dyrektor szkoły w wysokości do 20 % wynagrodzenia zasadniczego,

2. Wysokość dodatku motywacyjnego dla dyrektora przyznaje wójt gminy w wysokości do 20 % wynagrodzenia zasadniczego.

3. Dodatek motywacyjny przyznaje się na czas określony, nie krótszy niż 3 miesiące i nie dłuższy niż 1 rok.

4. Wysokość dodatku motywacyjnego dla nauczyciela oraz okres jego przyznania, uwzględniając poziom spełniania warunków, o których mowa w § 4 ustala dyrektor, a w stosunku do dyrektora wójt gminy.

§ 7.1. Dodatek motywacyjny nie przysługuje za czas nie realizowania przez nauczyciela godzin dydaktycznych, wychowawczych lub opiekuńczych z powodu przebywania nauczyciela na:

- 1) urlopie dla poratowania zdrowia, urlopie wychowawczym lub urlopie bezpłatnym
- 2) zwolnieniu lekarskim dłuższym niż jeden miesiąc.

2. Nauczycielom, którym powierzono stanowisko kierownicze dodatek motywacyjny nie przysługuje w okresie:

- 1) przebywania na urlopie zdrowotnym, urlopie wychowawczym lub urlopie bezpłatnym,
- 2) zwolnienia lekarskiego dłuższego niż jeden miesiąc.

§ 8.1. Nauczycielom uzupełniającym etat w innej szkole dodatek motywacyjny przyznaje dyrektor szkoły macierzystej w uzgodnieniu z dyrektorem szkoły, w której nauczyciel uzupełnia etat.

2. Nauczyciel przeniesiony na podstawie art. 18 i 19 Karty Nauczyciela dodatek motywacyjny ustala dyrektor szkoły, do której nauczyciel został przeniesiony po zasięgnięciu opinii dyrektora szkoły poprzedniej.

§ 9. Dodatek motywacyjny wypłaca się z góry, w terminie wypłaty wynagrodzenia.

III. Dodatek za wysługę lat

§ 10.1. Wysokość oraz warunki nabywania przez nauczyciela prawa do dodatku za wysługę lat określają przepisy art. 33 ust. 1 Karty Nauczyciela (T.j. Dz. U. z 2006r. Nr 97, poz. 674 z późniejszymi zmianami) oraz § 7 rozporządzenia Ministra Edukacji Narodowej i Sportu z dnia 31 stycznia 2005r., o którym mowa w § 2 ust. 1 Regulaminu.

2. Dodatek za wysługę lat przysługuje:

- 1) począwszy od pierwszego dnia miesiąca kalendarzowego następującego po miesiącu,

w którym nauczyciel nabył prawo do dodatku lub do wyższej stawki tego dodatku, jeżeli nabycie prawa nastąpiło w ciągu miesiąca.

- 2) za dany miesiąc, jeżeli nabycie prawa do dodatku lub wyższej jego stawki nastąpiło od pierwszego dnia miesiąca.

3. Dodatek za wysługę lat przysługuje nauczycielowi w pełnej wysokości także w okresie przebywania nauczyciela na urlopie dla poratowania zdrowia.

IV. Dodatek funkcyjny

§ 11.1. Dodatek funkcyjny dla dyrektorów szkół przyznaje wójt, a dla wicedyrektorów i pozostałych osób zajmujących inne stanowiska kierownicze dodatek funkcyjny przyznaje dyrektor szkoły.

2. Dodatek funkcyjny dla dyrektora szkoły przyznaje się za:

- 1) warunki organizacyjne, m.in.:
 - a) liczbę oddziałów,
 - b) liczbę zastępców,
 - c) wielkość szkoły,
 - d) złożoności zadań wynikających z zajmowanego stanowiska,
 - e) liczbę stanowisk kierowniczych w szkole,

- f) warunki lokalowe, środowiskowe i społeczne w jakich szkoła funkcjonuje
- g) efektywność funkcjonowania szkoły, m.in.:

- racjonalne i efektywne gospodarowanie środkami finansowymi,
- prawidłowo prowadzoną politykę kadrową,
- umiejętne pozyskiwanie środków w ramach działalności gospodarczej szkoły,
- prowadzenie dokumentacji szkolnej (arkusze ocen, protokoły egzaminów, dzienniki lekcyjne) i kadrowej zgodnie z obowiązującymi przepisami,

- przestrzeganie przepisów bhp na terenie szkoły;
- 2) wyniki w nauczaniu i wychowaniu, m.in.:
- a) wyniki klasyfikacji rocznej,
 - b) wyniki egzaminów,
 - c) osiągnięcia w olimpiadach, konkursach, zawodach.

§ 12. Nauczycielowi, któremu powierzono stanowisko kierownicze przysługuje dodatek funkcyjny, z tym, że:

- 1) dyrektorowi w wysokości od 600 zł do 1000 zł,
- 2) wicedyrektorowi w wysokości od 400 zł do 600 zł,
- 3) dodatek funkcyjny przysługuje również nauczycielom, którym powierzono obowiązki kierownicze w zastępstwie,

§ 13. Nauczycielom realizującym dodatkowe zadania oraz zajęcia przysługuje dodatek funkcyjny, z tym że nauczycielowi, któremu powierzono:

- 1) wychowawstwo klasy oraz dla wychowawców pracujących w przedszkolu:
 - w klasie liczącej do 15 uczniów w wysokości 70 zł miesięcznie,
 - w klasie liczącej od 16 uczniów w wysokości 80 zł miesięcznie,
- 2) funkcję opiekuna stażu w wysokości 40 zł miesięcznie,

V. Dodatek za warunki pracy

§ 15.1. Nauczycielowi przysługuje dodatek za warunki pracy z tytułu pracy w trudnych, uciążliwych lub szkodliwych dla zdrowia warunkach określonych w przepisach § 8 i 9 rozporządzenia.

2. Wysokość dodatku, o którym mowa w ust. 1 uzależniona jest od:

- 1) stopnia trudności, uciążliwości oraz szkodliwości dla zdrowia realizowanych prac lub zajęć,

VI. Wynagrodzenie za godziny ponadwymiarowe i godziny doraźnych zastępstw

§ 17.1. Wynagrodzenie za jedną godzinę ponadwymiarową nauczyciela ustala się dzieląc przyznaną nauczycielowi stawkę wynagrodzenia zasadniczego (łącznie z dodatkiem za warunki pracy, jeżeli praca w tej godzinie została zrealizowana w warunkach uprawniających do dodatku) przez miesięczną liczbę godzin tygodniowego obowiązkowego wymiaru godzin, ustalonego dla rodzaju zajęć dydaktycznych, wychowawczych lub opiekuńczych realizowanych w ramach godzin ponadwymiarowych.

- 3) funkcję doradcy metodycznego w wysokości do 400 zł miesięcznie.

§ 14.1. Prawo do dodatku funkcyjnego, o którym mowa w § 12 i w § 13 powstaje od pierwszego dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym nastąpiło powierzenie stanowiska kierowniczego, wychowawstwa lub funkcji, a jeżeli powierzenie to nastąpiło od pierwszego dnia miesiąca od tego dnia.

2. Dodatki funkcyjne, o których mowa w ust. 1 nie przysługują w okresie nieusprawiedliwionej nieobecności w pracy, w okresie urlopu dla poratowania zdrowia, w okresach, za które nie przysługuje wynagrodzenie zasadnicze oraz od pierwszego dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym nauczyciel zaprzestał pełnienia stanowiska, wychowawstwa lub funkcji z innych powodów, a jeżeli zaprzestanie tego pełnienia nastąpiło pierwszego dnia miesiąca - tego dnia.

3. Otrzymywanie dodatku, o którym mowa w § 12 nie wyłącza prawa do otrzymywania dodatku, o którym mowa w § 13.

4. Dodatek wypłaca się z góry, w terminie wypłaty wynagrodzenia.

- 2) wymiaru czasu pracy realizowanego w warunkach, o których mowa w ust. 1.

§ 16.1. Wysokość dodatku za warunki pracy, z uwzględnieniem warunków, o których mowa w § 15, ustala dla nauczyciela dyrektor a dla dyrektora Wójt w wysokości do 25 zł miesięcznie.

2. Dodatek za warunki pracy wypłaca się z dołu,

2. Wynagrodzenie za jedną godzinę doraźnego zastępstwa ustala się z zastrzeżeniem ust. 3 w sposób określony w ust. 1, o ile w czasie realizacji zastępstwa realizowane były zajęcia zgodnie z planem i programem nauczania danej klasy przez nauczyciela posiadającego wymagane kwalifikacje do prowadzenia tych zajęć.

3. Dla nauczycieli realizujących tygodniowy wymiar godzin ustalony na podstawie art. 42 ust. 4a Karty Nauczyciela wynagrodzenie za jedną godzinę doraźnego zastępstwa realizowanego na zasadach, o których mowa w ust. 3 ustala

się dzieląc przyznaną nauczycielowi stawkę wynagrodzenia zasadniczego (łącznie z dodatkiem za warunki pracy, jeżeli praca w tej godzinie została zrealizowana w warunkach uprawniających do dodatku) przez miesięczną liczbę godzin realizowanego wymiaru godzin.

4. Miesięczną liczbę godzin obowiązkowego lub realizowanego wymiaru godzin nauczyciela, o której mowa w ust. 1 i 3, uzyskuje się mnożąc odpowiedni wymiar godzin przez 4,16 z zaokrągleniem do pełnych godzin w ten sposób, że czas zajęć do 0,5 godziny pomija się, a co najmniej 0,5 godziny liczy się za pełną godzinę.

5. Wynagrodzenie za jedną godzinę doraźnego zastępstwa realizowanego przez nauczyciela nie posiadającego wymaganych kwalifikacji do prowadzenia danych zajęć albo prowadzonych niezgodnie z planem i programem nauczania danej klasy ustala dyrektor w wysokości do 100 % wynagrodzenia za jedną godzinę ponadwymiarową obliczanego na zasadach określonych w ust. 1.

§ 18.1. Wynagrodzenie za godziny ponadwymiarowe przydzielone w planie organizacyjnym przysługuje za dni, w których nauczyciel nie realizuje zajęć z powodu przerw przewidzianych

przepisami o organizacji roku szkolnego, rozpoczynania lub kończenia zajęć w środku tygodnia oraz za dni usprawiedliwionej nieobecności w pracy.

2. Dla ustalenia wynagrodzenia za godziny ponadwymiarowe w tygodniach, w których przypadają dni usprawiedliwionej nieobecności w pracy nauczyciela lub dni ustawowo wolne od pracy, oraz w tygodniach, w których zajęcia rozpoczynają się lub kończą w środku tygodnia - za podstawę ustalenia liczby godzin ponadwymiarowych przyjmuje się tygodniowy obowiązkowy wymiar zajęć określony w art. 42, ust. 3 lub ustalony na podstawie art. 42, ust. 7 Karty Nauczyciela, pomniejszony o 1/5 tego wymiaru (lub 1/4 gdy dla nauczyciela ustalono czterodniowy tydzień pracy) za każdy dzień usprawiedliwionej nieobecności w pracy lub dzień ustawowo wolny od pracy. Liczba godzin ponadwymiarowych, za które przysługuje wynagrodzenie w takim tygodniu, nie może być jednak większa niż liczba godzin przydzielonych w planie organizacyjnym.

3. Wynagrodzenie za godziny ponadwymiarowe i godziny doraźnych zastępstw przysługuje za faktycznie zrealizowane i wypłaca się z dołu.

VII. Nagrody ze specjalnego funduszu nagród

§ 19.1. Nauczyciele mogą otrzymywać nagrody ze specjalnego funduszu nagród za osiągnięcia dydaktyczno-wychowawcze, zgodnie z art. 49 Karty Nauczyciela.

2. W budżecie organu prowadzącego Gminy Pacanów tworzy się specjalny fundusz nagród w wysokości 1 % planowanych rocznych wynagrodzeń osobowych, z przeznaczeniem na wypłaty nagród organu prowadzącego i dyrektorów szkoły, z czego:

- 1) 70 % środków funduszu przeznacza się na nagrody dyrektorów,
- 2) 30 % środków funduszu przeznacza się na nagrody organu prowadzącego.

§ 20. Nagrody, o których mowa w § 19, są przyznawane w terminie do dnia 14 października każdego roku z okazji Dnia Edukacji Narodowej.

§ 21.1. Nagrody ze specjalnego funduszu nagród mają charakter uznaniowy.

2. Przyznanie nauczycielowi nagrody uzależnione jest w szczególności od:

- 1) posiadania co najmniej dobrej, aktualnej oceny pracy,
- 2) otrzymania w danym roku szkolnym lub w roku szkolnym poprzedzającym rok przyzna-

nia nagrody dodatku motywacyjnego przez co najmniej 3 miesiące.

3) legitymowania się wybitnymi osiągnięciami w pracy dydaktycznej, wychowawczej lub opiekuńczej.

3. Nagrody nauczycielowi przyznają:

- 1) ze środków, o których mowa w § 19 ust. 2, pkt. 1 - dyrektor po zasięgnięciu opinii rady pedagogicznej i rady rodziców,
- 2) ze środków, o których mowa w § 19 ust. 2, pkt 2 - wójt gminy,
- 3) nagroda wójta nie może być niższa niż 30 % najwyższego wynagrodzenia zasadniczego nauczyciela mianowanego, a nagroda dyrektora nie może być niższa niż 20 % najwyższego wynagrodzenia nauczyciela mianowanego.

§ 22. Odpis decyzji o przyznaniu nagrody zamieszcza się w teczce akt osobowych nauczyciela.

§ 23. Niezależnie od nagrody organu prowadzącego, nauczyciel może otrzymać w danym roku nagrody: ministra właściwego do spraw oświaty i wychowania, kuratora oświaty lub dyrektora szkoły.

VIII. Wynagrodzenie za pracę w dni wolne iw święto

§ 24.1. Nauczycielowi zatrudnionemu w szkole, który w dniu wolnym od pracy realizuje planowane i odpowiednio udokumentowane zorganizowane zajęcia dydaktyczne, wychowaw-

cze lub opiekuńcze, a nie otrzymuje za ten dzień innego dnia wolnego, przysługuje odrębne wynagrodzenie za efektywnie przepracowane godziny ponadwymiarowe.

IX. Dodatek mieszkaniowy

§ 25.1. Nauczycielowi zatrudnionemu w wymiarze nie niższym niż połowa tygodniowego obowiązkowego wymiaru godzin i posiadające kwalifikacje wymagane do zajmowania stanowiska przysługuje nauczycielski dodatek mieszkaniowy.

2. Wysokość nauczycielskiego dodatku mieszkaniowego, w zależności od liczby osób w rodzinie uprawnionego nauczyciela, wynosi miesięcznie złotych:

- 1) przy jednej do trzech osób w rodzinie - 30 zł.
- 2) przy czterech i więcej osobach w rodzinie - 40 zł.

3. Do członków rodziny, o której mowa w ust. 2, zalicza się nauczyciela oraz wspólnie z nim zamieszkujących: współmałżonka oraz dzieci pozostających na jego wyłącznym utrzymaniu.

4. Nauczycielowi i jego współmałżonkowi będącego także nauczycielem, stale z nim zamieszkującym, przysługuje tylko jeden dodatek mieszkaniowy, w wysokości określonej w ust. 2. Małżonkowie wspólnie określają pracodawcę, który będzie im wypłacał ten dodatek.

5. Nauczycielski dodatek mieszkaniowy przyznaje się na wniosek nauczyciela, a w przy-

padku nauczycieli, o których mowa w ust. 4 na ich wspólny wniosek. Nauczycielowi dodatek przyznaje dyrektor, a dyrektorowi wójt gminy.

6. Nauczycielski dodatek mieszkaniowy przysługuje nauczycielowi:

- 1) niezależnie od tytułu prawnego do zajmowanego przez niego lokalu mieszkalnego
- 2) od pierwszego dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym nauczyciel złożył wniosek o jego przyznanie.

7. Nauczycielski dodatek mieszkaniowy przysługuje w okresie wykonywania pracy, a także w okresach:

- 1) nie świadczenia pracy za które przysługuje wynagrodzenie,
- 2) pobierania zasiłku z ubezpieczenia społecznego,
- 3) odbywania zasadniczej służby wojskowej, przeszkolenia wojskowego, okresowej służby wojskowej; w przypadku jednak, gdy z nauczycielem powołanym do służby zawarta była umowa o pracę na czas określony, dodatek wypłaca się nie dłużej niż do końca okresu, na który umowa została zawarta.
- 4) korzystania z urlopu wychowawczego

X. Postanowienia końcowe

§ 26.1. Nauczycielom zatrudnionym w niepełnym wymiarze zajęć poszczególne składniki wynagrodzenia przysługują w wysokości proporcjonalnej do wymiaru zajęć, z wyjątkiem dodatku funkcyjnego za wychowawstwo klasy w szkole, który przysługuje w pełnej wysokości bez względu na wymiar zajęć.

2. Za miesiące wakacyjne (lipiec, sierpień) wynagrodzenie wypłaca się według średniej urlopowej, ustalonej na podstawie przepisów rozporządzenia Ministra Edukacji Narodowej z dnia 26 czerwca 2001r. w sprawie szczegółowych zasad ustalania wynagrodzenia oraz ekwiwalentu pieniężnego za urlop wypoczynkowy nauczycieli (Dz. U. Nr 71, poz. 737 z późniejszymi zmianami)

§ 27.1. Nauczycielom nie przysługuje wynagrodzenie za czas nieusprawiedliwionej nieobecności w pracy a także za inne okresy, za które na podstawie odrębnych przepisów nie przysługuje wynagrodzenie.

2. Stawkę za 1 dzień nie wykonywania pracy z przyczyn określonych w ust. 1 ustala się dzieląc wszystkie składniki wynagrodzenia wypłacone z góry przez 30.

3. Wysokość utraconego wynagrodzenia za okresy, o których mowa w ust. 1, oblicza się mnożąc liczbę dni nie wykonywania pracy przez stawkę określoną w ust. 2.

§ 28. W przypadku rozwiązania z nauczycielem stosunku pracy przed upływem roku szkolnego, na który został ustalony plan zajęć, rozliczenie z przydzielonych godzin zajęć następuje z datą ustania stosunku pracy z tym, że wszystkie przepracowane miesiące, bez względu na wymiar zrealizowanych zajęć, przysługuje nauczycielowi prawo do wynagrodzenia zasadniczego za obowiązkowy tygodniowy wymiar godzin zajęć określony w art. 42 ust. 3 Karty Nauczyciela.

§ 29.1. Niniejszy regulamin obowiązuje od 1 stycznia 2009 roku do 31 grudnia 2009 roku.

2. Zobowiązuje się dyrektorów szkół do udostępnienia treści regulaminu wszystkim nauczycielom.

§ 30. Regulamin niniejszy został uzgodniony z zakładową organizacją nauczycielskich związków zawodowych:
Zarząd Oddziału Związku Nauczycielstwa Polskiego w Pacanowie.

Prenumerata roczna Dziennika Urzędowego Województwa Świętokrzyskiego wynosi 2.900,00 zł.
Nr konta Bank Pekao S.A. O/Kielce, Nr 47124044161111000049541542
Dziennik w Internecie – <http://www.kielce.uw.gov.pl/dziennik.htm>

Zbiory Dzienników Urzędowych wraz ze skorowidzami wyłożone są do powszechnego wglądu w siedzibie Świętokrzyskiego Urzędu Wojewódzkiego w Kielcach, Al. IX Wieków Kielc 3, pok. 426 w godzinach pracy Urzędu

Wydawca: Wojewoda Świętokrzyski

Redakcja: Zakład Obsługi
Świętokrzyskiego Urzędu Wojewódzkiego w Kielcach
Al. IX Wieków Kielc 3, 25-516 Kielce
tel. 0 (prefix) 41 3421673, e-mail: org07@kielce.uw.gov.pl

Skład, druk i rozpowszechnianie: Zakład Obsługi
Świętokrzyskiego Urzędu Wojewódzkiego w Kielcach,
25-516 Kielce, Al. IX Wieków Kielc 3
tel. 0 (prefix) 41 3421807, 3421249

Tłoczono z polecenia Wojewody Świętokrzyskiego z dnia 4 marca 2009r.
